

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 53

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

48. sējums
2005. gada 26. februāris

Saturs

I Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta

Komisijas Regula (EK) Nr. 322/2005 (2005. gada 25. februāris), ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem	1
Komisijas Regula (EK) Nr. 323/2005 (2005. gada 25. februāris), ar kuru attiecībā uz 158. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2571/97, nosaka maksimālās summas atbalstam par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu	3
Komisijas Regula (EK) Nr. 324/2005 (2005. gada 25. februāris), ar kuru nosaka sviesta pārdošanas minimālās cenas 158. īpašajam konkursam, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2571/97	5
Komisijas Regula (EK) Nr. 325/2005 (2005. gada 25. februāris), ar kuru nosaka attiecībā uz iebiezinātu sviestu paredzētā atbalsta maksimālo summu 330. īpašajam konkursam, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EEK) Nr. 429/90	7
Komisijas Regula (EK) Nr. 326/2005 (2005. gada 25. februāris) par 14. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2771/1999	8
Komisijas Regula (EK) Nr. 327/2005 (2005. gada 25. februāris) par 77. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2799/1999	9
Komisijas Regula (EK) Nr. 328/2005 (2005. gada 25. februāris) par 13. individuālo uzaicinājumu uz konkursu, kas izplatīts saskaņā ar spēkā esošajiem konkursu izziņošanas noteikumiem (EK) Nr. 214/2001	10
Komisijas Regula (EK) Nr. 329/2005 (2005. gada 25. februāris), ar ko nosaka dažus paredzamos daudzumus un individuālās maksimālās robežas atļauju izsniegšanai banānu ieviešanai Kopienā, saskaņā ar 2005. gada otrā ceturkšņa tarifu kvotām A/B un C	11
Komisijas Regula (EK) Nr. 330/2005 (2005. gada 25. februāris), ar ko nosaka dažus paredzamos daudzumus un individuālās maksimālās robežas atļauju izsniegšanai banānu papildu daudzuma ieviešanai jaunajās dalībvalstīs 2005. gada otrajā ceturksnī	13

Cena: 18 EUR

(Turpinājums nākamajā lapā)

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

★ Komisijas Regula (EK) Nr. 331/2005 (2005. gada 25. februāris), ar ko nosaka Padomes Regulā (EK) Nr. 1255/1999 minēto atbalstu sviesta un krējuma privātai uzglabāšanai un paredz izņēmumu no Regulas (EK) Nr. 2771/1999	15
★ Komisijas Regula (EK) Nr. 332/2005 (2005. gada 25. februāris) par kompensācijas izmaksu attiecībā uz Horvātiju eksportētajiem produktiem ar KN kodu 0406 saskaņā ar licencēm, kas pieteiktas līdz 2003. gada 1. jūnijam	17
Komisijas Regula (EK) Nr. 333/2005 (2005. gada 25. februāris), ar ko nosaka korektīvo summu kompensācijai par labību	18
Komisijas Regula (EK) Nr. 334/2005 (2005. gada 25. februāris), ar ko nosaka kompensācijas, kuras piemērojamas labības un rīsa nozares produktiem, kurus piegādā Kopienas un valstu pārtikas palīdzības pasākumos	20
Komisijas Regula (EK) Nr. 335/2005 (2005. gada 25. februāris) par importa licenču izsniegšanu importētiem ķiplokiem saskaņā ar autonomo tarifa kvotu, kura atvērta ar Regulu (EK) Nr. 218/2005	22
Komisijas Regula (EK) Nr. 336/2005 (2005. gada 25. februāris) par importa licenču izsniegšanu dažiem importētiem sēņu konserviem saskaņā ar autonomo tarifa kvotu, kura atvērta ar Regulu (EK) Nr. 220/2005	23
Komisijas Regula (EK) Nr. 337/2005 (2005. gada 25. februāris), ar kuru tiek apturēti sviesta iepirkumi dažās dalībvalstīs	24
Komisijas Regula (EK) Nr. 338/2005 (2005. gada 25. februāris), ar kuru nosaka maksimālo eksporta kompensāciju, kas piemērojama slīpētu garengraudu B rīsu izvedumiem uz atsevišķām trešām valstīm, saskaņā ar konkursu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2032/2004	25
Komisijas Regula (EK) Nr. 339/2005 (2005. gada 25. februāris) par iesniegtajiem piedāvājumiem Regulā (EK) Nr. 2033/2004 minētā konkursa ietvaros attiecībā uz subsīdiju lobītu garengraudu B rīsu sūtījumiem uz Reinjona salu	26
Komisijas Regula (EK) Nr. 340/2005 (2005. gada 25. februāris) par piedāvājumiem, kas iesniegti attiecībā uz slīpētu apalgrandu, vidējgraudu un garengraudu A rīsu izvedumiem uz atsevišķām trešām valstīm, saskaņā ar konkursu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2031/2004	27
★ Komisijas Regula (EK) Nr. 341/2005 (2005. gada 25. februāris), ar kuru groza Regulas (EK) Nr. 1432/94 un (EK) Nr. 1458/2003 attiecībā uz maksimālo daudzumu, kas pakļauts cūkgaļas ieviešanas licenču pieteikumiem	28

II Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta

Komisija

2005/163/EK:

★ Komisijas Lēmums (2004. gada 16. marts) par valsts atbalstu, ko Itālija piešķir kuģošanas sabiedrībām <i>Adriatica</i> , <i>Caremar</i> , <i>Siremar</i> , <i>Saremar</i> un <i>Toremar</i> (<i>Tirrenia</i> grupa) (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 470) ⁽¹⁾	29
--	----

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

- ★ **Komisijas Lēmums (2004. gada 8. septembris) par valsts atbalstu, ko Beļģija paredz piešķirt *Stora Enso Langerbrugge* (izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 3351) ⁽¹⁾** 66

Labojums

- ★ **Labojums Komisijas Regulai (EK) Nr. 1582/2004 (2004. gada 8. septembra), ar ko uzsāk izmeklēšanu par to antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu, kas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1470/2001 piemēroti tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu (CFL-i) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, ievēdot kompaktās elektroniskās luminiscējošās gāzizlādes spuldzes (CFL-i), kas nosūtītas no Vjetnamas, Pakistānas vai Filipīnām, ja ir vai nav uzrādīta izcelsme Vjetnamā, Pakistānā vai Filipīnās, un pakļaujot šādu importu reģistrācijai (OV L 289, 10.9.2004)** 78
- ★ **Labojums Komisijas Regulai (EK) Nr. 305/2005 (2004. gada 19. oktobra), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 312/2003 attiecībā uz tarifu kvotām dažiem Čīles izcelsmes produktiem (OV L 52, 25.2.2005)** 78

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 322/2005

(2005. gada 25. februāris),

ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1994. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 3223/94 par sīki izstrādātiem augļu un dārzeņu ieviešanas režīma izpildes noteikumiem⁽¹⁾, un jo īpaši tās 4. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 3223/94, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumus, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta ieviešanas vērtības pielikumā precizētajiem produktu ievēdumiem no trešām valstīm un periodiem.

- (2) Piemērojot iepriekš minētos kritērijus, standarta ieviešanas vērtības nosakāmas līmeņos, kas norādīti šīs regulas pielikumā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta ieviešanas vērtības, kas paredzētas Regulas (EK) Nr. 3223/94 4. pantā, ir tādas, kā norādīts tabulā, kas pievienota pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 337, 24.12.1994., 66. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1947/2002 (OV L 299, 1.11.2002., 17. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2005. gada 25. februāra Regulai, ar kuru nosaka standarta ieviešanas vērtības nolūkā noteikt ieviešanas cenu atsevišķu veidu augļiem un dārzeņiem

(EUR/100 kg)		
KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta ieviešanas vērtība
0702 00 00	052	121,9
	204	66,1
	212	151,1
	624	193,8
	999	133,2
0707 00 05	052	173,6
	068	152,0
	204	115,9
	220	230,6
	999	168,0
0709 10 00	220	36,6
	999	36,6
0709 90 70	052	190,8
	204	176,4
	999	183,6
0805 10 20	052	56,3
	204	46,4
	212	50,5
	220	39,2
	624	67,5
	999	52,0
0805 20 10	204	87,1
	624	84,0
	999	85,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,6
	204	97,6
	400	84,9
	464	56,0
	624	87,7
	662	49,9
	999	72,6
0805 50 10	052	56,5
	999	56,5
0808 10 80	400	107,9
	404	96,3
	508	80,2
	512	95,5
	524	56,8
	528	76,5
	720	51,1
	999	80,6
0808 20 50	388	79,3
	400	95,6
	512	58,7
	528	69,1
	999	75,7

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 2081/2003 (OV L 313, 28.11.2003., 11. lpp.). Kods "999" nozīmē "citas izcelsmes vietas".

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 323/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar kuru attiecībā uz 158. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2571/97, nosaka maksimālās summas atbalstam par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas 1997. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 2571/97 par sviesta pārdošanu par pazeminātām cenām un par atbalsta piešķiršanu krējuma, sviesta un iebiezināta sviesta izmantošanai mīklas izstrādājumu, saldējuma un citu pārtikas produktu ražošanā⁽²⁾ intervences aģentūras, īstenojot konkursu, veic noteiktu daudzumu intervences sviesta pārdevumus no krājumiem, kas ir to pārvaldībā, un piešķir atbalstu par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu. Minētās regulas 18. pantā paredzēts, ka, ņemot vērā saņemtos piedāvājumus, kas iesniegti katram atsevišķam konkursam, nosaka minimālo sviesta pārdošanas cenu, kā arī maksimālo summu atbal-

stam par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu, kas var būt atšķirīga atkarībā no paredzētā sviesta izmantojuma, tā tauku satura un pievienošanas veida, vai pieņem lēmumu noraidīt piedāvājumus. Atbilstoši ir jānosaka pārstrādes nodrošinājumu summas.

- (2) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz 158. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2571/97, maksimālās atbalsta summas, kā arī pārstrādes nodrošinājumu summas ir tādas, kādas ir norādītas tabulā, kas iekļauta pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 350, 20.12.1997., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2250/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 25. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2005. gada 25. februārā Regulai, ar kuru attiecībā uz 158. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2571/97, nosaka maksimālās summas atbalstam par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu

(EUR/100 kg)

Formula		A		B	
Pievienošanas veidi		Ar indikatoriem	Bez indikatoriem	Ar indikatoriem	Bez indikatoriem
Maksimālā atbalsta summa	Sviests $\geq 82\%$	56	52	55,5	52
	Sviests $< 82\%$	54,5	50,8	—	49,75
	Iebiezināts sviests	67,5	63,5	67	63,5
	Krējums			26	22
Pārstrādes nodrošinājums	Sviests	62	—	61	—
	Iebiezināts sviests	74	—	74	—
	Krējums	—	—	29	—

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 324/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar kuru nosaka sviesta pārdošanas minimālās cenas 158. īpašajam konkursam, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2571/97**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas 1997. gada 15. decembra Regulu (EK) Nr. 2571/97 par sviesta pārdošanu par pazeminātām cenām un par atbalsta piešķiršanu krējuma, sviesta un iebiezināta sviesta izmantošanai mīklas izstrādājumu, saldējuma un citu pārtikas produktu ražošanā⁽²⁾, intervences aģentūras, īstenojot konkursu, veic noteiktu daudzumu intervences sviesta pārdevumus no krājumiem, kas ir to pārvaldībā, un piešķir atbalstu par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu. Minētās regulas 18. pantā paredzēts, ka, ņemot vērā saņemtos piedāvājumus, kas iesniegti katram atsevišķam konkursam, nosaka minimālo sviesta pārdošanas cenu, kā arī maksimālo summu

atbalstam par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu, kas var būt atšķirīga atkarībā no paredzētā sviesta izmantojuma, tā tauku satura un pievienošanas veida, vai pieņem lēmumu noraidīt piedāvājumus. Atbilstoši ir jānosaka pārstrādes nodrošinājumu summas.

- (2) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz 158. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2571/97, intervences krājumu sviesta minimālās pārdošanas cenas, kā arī pārstrādes nodrošinājumu summas ir tādas, kādas ir norādītas tabulā, kas iekļauta pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 350, 20.12.1997., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2250/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 25. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2005. gada 25. februārā Regulai, ar kuru nosaka minimālās sviesta pārdošanas cenas attiecībā uz 158. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formula			A		B	
Pievienošanas veidi			Ar indikatoriem	Bez indikatoriem	Ar indikatoriem	Bez indikatoriem
Minimālā pārdošanas cena	Sviests ≥ 82 %	Nemainītā veidā	—	210	—	—
		Iebiezināts	—	—	—	—
Pārstrādes nodrošinājums		Nemainītā veidā	—	73	—	—
		Iebiezināts	—	—	—	—

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 325/2005

(2005. gada 25. februāris),

ar kuru nosaka attiecībā uz iebiezinātu sviestu paredzētā atbalsta maksimālo summu 330. īpašajam konkursam, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EEK) Nr. 429/90

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas 1990. gada 20. februāra Regulu (EEK) Nr. 429/90 par to, kā, īstenojot konkursu, piešķirams atbalsts attiecībā uz tiešam patēriņam Kopienā domātu iebiezinātu sviestu⁽²⁾, intervences aģentūras īsteno pastāvīgu konkursu attiecībā uz tāda atbalsta piešķiršanu, kurš paredzēts attiecībā uz iebiezinātu sviestu. Saskaņā ar 6. pantu minētajā regulā, ņemot vērā piedāvājumus, kas saņemti attiecībā uz katru atsevišķu konkursu, tiek noteikta maksimālā summa atbalstam par iebiezinātu sviestu ar minimālo tauku saturu 96 % vai tiek pieņemts lēmums noraidīt visus piedāvājumus. Atbilstīgi ir jānosaka izmantojuma nodrošinājuma summa.

- (2) Atbilstīgi saņemtajiem piedāvājumiem maksimālā atbalsta summa ir jānosaka līmenī, kas norādīts šē turpmāk, un atbilstoši ir jānosaka izmantojuma nodrošinājuma summa.

- (3) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz 330. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EEK) Nr. 429/90, maksimālā atbalsta summa un izmantojuma nodrošinājums tiek noteikts šādi:

— maksimālā atbalsta summa:	66,6 EUR/100 kg,
— izmantojuma nodrošinājums:	74 EUR/100 kg.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 45, 21.2.1990., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2250/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 25. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 326/2005**(2005. gada 25. februāris)****par 14. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2771/1999**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾ un jo īpaši tās 10. panta c) punktu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar 21. pantu Komisijas 1999. gada 16. decembra Regulā (EK) Nr. 2771/1999, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1255/1999 attiecībā uz intervenci sviesta un krējuma tirgū⁽²⁾, intervences aģentūras, izmantojot pastāvīgu konkursu, ir laidušas pārdošanā noteiktu to glabāšanā esošā sviesta daudzumu.

(2) Ņemot vērā piedāvājumus, kas saņemti pēc katra atsevišķā konkursa uzaicinājuma, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2771/1999 24.a pantu nosaka minimālo pārdošanas cenu vai nolemj piedāvājumus noraidīt.

(3) Saņemto piedāvājumu izvērtējums liecina par to, ka ir jāpieņem lēmums noraidīt visus piedāvājumus.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

14. atsevišķajā konkursā saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2771/1999, kurā termiņš konkursa piedāvājumu iesniegšanai beidzās 2005. gada 22. februārī, visi piedāvājumi tiek noraidīti.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 333, 24.12.1999., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2250/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 25. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 327/2005**(2005. gada 25. februāris)****par 77. īpašo konkursu, kas īstenots atbilstīgi pastāvīgajam konkursam, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2799/1999**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 10. pantu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar 26. pantu Komisijas 1999. gada 17. decembra Regulā (EK) Nr. 2799/1999 par sīki izstrādātiem izpildes noteikumiem Padomes Regulai (EK) Nr. 1255/1999 attiecībā uz atbalsta piešķiršanu par vājpienu un sauso vājpienu, ko paredzēts izmantot dzīvnieku barībā, un šāda sausā vājpiena pārdošanu⁽²⁾, intervences aģentūras atvērušas pastāvīgu konkursu noteiktu to pārvaldībā esošā sausā vājpiena daudzumu pārdošanai.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2799/1999 30. pantu, ņemot vērā piedāvājumus, kas saņemti attiecībā uz katru atsevišķu konkursu, tiek noteikta minimālā pārdo-

šanas cena vai tiek pieņemts lēmums noraidīt visus piedāvājumus.

- (3) Saņemto piedāvājumu izvērtējums liecina par to, ka ir jāpieņem lēmums noraidīt visus piedāvājumus.
- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz 77. īpašo konkursu, kas īstenots saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 2799/1999 un kura piedāvājumu iesniegšanas termiņš beidzas 2005. gada 22. februārim, visi piedāvājumi tiek noraidīti.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 340, 31.12.1999., 3. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2250/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 25. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 328/2005**(2005. gada 25. februāris)****par 13. individuālo uzaicinājumu uz konkursu, kas izplatīts saskaņā ar spēkā esošajiem konkursu izziņošanas noteikumiem (EK) Nr. 214/2001**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par vienotu piena un piena produktu tirgus organizēšanu⁽¹⁾, un it īpaši tās 10. panta c) apakšpunktu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar 2001. gada 12. janvārī pieņemtās Komisijas Regulas (EK) Nr. 214/2001 21. pantu, kas nosaka detalizētus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1255/1999 īstenošanai attiecībā uz intervenci vājpiena tirgū⁽²⁾, intervences aģentūras pēc pastāvīga uzaicinājuma uz konkursu piedāvā pārdošanai noteiktu daudzumu to rīcībā esoša vājpiena pulvera.

(2) Vadoties pēc piedāvājumiem, kas saņemti, atbildot uz katru individuālu uzaicinājumu uz konkursu, tiek

noteikta minimālā pārdošanas cena vai pieņemts lēmums neveikt piešķirumu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 214/2001 24.a pantu.

(3) Saņemto piedāvājumu izvērtējums liecina par to, ka ir jāpieņem lēmums noraidīt visus piedāvājumus.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

13. individuālajam uzaicinājumam uz konkursu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 214/2001, kas nosaka, ka piedāvājumu iesniegšanas periods beidzās 2005. gada 22. februārī, visi piedāvājumi tiek noraidīti.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

*Komisijas vārdā —**Komisijas locekle*

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 37, 7.2.2001., 100. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2250/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 25. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 329/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar ko nosaka dažus paredzamos daudzumus un individuālās maksimālās robežas atļauju izsniegšanai banānu ieviešanai Kopienā, saskaņā ar 2005. gada otrā ceturkšņa tarifu kvotām A/B un C**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 13. februāra Regulu (EK) Nr. 404/93 par banānu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 20. pantu,

tā kā:

(1) Komisijas 2001. gada 7. maija Regulā (EK) Nr. 896/2001, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 404/93 piemērošanai attiecībā uz banānu importu Kopienā⁽²⁾, 14. panta 1. punktā ir paredzēta iespēja noteikt paredzamo daudzumu, kas izteikts tādā procentuālā daudzumā kā daudzumi, kuri ir pieejami saskaņā ar katru tarifu kvotu A/B un C, kas noteiktas Regulas (EEK) Nr. 404/93 18. panta 1. punktā, ieviešanas atļauju izsniegšanai par gada pirmajiem trim ceturkšņiem.

(2) Dati, kas, no vienas puses, attiecas uz 2004. gadā Kopienā realizēto banānu daudzumu un jo īpaši uz faktisko importu, sevišķi otrajā ceturksnī, un, no otras puses, uz piegādes un patēriņa prognozēm Kopienas tirgū tajā pašā otrajā ceturksnī 2005. gadā, liek noteikt paredzamo daudzumu kvotām A/B un C, kuras nodrošina pietiekamu piegādi Kopienai un tirdzniecības plūsmas nepārtrauktību starp ražošanas un tirdzniecības nozarēm.

(3) Pamatojoties uz minētajiem datiem, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 896/2001 14. panta 2. punktu, būtu jānosaka maksimālais daudzums, par kuru katrs uzņēmējs var iesniegt atļaujas pieteikumu 2005. gada otrajam ceturksnim.

(4) Ņemot vērā, ka šī regula jāpiemēro pirms sākas termiņš atļauju pieteikumu iesniegšanai 2005. gada otrajam ceturksnim, tā stājas spēkā nekavējoties.

(5) Šās regulas noteikumi tiek izmantoti attiecībā uz uzņēmējiem, kas ir dibinājušies Kopienā, kāda tā bija līdz 2004. gada 30. aprīlim, Komisijas regula (EK) Nr. 1892/2004⁽³⁾ aptur banānu importa Kopienā pagaidu pasākumus, kas ir saistīti ar Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovēnijas uzņemšanu.

(6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Banānu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 896/2001 14. panta 1. punktā noteiktais paredzamais banānu importa sertifikātu daudzums saskaņā ar tarifu kvotām, kas noteiktas Regulas (EEK) Nr. 404/93 18. panta 1. punktā, 2005. gada otrajā ceturksnī ir:

— 29 % no tradicionālajiem un netradicionālajiem uzņēmējiem, kas ir dibinājušies Kopienā, kāda tā bija līdz 2004. gada 30. aprīlim, pieejamā daudzuma saskaņā ar tarifu kvotām A/B;

— 29 % no tradicionālajiem un netradicionālajiem uzņēmējiem, kas ir dibinājušies Kopienā, kāda tā bija līdz 2004. gada 30. aprīlim, pieejamā daudzuma saskaņā ar tarifu kvotu C.

2. pants

Regulas (EK) Nr. 896/2001 14. panta 2. punktā minētais daudzums, ko var atļaut attiecībā uz banānu importa sertifikātu pieprasījumiem, saskaņā ar tarifu kvotām, kuras noteiktas Regulas (EEK) Nr. 404/93 18. panta 1. punktā, 2005. gada otrajam ceturksnim ir šāds:

a) 29 % no references daudzuma, kas noteikts un paziņots, ievērojot Regulas (EK) Nr. 896/2001 4. un 5. pantu attiecībā uz tradicionālajiem uzņēmējiem, kas ir dibinājušies Kopienā, kāda tā bija līdz 2004. gada 30. aprīlim, saskaņā ar tarifu kvotām A/B;

⁽¹⁾ OV L 47, 25.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 126, 8.5.2001., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 838/2004 (OV L 127, 29.4.2004., 52. lpp.).

⁽³⁾ OV L 328, 30.10.2004., 50. lpp.

- b) 29 % no noteiktā un pasludinātā daudzuma, kas noteikts un paziņots, ievērojot Regulas (EK) Nr. 896/2001 9. panta 3. pantu attiecībā uz netradicionālajiem uzņēmējiem, kas ir dibinājušies Kopienā, kāda tā bija līdz 2004. gada 30. aprīlim, saskaņā ar tarifu kvotām A/B;
- c) 29 % no references daudzuma, kas noteikts un paziņots, ievērojot Regulas (EK) Nr. 896/2001 4. un 5. pantu attiecībā uz tradicionālajiem uzņēmējiem, kas ir dibinājušies Kopienā, kāda tā bija līdz 2004. gada 30. aprīlim, saskaņā ar tarifu kvotu C;
- d) 29 % no noteiktā un pasludinātā daudzuma, kas noteikts un paziņots, ievērojot Regulas (EK) Nr. 896/2001 9. panta 3. pantu attiecībā uz netradicionālajiem uzņēmējiem, kas ir dibinājušies Kopienā, kāda tā bija līdz 2004. gada 30. aprīlim, saskaņā ar tarifu kvotu C.

3. pants

Šī regula stājas spēkā tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī dienā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 330/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar ko nosaka dažus paredzamos daudzumus un individuālās maksimālās robežas atļauju izsniegšanai banānu papildu daudzuma ieviešanai jaunajās dalībvalstīs 2005. gada otrajā ceturksnī**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

- (2) Komisijas Regulā (EK) Nr. 896/2001 14. panta 1. un 2. punktā ir paredzēta iespēja noteikt paredzamo daudzumu un individuālās robežas gada pirmajiem trim ceturkšņiem.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

- (3) Ar nolūku noteikt paredzamo daudzumu un individuālās robežas, kuras nodrošina pietiekamu piegādi Kopienai kopumā un tirdzniecības plūsmas nepārtrauktību starp ražošanas un tirdzniecības nozarēm, ir lietderīgi piemērot tādus procentuālos daudzumus kā daudzumi, kuri ir noteikti saskaņā ar katru tarifu kvotu A/B un C, kas noteiktas Komisijas Regulā (EK) Nr. 329/2005⁽⁴⁾.

ņemot vērā Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Republiku pievienošanās līgumu,

- (4) Ņemot vērā, ka šī regula jāpiemēro pirms sākas termiņš atļauju pieteikumu iesniegšanai 2005. gada otrajam ceturksnim, tā stājas spēkā nekavējoties.

ņemot vērā Čehijas, Igaunijas, Kipras, Latvijas, Lietuvas, Ungārijas, Maltas, Polijas, Slovēnijas un Slovākijas Republiku pievienošanās aktu, un jo īpaši tā 41. panta pirmo daļu,

- (5) Šās regulas noteikumi tiek izmantoti attiecībā uz uzņēmējiem, kas ir dibinājušies Kopienā un tika reģistrēti saskaņā ar Komisijas regulas (EK) Nr. 1892/2004 5. un 6. pantu.

ņemot vērā Padomes 1993. gada 13. februāra Regulu (EEK) Nr. 404/93 par banānu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾,

- (6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Banānu pārvaldības komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Komisijas 2004. gada 29. oktobra Regulā (EK) Nr. 1892/2004⁽²⁾ pieņēma pagaidu pasākumus, kas nepieciešami, lai atvieglotu jaunajās dalībvalstīs pirms pievienošanās pastāvošo režīmu pāreju uz pašlaik pastāvošo importa režīmu, kas izriet no banānu tirgus kopējās organizācijas 2005. gadā. Ar nolūku nodrošināt tirgus apgādi, jo īpaši jaunajās dalībvalstīs, šī regula pagaidu statusā noteica papildu daudzumu ieviešanas tarifu kvotām. Šī papildu daudzuma regulēšana jāveic, izmantojot mehānismus un līdzekļus, kurus pastāvošo tarifa kvotu kontrolei īsteno Komisijas 2001. gada 7. maija Regula Nr. 896/2001⁽³⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EEK) Nr. 404/93 piemērošanai attiecībā uz banānu ieviešanas licencēm Kopienā.

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Saskaņā ar papildu daudzumu, kurš noteikts Regulas (EK) Nr. 1892/2004 3. panta 1. punktā, Regulas (EK) Nr. 896/2001 14. panta 1. punktā noteiktais paredzamais banānu importa sertifikātu daudzums 2005. gada otrajā ceturksnī ir 29 % no pieejamā daudzuma attiecīgi tradicionālajiem un netradicionālajiem uzņēmējiem, kā noteikts Regulas (EK) Nr. 1892/2004 4. panta 2. punktā.

⁽¹⁾ OV L 47, 25.2.1993., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 328, 30.10.2004., 50. lpp.

⁽³⁾ OV L 126, 8.5.2001., 6. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 838/2004 (OV L 127, 29.4.2004., 52. lpp.).

⁽⁴⁾ Sk. šā Oficiālā Vēstneša 11 lpp.

2. pants

Saskaņā ar papildu daudzumu, kurš noteikts Regulas (EK) Nr. 1892/2004 3. panta 1. punktā, Regulas (EK) Nr. 896/2001 14. panta 2. punktā minētais maksimālais daudzums, ko var atļaut attiecībā uz banānu importa sertifikātu pieprasījumiem 2005. gada otrajam ceturksnim ir šāds:

- a) 29 % no specifiskā bāzes daudzuma, kas oficiāli paziņots tradicionālajam operatoram, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1892/2004 5. panta 5. punktu;

- b) 29 % no specifiskā pabalsta, kas oficiāli paziņots netradicionālam operatoram, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1892/2004 6. panta 6. punktu.

3. pants

Šī regula stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 331/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar ko nosaka Padomes Regulā (EK) Nr. 1255/1999 minēto atbalstu sviesta un krējuma privātai uzglabāšanai un paredz izņēmumu no Regulas (EK) Nr. 2771/1999**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾ un jo īpaši tās 10. pantu,

tā kā:

(1) 34. panta 2. punkts Komisijas 1999. gada 16. decembra Regulā (EK) Nr. 2771/1999, ar kuru paredz sāki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1255/1999 attiecībā uz intervenci sviesta un krējuma tirgū⁽²⁾, paredz, ka ik gadu jānosaka Regulas (EK) Nr. 1255/1999 6. panta 3. punktā minētais atbalsta apjoms privātai uzglabāšanai.

(2) Regulas (EK) Nr. 1255/1999 6. panta 3. punkta trešajā daļā precizēts, ka atbalstu nosaka, ievērojot uzglabāšanas izmaksas un iespējamās svaiga sviesta un krājumos esošā sviesta cenu tendences.

(3) Attiecībā uz uzglabāšanas izmaksām, galvenokārt izmaksām, kas saistītas ar attiecīgo produktu ieviešanu noliktavā un izvešanu no tās, jāņem vērā dienas izmaksas uzglabāšanai saldētavā, kā arī uzglabāšanas finansiālās izmaksas.

(4) Attiecībā uz iespējamo cenu tendenci jāņem vērā Regulas (EK) Nr. 1255/1999 4. panta 1. punktā prognozētais sviesta intervences cenu samazinājums un no tā izrietošais gaidāmais svaiga sviesta un krājumos esošā sviesta tirgus cenu samazinājums, savukārt lielāks atbalsts jāpiešķir, ja līguma pieteikumi saņemti pirms 2005. gada 1. jūlija.

(5) Lai pirms minētās dienas netiktu saņemti pārmērīgi daudzi privātās uzglabāšanas pieteikumi, uz laiku līdz 2005. gada 1. jūlijam jāievieš orientējošs daudzums un saziņas mehānisms, kas Komisijai ļautu noteikt, kad šis daudzums ir sasniegts. Šis orientējošais daudzums jānosaka, ņemot vērā daudzumus, uz kuriem attiecas iepriekšējos gados noslēgtie uzglabāšanas līgumi.

(6) Regulas (EK) Nr. 2771/1999 29. panta 1. punkts nosaka, ka ieviešana noliktavā jāveic laikā starp 15. martu un 15. augustu. Pašreizējā situācija sviesta tirgū attaisno sviesta un krējuma uzglabāšanas sākuma pārcelšanu 2005. gadā uz 1. martu. Tādēļ jāparedz izņēmums no minētā panta.

(7) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Regulas (EK) Nr. 1255/1999 6. panta 3. punktā minēto atbalstu par tonnu sviesta vai sviesta ekvivalenta attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti 2005. gadā, nosaka šādi:

a) visiem līgumiem:

— EUR 17,92 – nemainīgās uzglabāšanas izmaksas,

— EUR 0,33 – ar uzglabāšanu saldētavā saistītās izmaksas par katru līgumā paredzēto uzglabāšanas dienu,

— summu par katru līgumā paredzēto uzglabāšanas dienu aprēķina, par pamatu ņemot 90 % no sviesta intervences cenas dienā, kad sākas līgumā paredzētā glabāšana, un 2,25 % gada procentu likmes,

un

b) EUR 102,60 līgumiem, kas noslēgti, pamatojoties uz pieteikumiem, kuri intervences aģentūrā saņemti pirms 2005. gada 1. jūlija.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 333, 24.12.1999., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2250/2004 (OV L 381, 28.12.2004., 25. lpp.).

2. Intervences aģentūra reģistrē dienu, kad saņemti Regulas (EK) Nr. 2771/1999 30. panta 1. punktā minētie līguma noslēgšanas pieteikumi, kā arī atbilstošos daudzumus, ražošanas dienu un sviesta uzglabāšanas vietu.

Dalībvalstis katru otrdienu ne vēlāk kā līdz plkst. 12.00 (pēc Briseles laika) informē Komisiju par daudzumiem, kas iepriekšējā nedēļā norādīti šādos pieteikumos. Kad Komisija paziņo dalībvalstīm, ka pieteikumos minētie apjomi ir sasnieguši 80 000 tonnu, dalībvalstis katru dienu līdz plkst. 12.00 (pēc Briseles laika) informē Komisiju par daudzumiem, kas iepriekšējā dienā norādīti pieteikumos.

3. Komisija pārtrauks 1. punkta b) apakšpunkta un 2. punkta piemērošanu, ja konstatēs, ka daudzumi 1. punkta b) apakšpunktā minētajos pieteikumos ir sasnieguši 110 000 tonnu.

2. pants

Atkāpjoties no Regulas (EK) Nr. 2771/1999 29. panta 1. punkta, 2005. gadā ieviešanu noliktavā var sākt 1. martā.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —
Komisijas locekle
Mariann FISCHER BOEL

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 332/2005**(2005. gada 25. februāris)****par kompensācijas izmaksu attiecībā uz Horvātiju eksportētajiem produktiem ar KN kodu 0406 saskaņā ar licencēm, kas pieteiktas līdz 2003. gada 1. jūnijam**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopīgo organizāciju⁽¹⁾, un īpaši tās 26. panta 3. punktu un 31. panta 14. punktu,

tā kā:

(1) Lai nepieļautu tirdzniecības plūsmu novirzi, saskaņā ar Komisijas 2003. gada 28. maija Regulas (EK) Nr. 951/2003 2. pantu, ar ko atkāpjas no Regulas (EK) Nr. 174/1999, ar ko paredz īpašus sīki izstrādātus noteikumus, kā piemērot Padomes Regulu (EEK) Nr. 804/68 attiecībā uz piena un piena produktu eksporta licencēm un eksporta kompensācijām, un no Regulas (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem⁽²⁾, netiek maksāta kompensācija par eksporta licencēm produktiem ar KN kodu 0406, kas no 2003. gada 1. jūnija izmantoti eksportam uz Horvātiju, licences 7. ailē norādot citu galamērķi, nevis Horvātiju.

(2) Tiesības uz kompensāciju, kas izriet no pirms regulas piemērošanas datuma pieteiktajām eksporta licencēm, regula neietekmē.

(3) Tāpēc Regulas (EK) Nr. 951/2003 2. pantā noteiktais ierobežojums attiecas tikai uz licencēm, kas pieteiktas, sākot no 2003. gada 1. jūnija.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Piena un piena produktu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Kompensāciju maksā attiecībā uz Horvātiju eksportētajiem produktiem ar KN kodu 0406 saskaņā ar licencēm, kas pieteiktas līdz 2003. gada 1. jūnijam un kuru 7. ailē norādīta nevis Horvātija, bet cita galamērķa valsts, kas ietilpst I galamērķa zonā, kā noteikts Komisijas Regulas (EK) Nr. 174/1999 15. panta 3. punktā⁽³⁾.

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2003. gada 1. jūnija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi veikti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 133, 29.5.2003., 82. lpp. Regula atcelta ar Regulu (EK) Nr. 1948/2003 (OV L 287, 5.11.2003., 13. lpp.).

⁽³⁾ OV L 20, 27.1.1999., 8. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 333/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar ko nosaka korektīvo summu kompensācijai par labību**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembris Regulu (EK) Nr. 1784/2003 par labības tirgus kopējās organizācijas izveidi⁽¹⁾, un jo īpaši tās 15. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1784/2003 14. panta 2. punktu kompensācija, ko labības eksportam piemēro izvešanas atļaujas pieprasījuma iesniegšanas dienā, pēc lūguma ir jāpiemēro eksportam visā atļaujas derīguma laikposmā. Šajā gadījumā kompensāciju var koriģēt.
- (2) Komisijas 1995. gada 29. jūnija Regula (EK) Nr. 1501/95, ar ko nosaka Padomes Regulas (EEK) Nr. 1766/92 piemērošanas dažus nosacījumus jautājumā par eksporta kompensāciju piešķiršanu un pasākumiem, kas jāveic traucējumu gadījumā labības nozarē⁽²⁾, ļauj noteikt korektīvo summu attiecībā produktiem, kuri minēti Regulas (EEK) Nr. 1766/92 1. panta 1. punkta c) apakšpunktā⁽³⁾. Šo korekciju aprēķina, ņemot vērā faktorus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1501/95 1. pantā.

- (3) Situācija pasaules tirgū vai noteiktu tirgu īpašas prasības var likt noteikt dažādu korektīvo summu atkarībā no galamērķa.
- (4) Korektīvā summa jānosaka vienlaicīgi ar kompensāciju un saskaņā ar tādu pašu procedūru. To var mainīt laikposmā starp divām noteikšanām.
- (5) Saskaņā ar minētajiem punktiem korektīvā summa jānosaka atbilstīgi šīs regulas pielikumam.
- (6) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Korektīvā summa iepriekš noteiktajām kompensācijām to produktu eksportam, kuri minēti Regulas (EK) Nr. 1784/2003 1. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā, izņemot iesalu, ir noteikta šīs regulas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 1. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 78. lpp.

⁽²⁾ OV L 147, 30.6.1995., 7. lpp. Regula pēdējo reizi grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1431/2003 (OV L 203, 12.8.2003., 16. lpp.).

⁽³⁾ OV L 181, 1.7.1992., 21. lpp. Regula pēdējo reizi grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1104/2003 (OV L 158, 27.6.2003., 1. lpp.).

PIELIKUMS

Komisijas 2005. gada 25. februārā Regulai, ar ko nosaka korektīvo summu kompensācijai par labību

(EUR/t)

Produkta kods	Galamērķis	laikposms 3	1. termiņš 4	2. termiņš 5	3. termiņš 6	4. termiņš 7	5. termiņš 8	6. termiņš 9
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	-0,46	-0,92	-0,92	—	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	—	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	-0,46	-0,92	-0,92	—	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	-0,46	-0,92	-0,92	—	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	—	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	-0,63	-1,26	-1,26	—	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	-0,59	-1,18	-1,18	—	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	-0,54	-1,09	-1,09	—	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	-0,50	-1,00	-1,00	—	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	-0,47	-0,94	-0,94	—	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	—	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	—	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

N.B. Produktu kodi, kā arī "A" sērijas galamērķu kodi ir grozītājā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 3846/87 (OV L 366, 24.12.1987., 1. lpp.).

Skaitliskie galamērķu kodi ir Regulā (EK) Nr. 2081/2003 (OV L 313, 28.11.2003., 11. lpp.).

C01: Visas trešās valstis, izņemot Albāniju, Bulgāriju, Rumāniju, Horvātiju, Bosniju-Hercegovinu, Serbiju un Melnkalni, Bijušo Dienvidslāvijas Maķedonijas Republiku, Lihtenšteinu un Šveici.

C02: Alžīrija, Saūda Arābija, Bahreina, Ēģipte, Apvienotie Arābu Emirāti, Irāna, Irāka, Izraēla, Jordānija, Kuveita, Libāna, Lībija, Maroka, Mauritānija, Omāna, Katara, Sīrija, Tunisija un Jemena.

C03: Visas trešās valstis, izņemot Bulgāriju, Norvēģiju, Rumāniju, Šveici un Lihtenšteinu.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 334/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar ko nosaka kompensācijas, kuras piemērojamas labības un rīsa nozares produktiem, kurus piegādā
Kopienas un valstu pārtikas palīdzības pasākumos**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembris Regulu (EK) Nr. 1784/2003 par labības tirgus kopējās organizācijas izveidi⁽¹⁾, un jo īpaši tās 13. panta 3. punkta,ņemot vērā Padomes 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 3072/95 par rīsu tirgus kopējo organizāciju⁽²⁾, un jo īpaši tās 13. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Padomes 1974. gada 21. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2681/74 par Kopienas finansējumu izdevumiem, kas saistīti ar lauksaimniecības produktu piegādi pārtikas palīdzībā⁽³⁾, 2. pantā paredzēts, ka Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļa sedz to izdevumu daļu, kas atbilst eksporta kompensācijām, kādas attiecīgajā jomā noteiktas saskaņā ar Kopienas noteikumiem.
- (2) Lai vienkāršotu budžeta izstrādi un pārvaldīšanu attiecībā uz Kopienas darbībām pārtikas palīdzībā un ļautu dalībvalstīm būt informētām par Kopienas iesaistes līmeni valsts darbībās pārtikas palīdzības jomā, ir jānosaka par šīm darbībām piešķiramo kompensāciju apjoms.

(3) Regulas (EK) Nr. 1784/2003 13. pantā un Regulas (EK) Nr. 3072/95 13. pantā paredzētos vispārējos noteikumus un piemērošanas noteikumus attiecībā uz eksporta kompensācijām minētajās operācijās piemēro *mutatis mutandis*.

(4) Īpašie kritēriji, kas jāņem vērā rīsu eksporta kompensācijas aprēķināšanā, ir definēti Regulas (EK) Nr. 3072/95 13. pantā.

(5) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz Kopienas un valstu pārtikas palīdzības pasākumiem, kas paredzēti starptautisku konvenciju vai citu papildu programmu, kā arī citu Kopienas bezmaksas piegāžu ietvaros, labības un rīsu nozares produktiem piemērojamās kompensācijas ir noteiktas pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 1. martā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 78. lpp.

⁽²⁾ OV L 329, 30.12.1995., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 411/2002 (OV L 62, 5.3.2002., 27. lpp.).

⁽³⁾ OV L 288, 25.10.1974., 1. lpp.

PIELIKUMS

Komisijas 2005. gada 25. februārā Regulai, ar ko nosaka kompensācijas, kuras piemērojamas labības un rīsa nozares produktiem, kurus piegādā Kopienas un valstu pārtikas palīdzības pasākumos

(EUR/t)	
Produkta kods	Kompensāciju summa
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	56,00
1102 20 10 9400	48,00
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	72,00
1104 12 90 9100	0,00

NB: Produktu kodi ir definēti grozītajā Komisijas Regulā (EEK) Nr. 3846/87 (OV L 366, 24.12.1987, 1 lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 335/2005**(2005. gada 25. februāris)****par importa licenču izsniegšanu importētiem ķiplokiem saskaņā ar autonomo tarifa kvotu, kura atvērta ar Regulu (EK) Nr. 218/2005**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 2005. gada 10. februāra Regulu (EK) Nr. 218/2005 par autonomas tarifa kvotas atvēršanu un pārvaldību ķiplokiem ⁽¹⁾ un it īpaši tās 6. panta 3. punktu,

tā kā:

Licenču pieteikumi, ko tradicionālie un jaunie importētāji saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 218/2005 4. panta 1. punktu iesnieguši dalībvalstu kompetentajās iestādēs, pārsniedz pieejamos daudzumus. Tālab ir jānosaka izsniedzamo licenču daudzums,

1. Importa licences, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 218/2005 4. panta 1. punktu ir pieprasījuši tradicionālie importētāji un kuru pieteikumus dalībvalstis Komisijai nosūtījušas 2005. gada 22. februārī, izsniedz 2,985 % apmērā no prasītā daudzuma.

2. Importa licences, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 218/2005 4. panta 1. punktu ir pieprasījuši jaunie importētāji un kuru pieteikumus dalībvalstis Komisijai ir nosūtījušas 2005. gada 22. februārī, izsniedz 0,741 % apmērā no prasītā daudzuma.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 28. februārī.

To piemēro līdz 2005. gada 30. jūnijam.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

*Komisijas vārdā —**lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors*

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 39, 11.2.2005., 5. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 336/2005**(2005. gada 25. februāris)****par importa licenču izsniegšanu dažiem importētiem sēņu konserviem saskaņā ar autonomo tarifa kvotu, kura atvērta ar Regulu (EK) Nr. 220/2005**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Komisijas 2005. gada 10. februāra Regulu (EK) Nr. 220/2005 par autonomas tarifa kvotas atvēršanu un pārvaldību sēņu konserviem⁽¹⁾ un jo īpaši tās 6. panta 3. punktu,

tā kā:

Licenču pieteikumi, ko tradicionālie un jaunie importētāji saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 220/2005 4. panta 1. punktu iesnieguši dalībvalstu kompetentajās iestādēs, pārsniedz pieejamos daudzumus. Tālab ir jānosaka izsniedzamo licenču daudzums,

1. Importa licences, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 220/2005 4. panta 1. punktu ir pieprasījuši tradicionālie importētāji un kuru pieteikumus dalībvalstis Komisijai nosūtījušas 2005. gada 22. februāri, izsniedz 7,853 % apmērā no prasītā daudzuma.

2. Importa licences, kuras saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 220/2005 4. panta 1. punktu ir pieprasījuši jaunie importētāji un kuru pieteikumus dalībvalstis Komisijai ir nosūtījušas 2005. gada 22. februāri, izsniedz 9,615 % apmērā no prasītā daudzuma.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 28. februāri.

To piemēro līdz 2005. gada 30. jūnijam.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februāri

Komisijas vārdā —

lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ OV L 39, 11.2.2005., 11. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 337/2005
(2005. gada 25. februāris),
ar kuru tiek apturēti sviesta iepirkumi dažās dalībvalstīs

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1255/1999 par piena un piena produktu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾,

ņemot vērā Komisijas 1999. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 2771/1999 par sīki izstrādātiem izpildes noteikumiem Padomes Regulai (EK) Nr. 1255/1999 attiecībā uz intervences pasākumiem sviesta un krējuma tirgū⁽²⁾, un jo īpaši tās 2. pantu,

tā kā:

- (1) Regulas (EK) Nr. 2771/1999 2. pantā paredzēts, ka Komisija sāk vai pārtrauc kādā dalībvalstī iepirkumus, tiklīdz konstatēts, ka tirgus cena šajā dalībvalstī divu secīgu nedēļu laikā atkarībā no gadījuma vai nu nesasniedz līmeni 92% no intervences cenas, vai arī ir vienāda ar to vai pārsniedz to.

- (2) Pēdējais to dalībvalstu saraksts, kurās tiek apturēti intervences pasākumi, tika izveidots ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1487/2004⁽³⁾. Šis saraksts ir jāpielāgo, lai ņemtu vērā jaunās tirgus cenas, ko Itālija, Čehija, Vācija, Slovēnija un Ungārija paziņojušas, piemērojot 8. pantu Regulā (EK) Nr. 2771/1999. Skaidrības labad ir jāaizstāj šis saraksts un jāatceļ Regula (EK) Nr. 1487/2004,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Sviesta iepirkumi, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1255/1999 6. panta 1. punktā, tiek apturēti Beļģijā, Čehijā, Dānijā, Kiprā, Ungārijā, Maltā, Grieķijā, Francijā, Luksemburgā, Nīderlandē, Austrijā, Slovākijā, Slovēnijā, Somijā, Zviedrijā un Apvienotajā Karalistē.

2. pants

Regula (EK) Nr. 1487/2004 tiek atcelta.

3. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 48. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 186/2004 (OV L 29, 3.2.2004., 6. lpp.).

⁽²⁾ OV L 333, 24.12.1999., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1932/2004 (OV L 333, 9.11.2004., 4. lpp.).

⁽³⁾ OV L 273, 21.8.2004., 11. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 338/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar kuru nosaka maksimālo eksporta kompensāciju, kas piemērojama slīpētu garengraudu B rīsu izvedumiem uz atsevišķām trešām valstīm, saskaņā ar konkursu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2032/2004**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1785/2003 par rīsu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 14. panta 3. punktu,

tā kā:

(1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2032/2004⁽²⁾ tika atklāts piedāvājumu konkurss attiecībā uz rīsu eksporta kompensēšanu.

(2) Atbilstīgi 5. pantam Komisijas Regulā (EEK) Nr. 584/75⁽³⁾, Komisija, pamatojoties uz iesniegtajiem piedāvājumiem un piemērojot procedūru, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1785/2003 26. panta 2. punktā, var noteikt maksimālo eksporta kompensāciju. Nosakot šo maksimumu, ir jāņem vērā kritēriji, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1785/2003 14. panta 4. punktā. Līgumtiesības piešķir katram pieteikuma iesniedzējam, kura piedāvājums ir vienāds vai mazāks par maksimālo eksporta kompensāciju.

(3) Iepriekš minētos kritērijus piemērojot pašreizējai situācijai konkrēto rīsu tirgū, maksimālā eksporta kompensācija nosakāma atbilstīgi summai, kas norādīta 1. pantā.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Attiecībā uz konkursu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2032/2004, maksimālā eksporta kompensācija, kas piemērojama slīpētu garengraudu B rīsu izvedumiem uz atsevišķām trešām valstīm, pamatojoties uz piedāvājumiem, kas iesniegti laikā no 2005. gada 21. februāris līdz 24. februārim, tiek noteikta 60,00 EUR/t.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 96. lpp.

⁽²⁾ OV L 353, 27.11.2004., 6. lpp.

⁽³⁾ OV L 61, 7.3.1975., 25. lpp. Regulua pēdējo reizi grozīta ar Regulu (EK) Nr. 1948/2002 (OV L 299, 1.11.2002., 18. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 339/2005**(2005. gada 25. februāris)****par iesniegtajiem piedāvājumiem Regulā (EK) Nr. 2033/2004 minētā konkursa ietvaros attiecībā uz
subsīdiju lobītu garengraudu B rīsu sūtījumiem uz Reinjonas salu**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1785/2003 par rīsu tirgus kopējo organizāciju ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,ņemot vērā Komisijas 1989. gada 6. septembra Regulu (EEK) Nr. 2692/89 par sīki izstrādātiem izpildes noteikumiem, kas piemērojami rīsu izvedumiem uz Reinjonu ⁽²⁾, un jo īpaši tās 9. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2033/2004 ⁽³⁾ tika atklāts piedāvājumu konkurss attiecībā uz tādu rīsu izvedumu subsidēšanu, kuru paredzētais galamērķis ir Reinjonas sala.
- (2) Atbilstīgi Regulas (EEK) Nr. 2692/89 9. pantam Komisija, piemērojot procedūru, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1785/2003 26. panta 2. punktā, un pamatojoties uz

iesniegtajiem piedāvājumiem, var pieņemt lēmumu noraidīt visus piedāvājumus.

- (3) Ievērojot kritērijus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 2692/89 2. un 3. pantā, maksimālās subsīdijas nav jānosaka.
- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Tiek noraidīti piedāvājumi, kas laikā no 2005. gada 21. līdz 24. februārim iesniegti atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 2033/2004 paredzētajam konkursam attiecībā uz subsīdijām, kas maksājamas par lobītu garengraudu B rīsu ar KN kodu 1006 20 98 izvedumiem uz Reinjonas salu.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 96. lpp.

⁽²⁾ OV L 261, 7.9.1989., 8. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1275/2004 (OV L 241, 13.7.2004., 8. lpp.).

⁽³⁾ OV L 353, 27.11.2004, 9. lpp.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 340/2005**(2005. gada 25. februāris)****par piedāvājumiem, kas iesniegti attiecībā uz slīpētu apalgrandu, vidējgraudu un garengraudu A rīsu izvedumiem uz atsevišķām trešām valstīm, saskaņā ar konkursu, kas paredzēts Regulā (EK) Nr. 2031/2004**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1785/2003 par rīsu tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾, un jo īpaši tās 14. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2031/2004⁽²⁾ tika atklāts piedāvājumu konkurss attiecībā uz rīsu eksporta kompensēšanu.
- (2) Saskaņā ar 5. pantu Komisijas Regulā (EEK) Nr. 584/75⁽³⁾, Komisija, pamatojoties uz iesniegtajiem piedāvājumiem un piemērojot procedūru, kas paredzēta Regulas (EK) Nr. 1785/2003 26. panta 2. punktā, var noraidīt visus iesniegtos piedāvājumus.

(3) Ievērojot kritērijus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1785/2003 14. panta 4. punktā, maksimālā kompensācija nav jānosaka.

(4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Labības pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Netiek uzsākta nekāda darbība attiecībā uz piedāvājumiem, kas laikā no 2005. gada 21. līdz 24. februārim iesniegti atbilstīgi Regulā (EK) Nr. 2031/2004 paredzētajam konkursam attiecībā uz kompensācijām, kas maksājamas par slīpētu apalgrandu, vidējgraudu un garengraudu A rīsu izvedumiem uz dažām trešām valstīm.

2. pants

Šī regula stājas spēkā 2005. gada 26. februārī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 270, 21.10.2003., 96. lpp.

⁽²⁾ OV L 353, 27.11.2004., 3. lpp.

⁽³⁾ OV L 61, 7.3.1975., 25. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1948/2002 (OV L 299, 1.11.2002., 18. lpp.).

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 341/2005**(2005. gada 25. februāris),****ar kuru groza Regulas (EK) Nr. 1432/94 un (EK) Nr. 1458/2003 attiecībā uz maksimālo daudzumu,
kas pakļauts cūkgaļas ieviešanas licenču pieteikumiem**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1975. gada 29. oktobra Regulu (EEK) Nr. 2759/75 par cūkgaļas tirgus kopējo organizāciju⁽¹⁾ un jo īpaši tās 11. panta 1. punktu,ņemot vērā Padomes 1994. gada 29. marta Regulu (EK) Nr. 774/94, ar ko atver dažas Kopienas tarifu kvotas augstākā labuma liellopu gaļai un cūkgaļai, māļputnu gaļai, kviešiem un kviešu un rudzu graudu maisījumam, un klijām, atsijām un pārējiem atlikumiem un paredz šo kvotu pārvaldi⁽²⁾, un jo īpaši tās 7. pantu,ņemot vērā Padomes 1996. gada 18. jūnija Regulu (EK) Nr. 1095/96 par koncesiju īstenošanu, kas iekļautas sarakstā CXL, kas izveidots GATT XXIV 6. sarunu nobeigumā⁽³⁾, un jo īpaši tās 1. pantu,

tā kā:

- (1) Komisijas 1994. gada 22. jūnija Regula (EK) Nr. 1432/94⁽⁴⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus importa režīma piemērošanai cūkgaļas nozarē, kurš paredzēts Padomes Regulā (EK) Nr. 774/94, kura atver dažas Kopienas tarifu kvotas cūkgaļai un dažiem citiem lauksaimniecības produktiem un paredz to pārvaldīšanu, un Komisijas 2003. gada 18. augusta Regula (EK) Nr. 1458/2003 par tarifu kvotas atklāšanu cūkgaļas nozarē un tās pārvaldīšanu⁽⁵⁾, atvēra cūkgaļas importa kvotas un noteica precīzus nosacījumus, kuri reglamentē tirgus dalībnieku piekļuvi šīm kvotām.

- (2) Pēdējo gadu laikā divu minēto importa kvotu izmantošanas līmenis ir bijis zems un relatīvi nelielā maksimālā daudzuma noteikšana licenču pieprasījumiem varēja būt neveicinošs faktors. Lai sekmētu cūkgaļas tirdzniecību saskaņā ar divām minētajām ieviešanas kvotām, ir jāpalicina tas maksimālais daudzums.

- (3) Attiecīgi ir jāgroza Regulas (EK) Nr. 1432/94 un (EK) Nr. 1458/2003.

- (4) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Cūkgaļas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1432/94 3. panta b) apakšpunktā "10 %" likmi aizstāj ar "20 %".

2. pants

Regulas (EK) Nr. 1458/2003 4. panta b) apakšpunktā "10 %" likmi aizstāj ar "20 %".

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro tiem licenču pieteikumiem, kas iesniegti no 2005. gada 1. marta.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2005. gada 25. februārī

Komisijas vārdā —

Komisijas locekle

Mariann FISCHER BOEL

⁽¹⁾ OV L 282, 1.11.1975., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1365/2000 (OV L 156, 29.6.2000., 5. lpp.).

⁽²⁾ OV L 91, 8.4.1994., 1. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 2198/95 (OV L 221, 19.9.1995., 3. lpp.).

⁽³⁾ OV L 146, 20.6.1996., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 156, 23.6.1994., 14. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2083/2004 (OV L 360, 7.12.2004., 12. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 208, 19.8.2003., 3. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2083/2004.

II

(Tiesību akti, kuru publicēšana nav obligāta)

KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 16. marts)

par valsts atbalstu, ko Itālija piešķir kuģošanas sabiedrībām *Adriatica*, *Caremar*, *Siremar*, *Saremar* un *Toremar* (*Tirrenia* grupa)

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 470)

(Autentisks ir tikai teksts itāliešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2005/163/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomiskās zonas līgumu, un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas ir uzaicinātas iesniegt savas piezīmes atbilstīgi iepriekš minētajiem pantiem ⁽¹⁾,

tā kā:

I. PROCEDŪRA

- (1) Pēc daudzajiem saņemtajiem iesniegumiem Komisija nolēma sākt procedūru atbilstoši Līguma 88. panta 2. punktam attiecībā uz atbalstiem, kas piešķirti sešiem *Tirrenia* grupas uzņēmumiem, konkrēti *Tirrenia di Navigazione*, *Adriatica*, *Caremar*, *Saremar*, *Siremar* un *Toremar*. Minētie atbalsti izpaužas kā subsīdijas, kas samaksātas tieši katram grupas uzņēmumam, lai atbalstītu jūras pārvadājumu pakalpojumus, ko šie uzņēmumi sniedz, piemērojot 1991. gadā ar valsti noslēgtās konvencijas. Minēto konvenciju mērķis ir garantēt jūras pārvadājumu pakalpojumu sniegšanu, ko lielākoties sastāda savienojumi starp kontinentālo Itāliju, Sicīliju, Sardīniju un citām mazajām Itālijas salām.
- (2) Ar 1999. gada 6. augusta vēstuli Komisija informēja Itāliju par savu lēmumu sākt procedūru. Ar 1999. gada 28. septembra vēstuli Itālijas iestādes paziņoja savas piezīmes par minēto lēmumu.

⁽¹⁾ OV C 306, 23.10.1999., 2. lpp.

- (3) Pēc lēmuma publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*⁽²⁾ daudzi privātie uzņēmēji, kas piedāvā jūras pārvadājumu pakalpojumus, konkurējot ar *Tirrenia* grupas uzņēmumiem, nosūtīja Komisijai savas piezīmes. Minētās piezīmes nodeva Itālijas iestādēm, lai dotu tām iespēju iesniegt savas piezīmes šajā sakarībā.
- (4) 1999. gada 18. oktobrī Itālija iesniedza Tiesai prasību anulēt (atzīt par spēkā neesošu no pieņemšanas brīža) lēmumu par procedūras sākšanu tajā daļā, kurā paredzēts atbalsta sniegšanas apturējums⁽³⁾. Tāpat, kompānijas *Tirrenia di Navigazione*, *Adriatica*, *Caremar*, *Saremar*, *Siremar* un *Toremar* iesniedza anulēšanas prasību pirmās instances tiesai, atbilstīgi Līguma 230. panta 4. punktam⁽⁴⁾.
- (5) Izmeklēšanas laikā Itālijas iestādes lūdza *Tirrenia* grupas lietas izskatīšanu sadalīt pa daļām, lai prioritārā kārtā varētu nonākt pie galīgā lēmuma par uzņēmumu *Tirrenia di Navigazione*. Tāds lūgums ir motivēts ar Itālijas iestāžu vēlmi veikt grupas privatizāciju, sākot tieši no *Tirrenia di Navigazione*, un nodomu paātrināt minēto procesu attiecībā uz šo uzņēmumu.
- (6) Attiecībā uz tādu lūgumu Komisija atzīmēja, ka grupas iekšienē *Tirrenia di Navigazione* bija uzņēmusies līdera lomu grupas finanšu un komerciālās stratēģijas jomā, bet ka seši grupas uzņēmumi, kas juridiski bija autonomi, darbojās ģeogrāfiski nošķirtos tirgus segmentos, kas bija pakļauti mainīgas intensitātes konkurencei gan no privāto Itālijas uzņēmēju, gan citu dalībvalstu uzņēmēju puses. Turklāt Komisija arī atzīmēja, ka subsīdijas, ko Itālijas iestādes piešķirušas, piemērojot 1. punktā minētās konvencijas, bija aprēķinātas tā, lai kompensētu tekošā perioda tiros zaudējumus, ko reģistrējušas līnijas, ko apkalpo katrs no minētajiem uzņēmumiem, un ka tās bija pēdējiem piešķirtas tieši, neizmantojot *Tirrenia di Navigazione* starpniecību. Visbeidzot, pārējie atbalstu – sāktās procedūras priekšmetu – veidojošie elementi, kas ir investīciju atbalsts un fiskāla rakstura atbalsts, ir jāizanalizē atsevišķi par katru grupas uzņēmumu. Līdz ar to Komisija uzskatīja, ka var piekrist Itālijas iestāžu lūgumam, un ar 2001. gada 21. jūnija lēmumu 2001/251/EK slēdza procedūru, kas bija sāka attiecībā uz kompānijai *Tirrenia di Navigazione*⁽⁵⁾ piešķirtajiem atbalstiem.
- (7) Šis lēmums attiecas uz atbalstiem, ko Itālija piešķirusi pārējiem pieciem *Tirrenia* grupas uzņēmumiem (še turpmāk "reģionālās kompānijas"). Vairākās divpusējās tikšanās, kas notika laika posmā no 2001. līdz 2003. gadam, Itālijas iestādes par katru no apmēram 50 līnijām, ko apkalpo piecas reģionālās kompānijas, iesniedza informāciju par konkrēto tirgu specifiku, par valsts uzņēmumu nodrošināto pārvadājumu attīstību laikā, par iespējamu privātu uzņēmēju klātbūtni, kuri darbojas, konkurējot ar valsts uzņēmumiem, par katrai kompānijai piešķirto valsts atbalstu līmeņa attīstību (dokumenti ieprotokolēti ar Nr. A/13408/04, A/13409/04, A/12951/04, A/13326/04, A/13330/04, A/13350/04, A/13346/04 un A/13356/04).
- (8) Turklāt daži uzņēmumi – sūdzības iesniedzēji, jo īpaši daži privātie uzņēmēji, kuri darbojas Neapoles līcī, konkurējot ar reģionālo kompāniju *Caremar*, 2003. gada janvārī, februārī un septembrī nosūtīja Komisijai papildinformāciju ar jauniem elementiem, kas jāņem vērā konkrētās procedūras ietvaros. Itālijas iestādes tika uzaicinātas iesniegt savas piezīmes šajā sakarībā. 2003. gada 20. oktobrī notika divpusēja tikšanās, pēc kuras Itālijas iestādes uzņēmās saistības attiecībā uz dažiem ātrajiem savienojumiem Neapoles līcī. Tādas saistības padarīja oficiālas ar 2003. gada 29. oktobra piezīmi 501, ko Komisija saņēma 2003. gada 31. oktobrī (A/33506), un apstiprināja ar 2004. gada 17. februāra notu (A/13405/04). Attiecībā uz *Adriatica* Itālijas iestādes pa faksu 2004. gada 23. februārī nosūtīja Komisijai papildinformāciju (ieprotokolēts ar Nr. A/13970/04).

⁽²⁾ Sk. 1. piezīmi.

⁽³⁾ Lieta C-400/99, šajā jautājumā vēl nav pabeigta. Ar 2001. gada 9. oktobra spriedumu (I krājums, 7303. lpp.) Tiesa noraidīja Komisijas pretpasību, lai Itālijas ierosināto sūdzību atzītu par nepieņemamu.

⁽⁴⁾ Nepabeigta lieta T-246/99.

⁽⁵⁾ OV L 318, 4.12.2001., 9. lpp.

II. DETALIZĒTS ATBALSTA PASĀKUMU APRAKSTS

Būtiskie tirgi

- (9) Tradicionāli *Adriatica* nodrošina šādus starptautiskos savienojumus:
- i) Adrijas jūras baseina vidū un lejasdaļā:
 - Ankona/Durresi (Albānija),
 - Bari/Durresi,
 - Ankona/Spalato (Horvātija),
 - Ankona/Bara (Dienvidslāvija).
 - ii) Adrijas jūras baseina augšdaļā (Istrijas krasts), starp Itālijas ostām Triesti, Grado, Linjāno, no vienas puses, un Horvātijas ostām Pirano, Parenco, Rovinjo, Brioni, no otras puses.
- Līdz 2000. gadam *Adriatica* nodrošināja arī citas starptautiskās līnijas, un proti:
- Trieste/Durresi (Albānija),
 - Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras (Grieķija).
- (10) Paralēli *Adriatica* nodrošina tīri vietējas kabotāžas savienojumus ar Tremiti salām no kontinentālās Itālijas ostām Ortonas, Vasto, Termoli, Viestes un Manfredonijas.
- (11) Visbeidzot, *Adriatica* piedāvā kravas pārvadājumu pakalpojumus no Sicīlijas un uz to, šādās kabotāžas līnijās:
- Ravenna/Katānija,
 - Venēcija/Katānija,
 - Livorno/Katānija ⁽⁶⁾,
 - Dženova/Termini Imerēze ⁽⁷⁾.
- (12) Lielākā daļa kompānijas *Adriatica* pasažieru pārvadājumu koncentrējas uz starptautiskiem savienojumiem Adrijas jūras baseina vidū un lejasdaļā, jo īpaši uz savienojumiem ar Albāniju (49 % kompānijas kopējo pārvadājumu) un uz kabotāžas savienojumiem ar Tremiti arhipelāga salām ⁽⁸⁾. Kas attiecas uz kravas pārvadājumiem, vairāk nekā 90 % *Adriatica* kopējā apjoma attiecas uz kabotāžas savienojumiem ar Sicīliju un starptautiskajiem savienojumiem Adrijas jūras baseina vidū un lejasdaļā (67 % kompānijas kopējo kravas pārvadājumu) ⁽⁹⁾.
- (13) *Adriatica* ir pakļauta mainīgam konkurentu spiedienam vairākās līnijās, kurās tā darbojas. Piemēram, Adrijas jūras baseina vidū un lejasdaļā citi jūrnieceības uzņēmēji apkalpo tikai divas starptautiskās līnijas, un proti:
- Bari/Durresi (Albānija) – posmu, kurā visu gadu darbojas divi citi Kopienas uzņēmēji,
 - Ankona/Spalato (Horvātija), ko apkalpo trīs citi uzņēmēji, starp kuriem viens Kopienas uzņēmējs tikai “karstās” sezonas laikā.

Turpretim regulārās līnijas pakalpojumus ar Grieķiju no Brindizi un Bari ostām, ko līdz 2000. gadam nodrošināja *Adriatica*, sniedza arī daudzi citi uzņēmēji, tostarp Kopienas uzņēmēji.

⁽⁶⁾ Pakalpojumi, ko kompānija *Tirrenia d i Navigazione* nodeva kompānijai *Adriatica* no 1.2.2001.

⁽⁷⁾ Sk. 2. piezīmi.

⁽⁸⁾ No 596 943 pasažieriem, ko *Adriatica* pārvadāja 2000. gadā, 397 146 brauca līnijās Adrijas jūras baseina vidū un lejasdaļā, no kuriem 334 639 starp Itāliju un Albāniju un 161 024 savienojumos ar Tremiti salu arhipelāgu.

⁽⁹⁾ No 779 223 lineārajiem kravas metriem, ko *Adriatica* pārvadāja 2000. gadā, 306 124 pārvadāja līnijās Adrijas jūras baseina vidū un lejasdaļā, no kuriem 235 542 starp Itāliju un Albāniju un 473 099 savienojumos ar Sicīliju.

- (14) Kabotāžas tirgū ar Itālijas salām *Adriatica* konkurē ar citiem Itālijas uzņēmējiem savienojumos ar dažām Tremiti arhipelāga salām. Tāda klātbūtne tomēr nav pastāvīga visa gada laikā, jo konkurējošos pakalpojumus aptur lielākajā daļā klusās sezonas. Kabotāžas kravu pārvadājumu tirgū ar Sicīliju citu Itālijas uzņēmēju konkurence ietekmē divus maršrutus, konkrēti Dženova/Termini Imerese⁽¹⁰⁾ un Ravenna/Katānija.

Saremar

- (15) *Saremar* darbojas tikai savienojumos ar salām, kas atrodas attiecīgi ziemeļaustrumos un dienvidrietumos no Sardīnijas, kā arī līnijā Santaterēza Gallura/Bonifačo, kura savieno Sardīniju ar Korsiku.
- (16) Šajos maršrutos, dažos no kuriem darbojas arī citi Kopienas konkurenti, *Saremar* aizņem kopumā 64 % pasažieru pārvadājumu tirgus un 70 % kravas pārvadājumu tirgus.
- (17) Izņemot savienojumu Korsika/Sardīnija, pārējos apkalpotos maršrutus raksturo diezgan īss attālums, vidēji 5 jūras jūdzes, kas apvienojumā ar ikdienas braucienu biežumu piešķir tādiem jūras savienojumiem īpašības, kas ir visai līdzīgas priekšpilsētas transporta sistēmas īpašībām, un kā mērķis ir garantēt tuvējo salu iedzīvotājiem apgādi un pārvietošanās iespēju⁽¹¹⁾. Šā tirgus specifiskums ir atkarīgs arī no ģeogrāfiskajām īpašībām un vietējiem jūras un meteoroloģiskajiem apstākļiem, kas nosaka zināmu kuģu tipoloģiju, kas nav piemēroti izmantošanai citur cita veida navigācijai.
- (18) *Saremar* ir pakļauts citu Itālijas uzņēmēju konkurencei trijās no četrām apkalpotajām līnijām, ieskaitot savienojumu starp Sardīniju un Korsiku.

Toremar

- (19) *Toremar* darbojas tikai jūras kabotāžas maršrutos starp kontinentu un Toskānas salām (Elbu, Gorgonu, Kapraiju, Pjanozu un Džiljo). Kompānija pamatā vada vietējo pakalpojumu tīklu, kas atbilst salu iedzīvotāju apgādes un pārvietošanās iespējas prasībām. *Toremar* piedāvātā pakalpojumu tīkla īpašības ļauj to salīdzināt ar vietējā priekšpilsētas transporta tīkla īpašībām⁽¹²⁾.
- (20) Divās no sešām *Toremar* apkalpotajām līnijām darbojas arī citi Itālijas uzņēmēji, kuri tur ir visu gadu.

Siremar

- (21) *Siremar* darbojas vietējos savienojumos starp Sicīlijas ostām un mazajām salām ap to (Eolu salām, Peladžijs salām, Egadu salām, Ustiku un Pantelleriju). Tikai savienojumi ar Eolu salu arhipelāgu, kas atrodas uz ziemeļiem no Sicīlijas, ir pagarināti līdz pussalai (Neapolei). Šim līniju tīklam ir tīri vietējs raksturs; braucieni – pārsvarā īsi, to biežums un grafiks atbilst galvenokārt salu iedzīvotāju pārvietošanās iespējas prasībām.
- (22) Savienojumos ar Eolu salu arhipelāgu un Egadu salām *Siremar* darbojas, konkurējot ar privātiem Itālijas uzņēmējiem.
- (23) Eolu salas, kur dzīvo 12 000 pastāvīgo iedzīvotāju, no kuriem 9 000 uz galvenās Lipāri salas, apkalpo pieci savienojumi, ko veic *Siremar* no Sicīlijas ostas Milaco. Pakalpojumus piedāvā visu gadu, izmantojot jauktās (pasažieru/auto) vienības un ātrās vienības, kas domātas pasažieru pārvadāšanai. Viens Itālijas uzņēmējs konkurē ar *Siremar* pakalpojumiem četrās no piecām līnijām, izmantojot pieticīgas jaudas jauktās vienības, kamēr kāds cits konkurē ar ātrā savienojuma pakalpojumiem trīs līnijās klusajā sezonā un četrās līnijās "karstajā" sezonā.

⁽¹⁰⁾ Asimilējams ar līniju Dženova/Palermo, ko apkalpo konkurenti, jo Palermo un Termini Imerēzes ostas, kas atrodas dažu kilometru attālumā viena no otras, var uzskatīt par savstarpēji aizstājamām.

⁽¹¹⁾ Kompānijas apkalpotajās četrās regulārajās līnijās reģistrē vidēji vienu izbraukšanu stundā no plkst. 6 līdz plkst. 22.

⁽¹²⁾ Par katru apkalpoto posmu vidēji reģistrē vienu izbraukšanu stundā, no plkst. 6 līdz plkst. 22, no visām ostām.

- (24) Attiecībā uz Egaļu salām, kas atrodas uz ziemeļaustrumiem no Sicīlijas, *Siremar* savienojumi ar Sicīliju un starp trīs arhipelāga salām notiek no Sicīlijas ostas Trapāni visu gadu, izmantojot vienu jaukto (pasażieru/auto) vienību un divas ātrās vienības. Šajā tirgū vēl ir divi privātie Itālijas uzņēmēji; pirmais piedāvā tikai kravas pārvadājumu pakalpojumus, otrais – ātrā savienojuma pakalpojumus.
- (25) Citās līnijās, ko *Siremar* apkalpo no Palermo un Agridžento ostām, nav privāto uzņēmēju konkurences. Tāpēc *Siremar* ir vienīgais pārvadātājs, kas nodrošina attiecīgo salu iedzīvotāju pārvietošanās iespēju.

Caremar

- (26) *Caremar* nosedz vietējo jūras savienojumu tīklu starp, no vienas puses, Neapoles līča kontinentālajām ostām Neapoli, Sorrento un Pocuoli un Neapoles rajona salām (Kapri, Iskiju un Pročidu) un, no otras puses, Formijas un Ancio (Lacio) kontinentālajām ostām un mazajām Poncas un Ventotenes salām. Piedāvātie pakalpojumi atbilst galvenokārt vietējo iedzīvotāju pārvietošanās iespējas prasībām.
- (27) Neapoles līcī *Caremar* darbojas, konkurējot ar citiem privātiem Itālijas uzņēmējiem posmos “Kapri/-Neapole”, “Kapri/Sorrento”, “Iskija/Neapole” un “Pročida/Neapole”.
- (28) *Caremar* darbojas bez konkurentiem savienojumos ar Poncas un Ventotenes salām, ko visu gadu apkalpo jauktās vienības, kas veic pasažieru un automašīnu pārvadājumus. Turpretim *Caremar* darbojas, konkurējot ar vienu privāto uzņēmēju, ātrā savienojuma pakalpojumu segmentā maršrutos “Ponca/Formija” un “Ventotene/Formija”.
- (29) Arī *Caremar* apkalpoto līniju tīklu var salīdzināt ar priekšpilsētas transporta tīklu biežuma un grafika ziņā, jo īpaši attiecībā uz Neapoles līci.

Subsīdijas, kas piešķirtas, lai izpildītu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības

Tiesiskā struktūra

- (30) 1974. gada 20. decembra Likuma Nr. 684 par būtiskas valsts intereses jūras pakalpojumu pārstrukturēšanu (Likums Nr. 684/1974) 8. pantā ir paredzēts, ka jūras savienojumiem ar lielajām un mazajām salām jāatbilst prasībām, kas saistītas ar attiecīgo reģionu, konkrēti Itālijas dienvidu, ekonomisko un sociālo attīstību. Likumā ir noteikts, ka tāpēc uzņēmējiem, kam uzticēts sniegt tādas pakalpojumus, var piešķirt subsīdijas saskaņā ar divdesmit gadu pakalpojumu valsts līgumiem.
- (31) 1989. gada 5. maija Likuma Nr. 160, ar ko konvertē likumā 1989. gada 4. marta likuma projektu Nr. 77, ar ko paredz steidzamus noteikumus jūras pārvadājumu un koncesiju jomā (Likums Nr. 160/1989), 9. pantā ir paredzēts, ka apkalpojamās līnijas un garantējamās biežumus nosaka valsts iestādes uz cesionāru uzņēmumu tehniska priekšlikuma pamata, kuri tādēļ ik piecus gadus iesniedz pakalpojumu plānu.
- (32) 1975. gada 19. maija Likumā Nr. 169 par vietēja rakstura jūras pasta un komercpakalpojumu pārkārtošanu (Likums Nr. 169/1975) ir paredzēts, ka cesionāru uzņēmumi kā palīgpakalpojumu garantē arī pasta un pasta paku pārvadājumu pakalpojumus, kā arī tīri vietēja rakstura komercpakalpojumus.

- (33) Prezidenta 1979. gada 1. jūnija Dekrēts Nr. 501, ar ko izpilda 1974. gada 20. decembra likumu Nr. 684, kas interpretēts un grozīts ar 1977. gada 23. jūnija likumu Nr. 373 par būtiskas valsts intereses jūras pakalpojumu pārstrukturēšanu (Dekrēts Nr. 501/1979), precizē dažādos elementus (ieņēmumus un izmaksas), kuri ietilpst cesionāru uzņēmumiem piešķirto subsīdiju aprēķinā, un paredz arī to, ka izbraukšanas un ierašanās grafiks katrā no minēto uzņēmumu apkalpotajām līnijām jāapstiprina ar ministrijas dekrētu. Attiecībā uz kuģiem prezidenta dekrēts liek cesionāriem izmantot kuģus, kas ir būvēti ne senāk kā pirms 18 gadiem un kam tie ir īpašnieki, izņemot ministrijas paredzētās atkāpes. Tādas saistības, kas liek cesionāru uzņēmumiem regulāri atjaunot floti, veido specifisku pienākumu minētajām kuģošanas sabiedrībām. Izmantotajiem kuģiem turklāt jābūt individuāli pierakstītiem katrai no sabiedrisko pakalpojumu līnijām. 40. pantā Jūras tirdzniecības ministram ir atļauts papildus parastajiem pakalpojumiem paredzēt papildpakalpojumu sniegšanu, kuru mērķis ir apmierināt ārkārtas prasības, kas saistītas ar valsts interesi vai pārvadājumu prasībām.
- (34) 1986. gada 5. decembra Likumā Nr. 856 par valsts flotes (*Finmare* grupa) pārstrukturēšanas normatīviem un pasākumiem, kas attiecas uz privāto kuģniecību (Likums Nr. 856/1986), ir paredzēts, ka tarifus nosaka ar ministrijas dekrētu pēc cesionāru uzņēmumu priekšlikuma. Tādi tarifī atšķir pieglotus ceļotājus no rezidentiem un strādniekiem-migrantiem – divām kategorijām, kam piemēro atvieglotus sociālos tarifus.

Pakalpojumu valsts līgumi

- (35) 1991. gada jūlijā Itālijas valsts, no vienas puses, un katra no *Tirrenia* grupas reģionālajām kompānijām, no otras puses, noslēdza piecus identiskus līgumus. Saskaņā ar 2. punktu līgumus piemēroja ar atpakaļejošu spēku no 1989. gada 1. janvāra uz divdesmit gadu termiņu, spēkā līdz 2008. gada 31. decembrim. Līgumos tomēr ir paredzēts, ka ekonomiskās attiecības, kas attiecas uz 1989., 1990. un 1991. gadu, ir definētas kā *ad hoc* pasākumi, kas neveido šā lēmuma priekšmetu.
- (36) Saskaņā ar minēto līgumu 3. pantu gada subsīdijas apjomu nosaka uz pieprasījuma pamata, ko uzņēmums iesniedz katra saimnieciskā gada februārī. Par pieprasījumu notiek starpministriju apspriedes, un to apstiprina nākamajā maijā ar ministrijas dekrētu. Gada subsīdijas mērķis ir atļaut uzņēmumam nosegt zaudējumus, kas rodas no negatīvas attiecības starp darbības izmaksām un ieņēmumiem. 5. pantā ir analītiski uzskaitīti ekonomiskie parametri, kas kalpo dažādu vērtējamu izmaksu elementu aprēķinam, ievērojot prezidenta Dekrētu Nr. 501/79, lai noteiktu subsīdijas apjomu.

Piecgades plāni

- (37) Minēto pakalpojumu valsts līgumu 1. pantā ir noteikts, ka piecgades plānos jānosaka apkalpojamās līnijas un ostas, konkrētajiem jūras savienojumiem pielāgoto kuģu tipoloģija un jauda, ievērojamie biežumi un tarifi, ieskaitot atvieglotos tarifus, jo īpaši salu reģionu iedzīvotājiem domāti.
- (38) Pirmo piecgades plānu (periods no 1990. līdz 1994. gadam) apstiprināja ar ministrijas 1990. gada 29. maija dekrētu un piemēroja ar atpakaļejošu spēku no 1990. gada 1. janvāra. Otrajā plānā, kas ietver 1995. līdz 1999. gadu un ko savukārt apstiprināja ar 1996. gada 14. maija dekrētu, līnijas un biežumi tika atstāti būtībā nemainīti.
- (39) Trešais plāns (2000. līdz 2004. gads), ko Itālijas iestādēm iesniedza 1999. gada septembrī, vēl nav apstiprināts. Gaidot minētā plāna pieņemšanu, ar 2000. gada 8. marta dekrētu *Tirrenia* grupas uzņēmumiem tika uzdots saglabāt likuma Nr. 160/89 9. pantā paredzētos pakalpojumus, izmantojot vienības, kas sabiedrības rīcībā bija 1999. gada 31. decembrī.

Gada līdzsvara subsīdija

- (40) Līgumā ir paredzēts, ka gada līdzsvara subsīdiju iemaksā šādi: pirmais avansa maksājums katra gada martā, vienāds ar 70 % iepriekšējā gadā samaksātās subsīdijas. Otrais maksājums, ko izdara jūnijā, ir vienāds ar 20 % subsīdijas. Iespējamā starpība, ko izmaksā gada beigās, atbilst starpībai starp iemaksātajām summām un negatīvo attiecību starp kārtējā gada darbības izmaksām un ieņēmumiem. Ja sabiedrība ir saņēmusi lielāku summu par sniegto pakalpojumu tīrajām izmaksām (ieņēmumi mīnus zaudējumi), tad tās pienākums ir atmaksāt starpību piecpadsmit dienās pēc bilances apstiprināšanas.
- (41) Gada subsīdija atbilst uzkrātajiem tīrajiem zaudējumiem par pakalpojumiem, kas paredzēti piecgades plānā, un kam pieskaita mainīgu summu, kura atbilst investētā kapitāla atdevei. Darbības tīro zaudējumu apjomu norāda starpība starp uzkrātajiem zaudējumiem, parasti ziemas periodā, un reģistrētajiem ieņēmumiem, galvenokārt vasaras periodā.
- (42) Kas attiecas uz investētā kapitāla atdevi, Itālijas iestāžu nosūtītajā informācijā ir teikts, ka tāda kapitāla procentuālās daļas ziņā tā ir atdeve, kas svārstās atkarībā no gada – no 12,5 % 1992. gadā līdz 5,1 % 2000. gadā – saskaņā ar tirgus likmēm minētajos gados.
- (43) Subsīdijas apjoms, kas piešķirts *Tirrenia* grupas reģionālajām kompānijām atbilstīgi 1991. gada pakalpojumu valsts līgumam, bija ar šādu dinamiku⁽¹³⁾:

ADRIATICA

(miljonos ITL)

GADS	(A) DARBĪBAS IZMAKSAS	(B) DARBĪBAS IEŅĒMUMI	(C) TĪRIE ZAUDĒJUMI (uzkrātie zaudējumi mīnus uzkrātie ieņēmumi) (A – B)	INVESTĒTĀ KAPITĀLA ATDEVE	GADA SUBSĪDIJAS APJOMS
1992	-127 018	64 772	-62 772	8 258	70 504
1993	-124 191	79 716	-44 475	10 615	55 090
1994	-158 533	80 324	-78 209	7 819	86 028
1995	-166 334	95 114	-71 220	9 304	80 524
1996	-170 095	95 422	-74 673	7 935	82 608
1997	-174 331	94 995	-79 336	5 788	85 124
1998	-175 809	114 210	-61 599	5 271	66 870
1999	-151 109	126 403	-24 706	3 646	28 352
2000	-137 255	109 786	-27 469	4 377	31 846
2001	-183 820	155 616	-28 204	6 147	34 351

Jūtāmās variācijas gada subsīdijas apjomā (pēdējā kolonna) paskaidrojamas ar darbības tīro izmaksu svārstībām (C kolonna) starptautiskajos savienojumos ar Albāniju, Dienvidslāviju un Horvātiju, ko secīgi apkalpoja vai pakalpojumus apturēja atkarībā no politiskās situācijas Balkānos. Savukārt darbības tīrās izmaksas un gada subsīdijas vajadzība par kabotāžas savienojumiem Adrijas jūras baseina augšdaļā un ar Tremiti arhipelāgu izrādās pilnīgi stabila no 1992. līdz 2001. gadam. Turklāt, pēc savienojumu apturēšanas ar Grieķiju no 1999. gada beigām darbības izmaksas jūti samazinājās, un līdz ar to līdzsvarošanas subsīdijas apjoms.

⁽¹³⁾ Dati iegūti no Price Waterhouse Coopers pētījuma "Valutazione dei criteri di predisposizione dei conti economici gestionali per linea e stagionalità relativi agli esercizi 1992-1999", ko Itālijas iestādes papildinājušas par 2000. un 2001. gadu. Pētījumā ir atjaunoti *Tirrenia* grupas uzņēmumu analītiskie pārskati, par katru līniju novērtējot darbības izmaksas un ieņēmumus.

SAREMAR

(miljonos ITL)

GADS	(A) DARBĪBAS IZMAKSAS	(B) DARBĪBAS IEŅĒMUMI	C) TĪRIE ZAUDĒJUMI (uzkrātie zaudē- jumi mīnus uzkrātie ieņē- mumi) (A – B)	INVESTĒTĀ KAPITĀLA ATDEVE	GADA SUBSĪ- DIJAS APJOMS
1992	– 33 519,0	7 464,0	– 26 055,0	1 342,0	27 397,0
1993	– 35 938,0	8 365,0	– 27 573,0	2 641,0	30 214,0
1994	– 35 295,2	9 383,8	– 25 911,4	1 606,2	27 517,6
1995	– 34 605,7	11 396,6	– 23 209,1	1 781,6	24 990,7
1996	– 34 972,8	11 533,5	– 23 439,3	1 560,4	24 999,7
1997	– 36 653,4	11 746,7	– 24 906,7	1 172,8	26 079,5
1998	– 39 602,0	11 744,0	– 27 858,0	973,0	28 831,0
1999	– 40 218,8	12 425,6	– 27 793,2	738,8	28 532,0
2000	– 36 300,0	12 652,0	– 23 648,0	828,0	24 476,0
2001	– 31 105,6	12 487,0	– 17 649,5	1 094,9	18 725,1

Gada subsīdijas (pēdējā kolonna) relatīvi stabils līmenis atspoguļo tā tirgus īpašības, kurā darbojas *Saremar*, un proti, tas ir vietējais tirgus, kas vērsts uz salas iedzīvotāju pārvietošanās iespējas vajadzības apmierināšanu. Tik tiešām, kompānijas piedāvātie pakalpojumi ir biežuma un grafika ziņā palikuši pamatā nemainīgi kopš pakalpojumu valsts līguma stāšanās spēkā⁽¹⁴⁾ un paliek praktiski nemainīgi visos attiecīgā gada gadalaikos.

TOREMAR

(miljonos ITL)

GADS	(A) DARBĪBAS IZMAKSAS	(B) DARBĪBAS IEŅĒMUMI	(C) TĪRIE ZAUDĒJUMI (uzkrātie zaudē- jumi mīnus uzkrātie ieņē- mumi) (A – B)	INVESTĒTĀ KAPITĀLA ATDEVE	GADA SUBSĪ- DIJAS APJOMS
1992	– 43 511,0	27 406,0	– 16 105,0	1 367,0	17 472,0
1993	– 44 907,0	30 750,0	– 14 157,0	2 145,0	16 302,0
1994	– 47 696,6	32 759,0	– 14 937,0	1 312,1	16 249,1
1995	– 47 900,0	32 000,0	– 15 900,0	1 400,0	17 300,0
1996	– 50 516,1	32 483,3	– 18 032,8	1 285,0	19 317,8
1997	– 48 900,0	31 200,0	– 17 700,0	900,0	18 600,0
1998	– 50 801,0	29 996,0	– 20 805,0	718,0	21 523,0
1999	– 47 840,1	32 362,0	– 15 478,1	588,1	16 066,2
2000	– 45 675,0	34 577,0	– 11 098,0	1 993,0	13 091,0
2001	– 44 903,1	35 573,5	– 9 329,6	3 033,5	12 363,2

⁽¹⁴⁾ 1992. gadā *Saremar* veica kopumā 18 000 braucienus četrās kompānijas apkalpotajās līnijās. 2000. gadā braucienu skaits bija aptuveni 20 000.

Pamatā vietējais tirgus, kurā darbojas *Torem*, paskaidro laikā relatīvi stabilo gada subsīdijas (pēdējā kolonna) līmeni. Valsts kompānijas piedāvātie pakalpojumi 2000. gadā biežuma un grafika ziņā ir palikuši vienādi ar 1992. gada pakalpojumiem⁽¹⁵⁾ un uzrāda pastāvīgu raksturu visa gada laikā, neatkarīgi no pieprasījuma sezonālajām izmaiņām.

SIREMAR

(miljonos ITL)

GADS	(A) DARBĪBAS IZMAKSAS	(B) DARBĪBAS IEŅĒMUMI	(C) TĪRIE ZAUDĒJUMI (uzkrātie zaudē- jumi mīnus uzkrātie ieņē- mumi) (A - B)	INVESTĒTĀ KAPITĀLA ATDEVE	GADA SUBSĪ- DIJAS APJOMS
1992	-79 543,0	26 903,0	-52 640,0	2 874,0	55 514,0
1993	-75 845,0	30 444,0	-45 401,0	5 334,0	50 735,0
1994	-78 549,7	32 845,7	-45 704,0	3 336,0	49 040,0
1995	-80 947,5	33 847,0	-47 100,5	4 363,7	51 464,2
1996	-85 934,6	32 724,0	-53 210,6	3 888,4	57 099,0
1997	-97 536,9	35 203,2	-62 333,4	3 155,1	65 488,5
1998	-106 563,1	37 244,8	-69 318,3	2 599,3	71 917,6
1999	-110 611,1	40 274,2	-70 336,9	2 211,2	72 548,1
2000	-102 881,0	43 335,0	-59 546,0	3 940,0	63 486,0
2001	-106 490,0	47 314,4	-59 175,6	4 249,9	63 425,5

Siremar pakalpojumu piedāvājuma īpašības var salīdzināt ar tām, kas jau identificētas attiecībā uz *Saremar* un *Torem*: stabils piedāvājums pēc pakalpojumu valsts līguma stāšanās spēkā⁽¹⁶⁾, ko minimāli ietekmē sezonālās izmaiņas.

Kompānijas darbības augstais izmaksu līmenis, kas rada milzīgu gada subsīdiju, ir izskaidrojams konkrēti ar apkalpojamo līniju skaitu (18 regulārās līnijas), kuru mērķis ir izpildīt 14 pie Sicīlijas krastiem esošo salu iedzīvotāju pārvietošanās prasības. Tāds liels regulāro līnijas pakalpojumu skaits rada lielas darbības izmaksas (personāls, degviela, remonts, utt.), lai garantētu kompānijas lielo ik gadus veikto braucienu skaitu⁽¹⁷⁾.

CAREMAR

(miljonos ITL)

GADS	(A) DARBĪBAS IZMAKSAS	(B) DARBĪBAS IEŅĒMUMI	(C) TĪRIE ZAUDĒJUMI (uzkrātie zaudē- jumi mīnus uzkrātie ieņē- mumi) (A - B)	INVESTĒTĀ KAPITĀLA ATDEVE	GADA SUBSĪ- DIJAS APJOMS
1992	-59 987,0	20 543,0	-39 444,0	26,0	39 470,0
1993	-63 737,0	22 810,0	-40 927,0	1 538,0	42 465,0
1994	-69 365,7	25 470,0	-43 894,8	1 690,0	45 584,8
1995	-71 389,6	24 519,9	-46 869,7	2 173,2	49 042,9
1996	-71 404,3	26 613,7	-44 790,6	1 867,4	46 658,0
1997	-73 752,0	30 420,0	-43 332,0	1 516,9	44 848,9
1998	-77 143,0	31 920,0	-45 223,0	1 287,0	46 510,0
1999	-74 172,0	30 896,5	-43 275,5	986,6	44 262,3
2000	-70 114,0	32 594,0	-37 520,0	2 291,0	39 818,0
2001	-68 316,8	33 377,9	-34 938,9	3 366,5	38 305,4

⁽¹⁵⁾ 1992. gadā visā līniju tīklā tika veikti 8 300 braucieni pretēji 9 097 braucieniem 2000. gadā.

⁽¹⁶⁾ 2000. gadā *Siremar* veikto braucienu kopskaits visās līnijās bija 11 910; 1992. gadā tas bija 11 919.

⁽¹⁷⁾ 2000. gadā tika veikti 11 900 braucieni 18 regulārās līnijās (1992. gadā 11 700).

Gada kompensācijas līmeņa stabilitāti var izskaidrot ar *Caremar* piedāvāto pakalpojumu tīkla raksturu, kas būtībā nemainījās pēc tam, kad stājās spēkā līgums ar valsti ⁽¹⁸⁾.

Kompānijas darbības augstās izmaksas, kas atspoguļojas gada kompensācijas līmenī, rodas no apkaltoto līniju skaita (11) un no savienojumu biežuma.

Investīcijas, kas paredzētas piegades plānos un uzņēmējdarbības plānā

- (44) Papildus līnijām, kurās jāgarantē savienojumi, un attiecīgajiem biežumiem, piegades plānos ir reglamentētas arī investīcijas, ko cesionāru uzņēmumi grasās veikt attiecīgajā periodā, lai garantētu pakalpojumus konkrētajās līnijās. Izmeklēšanas laikā Komisija jo īpaši centās pārliecināties, kādā veidā gada subsīdijas aprēķina nolūkā tika iegrāmatotas iegādes izmaksas un kuģu amortizācija.

- (45) Līdzīgi, Komisija prasījās pārbaudīt, vai papildu investīcijas, kas grupas uzņēmumu labā paredzētas rūpnieciskajā plānā, ko periodam no 1999. līdz 2002. gadam *Tirrenia* pieņēma 1999. gada martā, nesatur jebkādu atbalsta elementus. Plāna galvenie mērķi ir šādi:

— ļaut grupas uzņēmumiem reaģēt uz Itālijas kabotāžas tirgus mainītajiem nosacījumiem pēc tā liberalizācijas (1999. gada 1. janvārī); sagatavoties ar valsti parakstīto līgumu režīma termiņa beigām 2008. gadā,

— samazināt to pakalpojumu izmaksas, ko sniedz saskaņā ar minētajiem līgumiem,

— atbalstīt grupas attīstību un piešķirt papildu vērtību pieejamajiem resursiem,

— sagatavot nosacījumus grupas uzņēmumu privatizācijai.

- (46) Uzņēmējdarbības plānā jo īpaši ir paredzēta pakalpojumu valsts līgumos paredzētajiem pakalpojumiem vajadzīgo investīciju attīstība, ko izmantos vecu kuģu ekspluatācijas pārtraukšanai, citu vienību pārsūtīšanai grupas iekšienē un jaunām investīcijām 700 miljardu ITL kopsummā.

Atvieglots fiskālais režīms

- (47) Ar 1995. gada 26. oktobra likumdošanas dekrētu Nr. 504 tiek noteikts atvieglots fiskālais režīms par minerāleļļām, ko izmanto kā degvielu navigācijā. Saskaņā ar minētā dekrēta 63. panta 3. punktu akcīzes nodokļa samazināšanu piemēro zīdaiņiem, ko izmanto uz klāja.

- (48) Lēmumā par procedūras sākšanu Komisija bija izteikusi šaubas par tāda fiskālā atvieglojuma piemērošanas noteikumiem gadījumos ar remontējamiem kuģiem, kas atrodas Itālijas ostās. Komisija gribēja pārliecināties, ka minētajam pasākumam nebūs diskriminējošas ietekmes attiecībā pret citiem jūrcelības uzņēmumiem, kuru kuģi atrastos tādā pašā situācijā.

⁽¹⁸⁾ 2000. gadā tika veikti 12 872 braucieni 12 apkaltotās līnijās (1992. gadā 15 650).

III. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

Tirrenia grupas kompāniju piezīmes

- (49) Ar 1999. gada 22. novembra vēstuli *Tirrenia* grupas kompānijas iesniedza savas piezīmes par lēmumu sākt procedūru. Uzņēmumi galvenokārt apstrīd to, ka atbilstīgi ar valsti noslēgtajiem līgumiem iemaksātās kompensācijas kvalificē kā "jaunos atbalstus", un tā rezultātā arī lēmuma par konkrētās formālās procedūras sākšanu pamatotību. Ieinteresētās puses jo īpaši apgalvo, ka Komisija jau sen bijusi informēta par sabiedrisko pakalpojumu kompensācijas režīma pastāvēšanu un ka tā nekad nav pret to iebildusi. Turklāt – arī tas saskaņā ar ieinteresēto pušu apgalvojumiem – valsts kompānijām piešķirto gada kompensāciju summa esot tikai tik liela un proporcionāla, lai nosegtu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību tīrās papildizmaksas. *Tirrenia* tāpēc secina, ka attiecībā pret pārējiem tirgū esošajiem uzņēmējiem tāds maksājums neveido konkurences šķērslī.
- (50) Vienlaikus, *Tirrenia di Navigazione* un *Tirrenia* grupas reģionālās kompānijas, izmantojot Līguma⁽¹⁹⁾ 230. panta 4. punktu, apstrīdēja lēmumu, ar kuru Komisija bija sākusi procedūru, un ko šobrīd izskata pirmās instances tiesa.

Privāto uzņēmēju piezīmes

- (51) Komisija saņēma piezīmes no vairākiem privātiem uzņēmējiem, kuri konkurē vairākās līnijās, ko apkalpo *Caremar*, *Saremar* un *Toremar*. Minēto piezīmju kopsavilkums ir šāds:
- *Tirrenia* grupas uzņēmumi līnijās, kurās koncentrējas privāto uzņēmēju konkurence, piekopo agresīvu tirdzniecības politiku, ko raksturo dempinga tarifi, atlaižu sistēmas un atliktie maksājumi, kam nevar rast izskaidrojumu, ja nav valsts subsīdiu,
 - sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumiem trūkst pārredzamības, un *Tirrenia* grupas uzņēmumu iespēja grozīt tai uzlikto pienākumu apjomu, jo īpaši attiecībā uz apkalpojumiem maršrutiem, ievērojamo grafiku un biežumiem, ir pretrunā pašai sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību būtībai,
 - ņemot vērā pakalpojumus, ko dažās *Tirrenia* grupas kompāniju apkalpotajās līnijās sniedz privātie uzņēmēji, vajadzība sniegt sabiedriskos pakalpojumus šķiet ļoti apstrīdama,
 - no 1995. gada veikto vai uzņēmējdarbības plānā paredzēto investīciju finansēšanas kārtība ietver atbalsta elementus, jo īpaši attiecībā uz divām vienībām, ko 1996. gadā iegādājās *Viamare* un, vispārīgāk, uz labvēlīgākiem pieejas nosacījumiem bankas kredītiem, kas piešķirti *Tirrenia* grupas uzņēmumiem,
 - *Tirrenia* grupas uzņēmumi gūst labumu no atvieglota fiskālā režīma par minerāļlāzēm, ko to kuģi patērē, būdami piesaistīti Itālijas ostās.

IV. ITĀLIJAS IESTĀŽU PIEZĪMES

Subsīdijas, kas piešķirtas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildei

- (52) Ar 1999. gada 29. septembra vēstuli Itālijas iestādes nosūtīja savas piezīmes par lēmumu sākt procedūru. Viņuprāt, 4. pantā Padomes 1992. gada 7. decembra Regulā (EK) Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža)⁽²⁰⁾, katram *Tirrenia* grupas uzņēmumam ir atļauts pilnībā pildīt savus noslēgtajā līgumā paredzētos pienākumus līdz termiņa beigām, tas ir, 2008. gada beigām. Līdz ar to sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību sistēmu, kas rodas no līgumiem, nevar atkal apšaubīt ar lēmumu sākt procedūru.

⁽¹⁹⁾ Sk. 4. piezīmi.

⁽²⁰⁾ OV L 364, 12.12.1992., 7. lpp.

- (53) Itālijas iestādes apstrīd arī to, ka Komisijas lēmumā minētie atbalsti veidotu "jaunos" atbalstus saskaņā ar līguma 88. panta 3. punktu un ka tie būtu varējuši pirms Itālijas kabotāžas tirgus atvēršanas (1999. gada 1. janvāra) ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (54) Neatkarīgi no šiem vispārīgajiem apsvērumiem, Itālijas iestādes pasvītro, ka privāto uzņēmēju klātbūtne līnijās, ko apkalpo *Tirrenia* grupas uzņēmumi, ir bieži vien nesens un daļējs fenomens, jo ir ierobežots līdz nelielam skaitam maršrutu un koncentrēti uz vasaras sezonu. Turklāt gada kompensācijas aprēķina metode, kurā no ziemas periodā uzkrātajiem zaudējumiem atskaita vasaras periodā gūtos ieņēmumus, arī palīdz ierobežot kompensācijas apjomu līdz nepieciešamajam minimumam.

Tāpēc Itālijas iestādes uzskata, ka kompensācija ir tikai tik liela, cik vajadzīgs, un proporcionāla sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām, kuru īpašības jānosaka dalībvalstij.

Attiecībā uz normatīvu pārkāpumiem konkurences jomā, par ko atbild *Adriatica* savienojumos starp Itāliju un Grieķiju, Itālijas iestādes pasvītro, ka Komisijas lēmumam par tādiem pārkāpumiem nav galīga rakstura, ka abas procedūras ir autonomas, ka atbalstus neizmantoja pret konkurenci vērstas rīcības finansēšanai, ka paziņojums par nesavietojamību būtu līdzvērtīgs jaunai sankcijai un ka iespējama atmaksa apdraudētu kompānijas *Adriatica* līdzsvaru, kā arī privatizācijas procesu.

Investīcijas, kas paredzētas uzņēmējdarbības plānā

- (55) Itālijas iestādes pasvītro, ka uzņēmējdarbības plānā paredzēto investīciju mērķis ir samazināt pakalpojuma izmaksas, vienlaikus saglabājot augstu kvalitātes līmeni. Turklāt, tās pašas iestādes uzskata, ka kārtība, kādā tiek finansētas plānotās investīcijas, nesatur nekādus atbalsta elementus, jo tāds finansējums nāks daļēji no ieinteresēto uzņēmumu pašu līdzekļiem, un daļēji no bankas aizņēmumiem, kas piešķirti pēc parastajiem tirgus nosacījumiem.

Atvieglots fiskālais režīms

- (56) Itālijas iestādes precizēja tiesisko struktūru, kas reglamentē to minerāleļļu fiskālo režīmu, ko izmanto kā degvielu navigācijā. No Komisijai sniegtās informācijas var redzēt, ka ar 1996. gada 2. marta vispārējas piemērošanas lēmumu, kas pieņemts atbilstīgi likuma projektam Nr. 504/1995, ar minēto pasākumu paredzēto atviegloto fiskālo režīmu attiecina arī uz degvielu un zīdētājiem, ko izmanto visa flote, kas piesaistīta kādai ostai remonta darbiem.
- (57) Vienlaikus Itālija Tiesā apstrīdēja lēmumu par procedūras sākšanu tajā daļā, kurā paredzēts atbalstu sniegšanas apturējums ⁽²¹⁾.

V. ATBALSTU NOVĒRTĒJUMS

Subsīdijas, kas piešķirtas sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildei

Atbalsta pasākumu esamība

- (58) Saskaņā ar līguma 87. panta 1. punktu nesavietojami ar kopējo tirgu, tiktāl cik tie ietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm, ir atbalsti, ko piešķirusi valsts vai kas piešķirti jebkurā veidā no valsts resursiem un kas, atbalstot kādu uzņēmumu vai produkciju, izkropļo vai draud izkropļot konkurenci.

⁽²¹⁾ Sk. 3. piezīmi.

- (59) Ir acīm redzams, ka konkrētās subsīdijas ir piešķirusi valsts un no valsts resursiem. Kas attiecas uz priekšrocības jēdzienu, tas ir interpretācijas priekšmets no Tiesas puses tās 2003. gada 24. jūlija spriedumā *Altmark Trans* ⁽²²⁾. Saskaņā ar šo nolēmumu valsts pasākums, kas rada kompensāciju par pakalpojumiem, ko snieguši saņēmēji uzņēmumi, lai pildītu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, neietilpst Līguma 87. panta 1. punkta piemērošanas jomā tiktāl, cik tādi uzņēmumi negūst finansiālas priekšrocības un līdz ar to minētais pasākums nerada tādiem uzņēmumiem labvēlīgāku konkurences pozīciju salīdzinājumā ar konkurentu uzņēmumiem.

Tiesa uzskata, ka, lai konkrētā gadījumā kāda tāda kompensācija varētu nekvalificēties kā valsts atbalsts, jābūt ievērotiem šādiem četriem nosacījumiem:

- saņēmējam uzņēmumam jābūt patiešām uzdotam veikt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, un šādām saistībām jābūt skaidri definētām. *Tirrenia* grupas uzņēmumiem piešķirto kompensāciju konkrētajā sastāvā Komisija konstatē, ka tādiem uzņēmumiem uzdotās sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības vienlaikus rodas no līgumiem, kas 1991. gada jūlijā noslēgti ar Itālijas valsti, no piemērojamās tiesiskās struktūras (sk. 30. līdz 34. punktu) un no piegades plāniem (sk. 37., 38. un 39. punktu). Jautājums par faktiskajām sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām ⁽²³⁾ ir izskatīts 84. līdz 122. punktā,
 - parametriem, uz kuru pamata aprēķina kompensāciju, jābūt iepriekš noteiktiem objektīvā un caurspīdīgā veidā, lai novērstu situāciju, ka tā rada ekonomisku priekšrocību par labu saņēmējam uzņēmumam salīdzinājumā ar konkurentu uzņēmumiem. Konkrētajā gadījumā Komisija atzīmē, ka līgumu 5. pantā ir sīki atspoguļoti ekonomiskie parametri, kas kalpo par pamatu dažādo izmaksu elementu aprēķinam, ko ņem vērā kompensācijas noteikšanai atbilstīgi prezidenta dekrētam Nr. 501/79,
 - kompensācija nevar pārsniegt summu, kas vajadzīga, lai pilnībā vai daļēji segtu izmaksas, ko radījusi sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību pildīšana, ņemot vērā uz tiem attiecināmos ieņēmumus un saprātīgu peļņu par minēto izpildi. Jautājums ir izanalizēts 123. līdz 148. punktā,
 - ja uzņēmumu, kam uzticēt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi, kādā konkrētā gadījumā neizvēlas valsts iepirkuma procedūras ietvaros, kas ļautu atlasīt kandidātu, kurš spēj sniegt minētos pakalpojumus par sabiedrībai zemāko cenu, tad vajadzīgās kompensācijas līmenis jānosaka uz izmaksu pamata, kas minēto pienākumu izpildē rastos vidējam uzņēmumam, kas ir efektīvi vadīts un ar transportlīdzekļiem pienācīgi aprīkots, lai varētu apmierināt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas prasības, ņemot vērā uz tiem attiecināmos ieņēmumus un saprātīgu peļņu par minēto pienākumu izpildi. Jāatzīmē, ka *Tirrenia* grupas uzņēmumi netika atlasīti valsts iepirkuma procedūras beigās. Komisija konstatē arī to, ka ne piemērojamie dokumenti, ne līgumi neuzliek tādus nosacījumus, lai nodrošinātu, ka kompensācija nepārsniedz vidēja, efektīvi vadīta un ar līdzekļiem pienācīgi aprīkota uzņēmuma izmaksas. Pat Itālijas iestāžu un saņēmēju iesniegtā informācija neļauj noteikt, vai tāds nosacījums ir ievērots.
- (60) Ņemot vērā minētos apsvērumus un tos, ko formulēs vēlāk attiecībā uz faktisku sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas prasību, Komisija uzskata, ka gada līdzsvara subsīdija, kas piešķirta reģionālajām kompānijām 1991. gada līgumu ietvaros, veido priekšrocību tādiem uzņēmumiem salīdzinājumā ar konkurentu uzņēmumiem, kuri piedāvā vai varētu piedāvāt salīdzināmus pakalpojumus attiecīgajā tirgū.
- (61) Kas attiecas uz ietekmi uz Kopienas iekšējo tirdzniecību un konkurences izkropļojumiem, tie ir acīm redzami gadījumā ar pārvaldājumiem starp dalībvalstīm, vai starp dalībvalstīm un trešām valstīm, kas liberalizēti ar Padomes 1986. gada 22. decembra Regulu (EEK) Nr. 4055/86, ar ko brīvas pakalpojumu sniegšanas principu piemēro jūras pārvaldājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm ⁽²⁴⁾.

⁽²²⁾ Lieta C-280/00, vēl nav publicēta.

⁽²³⁾ 2001. gada 20. februāra spriedums, lieta C-205/99, *Analir e.a.*, [2001] Krāj. I-1271. lpp.

⁽²⁴⁾ OV L 378, 31.12.1986., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EEK) Nr. 3573/90 (OV L 353, 17.12.1990., 16. lpp.).

- (62) Lai gan runa ir par kabotāžas pakalpojumiem, Tiesa atzīmēja⁽²⁵⁾, ka nemaz nav izslēgts, ka valsts subsidija, kas piešķirta uzņēmumam, kurš darbojas tikai vietējo vai reģionālo, nevis starptautisko pārvadājumu pakalpojumu pārvaldē, var tomēr ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (63) Tik tiešām, kad kāda dalībvalsts piešķir uzņēmumam valsts subsidiju, transporta pakalpojumu sniegšana no tāda uzņēmuma puses var nemainīties vai pieaugt, kā rezultātā uzņēmumiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs, ir mazākas iespējas piedāvāt savus transporta pakalpojumus tādas dalībvalsts tirgū⁽²⁶⁾.
- (64) Saskaņā ar Tiesas nolēmumu, nelikumīgi piešķirtu atbalstu gadījumā Komisijai nav jāpierāda atbalstu reālā ietekme uz konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm. Patiešām, tāds pienākums nozīmētu, ka dalībvalstis, kas piešķir atbalstus, pārkāpjot EK Līguma 88. panta 3. punktā minēto paziņošanas pienākumu, ir ar priekšrocībām attiecībā pret tām, kas paziņo par atbalsta projektu⁽²⁷⁾.
- (65) Tas, ka līdz 1999. gada 1. janvārim tāds kabotāžas savienojumu ar Vidusjūras salām tirgus bija provizoriski atbrīvots no Padomes Regulas (EEK) Nr. 3577/92, ar ko piemēro principu, kurš paredz jūras transporta pakalpojumu sniegšanas brīvību dalībvalstīs (jūras kabotāža), piemērošanas, neļauj *a priori* izslēgt varbūtību, ka subsidijas, kas piešķirtas reģionālajām kompānijām, kuras atbilstīgi līgumam darbojas kabotāžas posmos ar Vidusjūras salām, ir ietekmējušas tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļojušas konkurenci.
- (66) Katrā ziņā, arī pieļaujot, ka atbalsti, ko piešķir uzņēmumiem, kuri veica tikai kabotāžas pārvadājumus, varēja ietekmēt tirdzniecību un neradīt konkurences izkropļojumus pirms 1999. gada 1. janvāra, pēc minētā datuma situācija mainījās, jo saskaņā ar regulu Nr. 3577/92 kabotāža darbība ir atvērta Kopienas uzņēmēju kopumam.
- (67) Ņemot vērā 58. līdz 66. punktā norādītos kritērijus, ir vērts izanalizēt reģionālo kompāniju situāciju atkarībā no tirgiem, kuros tās darbojas:

— kas attiecas uz *Adriatica*, Komisija atgādina, ka šī kompānija līguma ietvaros darbojas ne tikai kabotāžas tirgū, bet arī starptautiskajās līnijās, kur tai kopš līguma stāšanās spēkā (bija) jāsaskaras ar citu Kopienas uzņēmēju konkurenci. Komisija šajā kontekstā uzsver arī, ka pastāv sasaistīto subsidiju risks starp pakalpojumiem, ko *Adriatica* sniedz kabotāžas tirgū, un pakalpojumiem, ko sniedz starptautiskajā tirgū, jo īpaši tāpēc, ka par šīm dažādajām pakalpojumu kategorijām nav atsevišķas uzņēmuma grāmatvedības. Tādos apstākļos subsidijas, kas samaksātas *Adriatica* uz līguma pamata, varēja ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļot konkurenci,

— kas attiecas uz pārējām četrām reģionālajām kompānijām, Komisija konstatē, ka tikai *Saremar* darbojas starptautiskā līnijā, starp Sardīniju un Korsiku, un dara to, konkurējot ar vienu privāto Itālijas uzņēmēju. Tas, ka šī līnija kopš līguma stāšanās spēkā ir atvērta iespējamai konkurencei no citu dalībvalstu uzņēmēju puses, liek secināt, ka gada subsidija, kas samaksāta *Saremar* tās savienojumu tīkla kopējās darbības tīro zaudējumu segšanai, varēja, jo īpaši tāpēc, ka starp dažādajām sniegto pakalpojumu kategorijām nav atsevišķas grāmatvedības, ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļot konkurenci,

⁽²⁵⁾ Spriedums *Altmark Trans*, 77.-82. punkts, sk. 22. piezīmi.

⁽²⁶⁾ Tādā ziņā sk. spriedumus 1988. gada 13. jūlijā, lieta 102/87, *Francija/Komisija*, [1988] Krāj. 4067. lpp., 19. punkts; 1991. gada 21. martā, lieta C-305/89, *Itālija/Komisija*, [1991] Krāj. I-1603. lpp., 26. punkts, un 1994. gada 14. septembrī, apvienotās lietas C-278/92, C-279/92 un C-280/92, *Spānija/Komisija*, [1994] Krāj. I-4103. lpp., 40. punkts; *Altmark Trans*, cit., 78. punkts.

⁽²⁷⁾ Spriedumi 2003. gada 5. augustā, apvienotās lietas T-116/01 un T-118/01, *P&O European Ferries*, 118. punkts; 1990. gada 14. februārī, *Francija/Komisija*, C-301/87, [1990] Krāj. I-307. lpp., 33. punkts, un 2000. gada 29. septembrī, *CETM/Komisija*, T-55/99, [2000] Krāj. II-3207. lpp., 103. punkts.

- kas attiecas konkrēti uz *Siremar*, *Toremarm* un *Caremar*, Komisija formulē šādas piezīmes:
- šīs kompānijas darbojas tikai vienā stingri noteiktā segmentā kabotāžas tirgū ar Vidusjūras salām,
- līdz 1999. gada 1. janvārim kabotāžas pakalpojumiem starp Vidusjūras salām provizoriski nepiemēroja pakalpojumu sniegšanas brīvības principu saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 3577/92⁽²⁸⁾ 6. panta 2. punktu,
- dažādos kabotāžas tirgus segmentos reģionālās kompānijas dažās līnijās ir pakļautas privāto Itālijas uzņēmēju konkurencei, kuri tur bieži vien bija jau pirms līguma stāšanās spēkā; neviens no tādiem uzņēmējiem tomēr nedarbojas citos tirgos, kā vien Itālijas kabotāžas tirgū Vidusjūrā,
- neviens citas dalībvalsts uzņēmējs nebija šajos dažādajos kabotāžas tirgus segmentos pirms 1999. gada 1. janvāra, un neviens nav tajā ienācis pēc tirgus atvēršanas.
- (68) Tas, ka kāds sektors nav liberalizēts – kā kabotāžas gadījumā Vidusjūrā pirms 1999. gada 1. janvāra – vienmēr neveido pietiekamu nosacījumu, lai izslēgtu jebkuru negatīvu ietekmi uz tirdzniecību starp dalībvalstīm⁽²⁹⁾.
- (69) No vienas puses, tas, ka trīs *Tirrenia* grupas kompānijas (*Tirrenia*, *Adriatica* un *Saremar*) darbojas pārvadājumu tirgū starp dalībvalstīm vai starp dalībvalstīm un trešām valstīm un ka šīm kompānijām nav atsevišķas grāmatvedības par dažādām pakalpojumu kategorijām, liek uzskatīt, ka visi atbalsti, ko kuriem tās guvušas labumu, būtu varējuši ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm un izkropļot konkurenci. Turklāt, nevar izslēgt, ka tāda ietekme bijusi visām subsīdijām, kas piešķirtas grupas kompānijām.
- (70) No otras puses, jau pirms kabotāžas tirgus liberalizācijas citu dalībvalstu uzņēmēji varēja brīvi izmantot savas uzņēmējdarbības tiesības un nodrošināt kabotāžas pakalpojumus, izmantojot kuģus ar Itālijas karogu.
- (71) Jebkurā gadījumā, citu dalībvalstu uzņēmēju iespēja sniegt konkurējošus pakalpojumus kabotāžas tirgū Itālijā no 1999. gada 1. janvāra liek konstatēt vismaz iespējamu ietekmi uz tirdzniecību pēdējos piecos gados, jo īpaši tāpēc, ka nav reģionālajām kompānijām ekskluzīvi piešķirtu tiesību pakalpojumu valsts līgumu ietvaros.
- (72) Ņemot vērā iepriekš minēto un jo īpaši to, ka, lai kompensācija radītu priekšrocību, ko var noformulēt kā “atbalstu”, pietiek neievērot vienu no četriem norādītajiem nosacījumiem⁽³⁰⁾, Komisija uzskata, ka visas gada kompensācijas, ko Itālijas iestādes iemaksājušas reģionālajām kompānijām, veido valsts atbalstu atbilstīgi Līguma 87. pantam. Pretēji saņēmēju uzņēmumu apgalvojumiem, Regulas Nr. 3577/92 4. panta 3. punkts neliedz izskatīt konkrētos atbalstus. Regulas 4. panta 3. punktā ir atļauts izņēmuma kārtā turpināt esošos līgumus, kas noslēgti pirms regulas stāšanās spēkā, pat ja nav ievēroti tā paša panta iepriekšējos punktos minēto pakalpojumu valsts līgumu piešķiršanai paredzētās procedūras nosacījumi. Konkrētais noteikums attiecas uz pārvadājumu kopējo politiku.

⁽²⁸⁾ Sk. 20. piezīmi.

⁽²⁹⁾ Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmums 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem par labu uzņēmumiem Venēcijas un Kjočas teritorijā, kas paredzēti ar likumiem Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka sociālo slogu samazināšanu (OV L 150, 23.6.2000., 50. lpp.).

⁽³⁰⁾ Spriedums *Altmark Trans*, 94. punkts, sk. 22. piezīmi.

Jaunais atbalsta pasākums

- (73) Komisija nepiekrīt reģionālo kompāniju atzinumam, saskaņā ar kuru konkrētie atbalsti veido esošus atbalstus. Pirmkārt, tā pasvīturo, ka tādu atbalstu nebija pirms līguma stāšanās spēkā. Tik tiešām, gada līdzsvara subsīdijas režīms ir reglamentēts likumos Nr. 684/74 un Nr. 169/75 to pašreizējā redakcijā. Dekrētā Nr. 501/79, likumā Nr. 856/86 un 1991. gada līgumos tomēr ir sīki noteikti dažādi valsts pasūtījuma pienākumi, kā arī izmaksu elementi, ko iekļauj līdzsvara subsīdijas aprēķinā, no kā labumu gūst reģionālās kompānijas.
- (74) Komisija vēl konstatē, ka konkrētos atbalstus Komisija nav apstiprinājusi. Komisijas 1990. gada 6. jūlija lēmums slēgt procedūru C 12/89 (ex N 444/88) par atbalstiem, ko Itālija bija nolēmusi piešķirt, lai segtu uzņēmuma *Fincantieri* zaudējumus 1987. un 1988. gadā, un par Likumu Nr. 234/89, ar ko reglamentē atbalstus kuģu būvniecībai Itālijā⁽³¹⁾, kā to apgalvo saņēmēji uzņēmumi, attiecās tikai uz atbalstiem par labu kuģu būvētavām, nevis subsīdijām, kas veido šā lēmuma priekšmetu. Katrā ziņā, pēc minētā lēmuma minēto subsīdiju tiesiskais režīms tika būtiski grozīts, noslēdzot līgumus, kas tā arī nav paziņoti.
- (75) Jo īpaši tas apstāklis, ka Komisija varēja zināt par dažādajiem likumdošanas pasākumiem, ar ko izveido gada subsīdijas režīmu, tāpat kā par 1991. gada līgumu, neļauj secināt – ja nav iepriekšēja paziņojuma saskaņā ar 88. panta 3. punktu – ka gada subsīdijas režīmam ir dota vārds neizteikta atļauja, ievērojot pasludināto spriedumu *Lorenz* lietā⁽³²⁾. Tiesa nesen paziņoja, ka dokumenta vienkārša paziņošana Komisijai nav paziņojums atbilstīgi EK līguma 88. panta 3. punktam⁽³³⁾.
- (76) Komisija tāpēc uzskata, ka atbalsti reģionālajām kompānijām veido jaunus atbalstus Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai⁽³⁴⁾, 1. panta nozīmē.
- (77) Pat atzīstot, ka atbalsti kompānijām *Siremar*, *Toremarm* un *Caremar*, kas veica tikai kabotāžas pārvadājumus, neveidoja valsts atbalstu to piešķiršanas brīdī, tie katrā ziņā kļuva par jauniem atbalstiem no 1999. gada 1. janvāra, pēc pārvadājumu liberalizācijas saskaņā ar regulu (EEK) Nr. 3577/92. Tik tiešām, saskaņā ar regulas (EK) Nr. 659/99 1. panta b) punkta v) apakšpunktu, ja daži pasākumi kļūst par atbalstiem pēc tam, kad Kopienas tiesību akti liberalizē kādu darbību, tad tādus pasākumus neuzskata par esošiem atbalstiem pēc liberalizācijai noteiktās dienas.

Atbalsta savietojamības novērtējums

- (78) Atbalstu aizliegums, kas noteikts Līguma 87. panta 1. punktā, nav absolūts. Tik tiešām, ir iespējamas atkāpes, piemērojot 87. panta 2. un 3. punktu un 86. panta 2. punktu.
- (79) Atbalstiem, kas izsniegti reģionālajām kompānijām kā gada subsīdija, nav piemērojama neviena no 87. panta 2. punktā minētajām atkāpēm, jo tie neveido ne sociāla rakstura atbalstus, ko piešķir atsevišķiem patērētājiem, ne atbalstus, kuru mērķis ir labot kaitējumu, ko nodarījušas dabas katastrofas vai citi ārkārtas notikumi, ne atbalstus, kas piešķirti dažu reģionu attīstībai. Jo īpaši attiecībā uz sociāla rakstura atbalstiem 87. panta 2. punkta piemērošana iepriekš paredz, ka pasākumi, no kuriem gūst labumu atsevišķi patērētāji, tieši vai netieši neatbalsta dažus uzņēmumus vai produkciju. Komisija šajā sakarībā uzsver, ka mazākie ieņēmumi, kas reģionālajām kompānijām rodas, piemērojot samazinātus tarifus salu iedzīvotājiem un migrējošiem strādniekiem, ir atkal ietverti gada kompensācijas aprēķinā. Itālijas iestādes uzņemās šos tarifu samazinājumus, no kuriem labumu gūst atsevišķi patērētāji, tikai tad, ja attiecīgie patērētāji brauc ar valsts uzņēmēju – apstāklis, kas atbalsta šo pēdējo salīdzinājumā ar tā privātajiem konkurentiem.

⁽³¹⁾ OV C 239, 25.9.1990., 10. lpp.

⁽³²⁾ 1973. gada 11. decembra spriedums, lieta 120/73, *Lorenz*, Krāj. 1973, 1471. lpp.

⁽³³⁾ Tiesas 2003. gada 24. jūlija pavēle, lieta C-297/01, *Sicilcassa* (vēl nav publicēta krājumā).

⁽³⁴⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

- (80) Tādi atbalsti nevar izmantot pat atkāpes, kas minētas 87. panta 3. punktā. Tik tiešām, runa nav ne par atbalstiem, kuru mērķis ir veicināt svarīga, visas Eiropas kopīgās interesēs esoša projekta īstenošanu vai labot smagu kaitējumu, kas nodarīts kādas dalībvalsts ekonomikai, ievērojot b) apakšpunktu, ne par atbalstiem, kuru mērķis ir veicināt kultūru un saglabāt kultūras mantojumu, ievērojot d) apakšpunktu. Tos nevar kvalificēt pat kā reģionālas nozīmes atbalstus, ievērojot a) vai c) apakšpunktu, jo tie neietilpst atbalstu daudznozaru režīmā, kas kādā noteiktā reģionā pieejams visiem attiecīgās nozares uzņēmumiem⁽³⁵⁾. Turklāt, ņemot vērā konkrēto atbalstu priekšmetu un piešķiršanas kārtību, tie tomēr veido atbalstus darbībai, ko var piešķirt tikai reģionos, kas gūst labumu no 87. panta 3. punkta a) apakšpunktā paredzētās atkāpes, un ar īpašu nosacījumu, ka dalībvalstij jāpierāda to grūtību pastāvēšana un nozīmīgums, ko ar atbalstiem grasās atvieglot⁽³⁶⁾. Tā kā Itālijas iestādes nav šajā sakarībā iesniegušas pietiekamus elementus, atbalstus uz šāda pamata nevar atļaut. Konkrētos atbalstus pat nevar uzskatīt par tādiem, kas paredzēti dažu darbību veicināšanai saskaņā ar c) apakšpunktu, jo tie paredzēti noteikta jūrniecības uzņēmēja darbības izmaksu segšanai un neietilpst kompleksā plānā, kura mērķis ir ļaut saņēmējam uzņēmumam atgūt ekonomisko un finansiālo efektivitāti, neizmantojot turpmākus atbalstus.
- (81) Līguma 86. panta 2. punktā ir paredzēts, ka uzņēmumi, kam uzticēts vadīt vispārējas ekonomiskas intereses pakalpojumus, ir pakļauti Līguma noteikumiem un jo īpaši noteikumiem par konkurenci tiktāl, cik tādu normatīvu piemērošana nekavē, juridiski vai faktiski, tai uzticētās īpašās misijas izpildi. Tirdzniecības attīstību nedrīkst tik negatīvi ietekmēt, ka tā nonāk pretrunā Kopienas interesēm.
- (82) Saskaņā ar Kopienas tiesvedību, tā kā runa ir par atkāpes rakstura noteikumu, tā jāinterpretē ierobežojoši⁽³⁷⁾. Tāpēc šajā sakarībā nav pietiekami, ka konkrētajam uzņēmumam valsts iestādes ir uzticējušas vadīt vispārējas ekonomiskas intereses pakalpojumu, jo vajag arī, lai Līguma noteikumu, jo īpaši 87. panta piemērošana būtu tāda, kas kavē tam uzticētās īpašās misijas veikšanu, kā rezultātā tiek negatīvi ietekmētas Kopienas intereses⁽³⁸⁾.
- (83) Lai novērtētu, vai subsīdijas, kas piešķirtas reģionālajām kompānijām saskaņā ar 1991. gada līgumiem, var gūt labumu no Līguma 86. panta 2. punktā minētās atkāpes, Komisijai pirmkārt jāpārbauda, vai pastāv uzņēmumam uzticēti valsts pasūtījuma pienākumi un kāds ir to apjoms, lai novērtētu, vai valsts pasūtījums ir vajadzīgs un vai ir vajadzīga subsīdija, kam jākompensē tā izmaksas.

Sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību esamība, kas atbilst faktiskai prasībai

Kabotāžas savienojumi ar mazajām Itālijas salām

- (84) Kabotāžas savienojumi ietilpst minētās Padomes regulas (EEK) Nr. 3577/92 4. panta piemērošanas ietvaros un, valsts atbalstu izskatīšanas nolūkos, Kopienas pamatnostādņu jautājumos par valsts atbalstu jūras transportam⁽³⁹⁾ piemērošanas ietvaros. Pamatnostādņēs to pašreizējā redakcijā 9. nodaļā ir teikts, ka "(...) var uzlikt valsts pasūtījuma pakalpojumus vai noslēgt valsts pasūtījuma līgumus par pakalpojumiem, kas minēti Padomes regulas (EEK) Nr. 3577/92 4. pantā", tas ir, par regulāriem pakalpojumiem no, starp un uz salām, kā arī starp salām un kabotāžas pakalpojumu piegādei. Tāpēc kompensācijas par tādiem pakalpojumiem pakļaujas minētajos noteikumos paredzētajiem normatīviem, kā arī normatīviem valsts atbalstu jomā, kā tie noteikti Līgumā un kā tos interpretējusi Tiesa. Minēto Kopienas pamatnostādņu iepriekšējā redakcijā 9. punktā bija teikts, ka "valsts pasūtījuma pienākumu var uzlikt, lai garantētu regulārus pakalpojumus uz ostām, kas savieno Kopienas perifērijas reģionus vai nepietiekami apkalpotus maršrutus, ko uzskata par būtiskiem attiecīgo reģionu ekonomiskajai attīstībai, gadījumos, ja tirgus spēku brīva darbība nenodrošinātu pietiekamu pakalpojumu līmeni". Turklāt, no tiesvedības var secināt, ka valsts pasūtījuma pienākumus var uzlikt tikai tad, ja tie atbilst reālai vajadzībai, ko tikai ar tirgus spēku darbību nevar apmierināt⁽⁴⁰⁾.

⁽³⁵⁾ Sk. 2. punktu, pēdējo frāzi Pamatnostādņēs par valsts atbalstiem reģionāliem mērķiem (OV C 74, 10.3.1998., 9. lpp.).

⁽³⁶⁾ Pamatnostādņu 4.15. punkts, sk. 35. piezīmi.

⁽³⁷⁾ Pirmās instances tiesas 1997. gada 27. februāra spriedums, lieta T-106/95, *Fédération française des sociétés d'assurances (FFSA) un citi/Komisija*, Krājums, II-229. lpp., pamatojuma 173. punkts.

⁽³⁸⁾ Sk. arī Tiesas 1991. gada 10. decembra spriedumu, lieta C-179/90, *Merci convenzionali Porto di Genova*, Krājums, I-5889. lpp., 26. punkts.

⁽³⁹⁾ Komisijas paziņojums C(2004) 43 – Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu jūras transporta jomā (OV C 13, 17.1.2004., 3. lpp.) un, par iepriekšējo periodu, 1997. gada pamatnostādnes (OV C 205, 5.7.1997., 5. lpp.), kā arī, ja piemērojamas, 1989. gada pamatnostādnes (1989. gada 3. augusta SEC (89) 921 def.).

⁽⁴⁰⁾ Spriedums *Analir e.a.*, sk. 23. piezīmi.

- (85) No iepriekš aprakstītajiem likuma normatīviem un līgumiem izriet, ka reģionālās kompānijas, kas apkalpo mazās salas, visās līnijās ir pakļautas vairākiem pienākumiem, kuri attiecas uz savienojamajām ostām, biežumiem, izbraukšanas un ierašanās grafiku, flotes veidu, tarifiem, kas jāievēro – pienākumi, ko šie uzņēmumi neuzņemtos (vai arī neuzņemtos ne tādā pašā pakāpē, ne ar tādiem nosacījumiem), ja varētu rīkoties tikai uz savu ekonomisko interešu pamata.
- (86) Uzliekot tādus pienākumus, mērķis ir garantēt teritoriālās nepārtrauktības principa ievērošanu un pietiekamu līmeni regulāriem pasažieru un kravas jūras pārvadājumiem no un uz mazajām Itālijas salām, lai apmierinātu prasību par vietējo iedzīvotāju pārvietošanās iespēju un minēto salu reģionu ekonomiskās un sociālās attīstības prasību. Tādu pienākumu ievērošanu līgumu darbības laikā garantē galvojuma iemaksa. Savienojumu grafiku un biežuma provizorisks korekcijas iespēja gada gaitā, ko kontrolē valsts iestādes, nav tāda, lai atkal apšaubītu pienākuma uzlikšanu par minēto savienojumu nodrošināšanu. Tāpēc konkrētie normatīvi liek saņēmējiem uzņēmumiem sniegt vispārējas ekonomiskās intereses pakalpojumu saskaņā ar 86. panta 2. punktu un nodrošināt valsts pasūtījumu saskaņā ar regulu Nr. 3577/92.

Starptautiskie savienojumi

- (87) Starptautiskie jūras savienojumi ietilpst Padomes 1986. gada 22. decembra Regulas (EEK) Nr. 4055/86, ar ko brīvas pakalpojumu sniegšanas principu piemēro jūras pārvadājumiem starp dalībvalstīm un starp dalībvalstīm un trešām valstīm⁽⁴¹⁾, piemērošanas jomā. Regulā nav izteikti paredzēta iespēja uzlikt valsts pasūtījuma pienākumu minimumu, lai garantētu jūras savienojumus starp dalībvalstīm vai starp dalībvalstīm un trešām valstīm.
- (88) Tomēr 2004. gada Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu jūras transportam⁽⁴²⁾ no savas puses atļauj uzlikt valsts pasūtījuma pienākumus vai noslēgt valsts pasūtījuma līgumus, ja starptautisku pārvadājumu pakalpojums ir vajadzīgs, lai pildītu neatliekamu valsts pārvadājumu vajadzību (9. nodaļa). Tāpat ir atļautas kompensācijas par šo pakalpojumu veikšanu, ar nosacījumu, ka ir ievēroti līgumā paredzētie būtiskie un procedūras normatīvi. Arī minētajā 1997. gada pamatnostādņu 9. punktā bija atļauti atbalsti, lai kompensētu valsts pasūtījuma pakalpojumus.
- (89) Rezultātā Komisija konstatē, ka spēkā esošie Kopienas normatīvie akti pieļauj iespēju ieviest valsts pasūtījuma pienākumus jūras savienojumos, kas nav kādas dalībvalsts iekšējie savienojumi. Tomēr, tā kā runa ir par starptautisko jūras pārvadājumu tirgu, kas pakļauts faktiskai vai potenciālai konkurencei no citu Kopienas uzņēmēju puses, cesionāru uzņēmumiem piešķirtās kompensācijas izskatās pēc īstiem atbalstiem darbībai, ko var atļaut tikai atbilstīgi 86. panta 2. punktam. Tāpēc tām jābūt vienlaikus vajadzīgām, tādā ziņā, ka tās atbilst reālai vajadzībai, ko tirgus spēku darbība neļauj apmierināt, un stingri proporcionālām vēlamajam mērķim.
- (90) No piecām *Tirrenia* grupas reģionālajām kompānijām tikai *Adriatica* un *Saremar* darbojas starptautiskās līnijās, valsts pasūtījuma līgumu ietvaros. Tāpēc ir lietderīgi par katru no abām kompānijām un par katru attiecīgo starptautisko savienojumu izskatīt iemeslus, kas pamato valsts pasūtījuma pienākumu uzlikšanu saņēmējiem uzņēmumiem, un to, vai piešķirtās kompensācijas varēja gūt labumu no Līguma 86. panta 2. punktā minētās atkāpes.

⁽⁴¹⁾ Padomes 1986. gada 22. decembra Regula (EEK) Nr. 4055/86 (OV L 378, 31.12.1986., 1. lpp.).

⁽⁴²⁾ Sk. 39. piezīmi.

- (91) Kas attiecas uz *Saremar*, Komisija uzsver, ka šī sabiedrība posmā Sardīnija/Korsika (Santaterēza/Bonifačo) visu gadu veic divus dienas braucienus turp un atpakaļ ar jauktu vienību, kuras jauda ir 560 pasažieru un 51 automašīna. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas var secināt, ka runa ir par īsas distances (10 jūras jūdzes) un galvenokārt vietējas intereses pārrobežas savienojumu, gan Sardīnijas kopienām, gan tuvējām Korsikas kopienām. Līnijas savienojums starp Santaterēzu un Bonifačo ļauj garantēt pārrobežas strādnieku pārvietošanās iespēju un kravas regulāras plūsmas starp Korsikas dienvidiem un Sardīnijas ziemeļiem. Itālijas iestāžu nosūtītā informācija liecina, ka tādu savienojumu bija izteikti pieprasījušas Sardīnijas un Korsikas vietējās kopienas.
- (92) Tūrisma sezonā (vidējā un karstajā) *Saremar* darbojas, konkurējot ar citu Itālijas uzņēmēju, kas spēj grozīt pakalpojumu piedāvājumu jaudas un biežuma ziņā, atkarībā no tirgus situācijas⁽⁴³⁾. Turklāt, konkrētais uzņēmējs nav klāt visā klusās sezonas periodā.
- (93) No iepriekš minētā izriet, ka mērķi – kas ir likumīgas valsts intereses izpauzums – visu gadu nodrošināt līnijas savienojumu starp diviem Kopienas salu reģioniem, ņemot vērā attiecīgo teritoriālo iestāžu izteiktās intereses, nevarēja sasniegt ar tirgus spēku brīvu darbību.
- (94) Attiecībā uz starptautiskajiem savienojumiem, ko nodrošina *Adriatica*, Komisija formulē šādas piezīmes:
- a) jūras savienojums “Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras”, kas savieno Kopienas centrālos reģionus ar vienu no tās perifērijas reģioniem, veido vitāli svarīgu līniju komerciāliem un tūristu pārvadājumiem, jo īpaši, ja ņem vērā nestabilitāti, kas apgrūtināja alternatīvos sauszemes savienojumus. Turklāt kopš 1977. gada pēc Itālijas un Grieķijas iestāžu kopīga pieprasījuma minēto jūras savienojumu iekļāva to dzelzceļa līniju un automašīnu vai navigācijas pakalpojumu sarakstā, kam piemēro starptautisko 1970. gada 7. februāra konvenciju par ceļotāju un bagāžas pārvadājumiem pa dzelzceļu (CIV). Lai varētu sniegt šajā līnijā piedāvātos jūras pakalpojumus, *Adriatica* iestājās EURAIL kopienā. Turklāt, no informācijas, kas iesniegtas Komisijai 2001. gada 26. oktobra sanāksmē (ieprotokolēta ar Nr. A/13408/04 un Nr. A/13409/04), izriet, ka no 1992. līdz 1999. gadam *Adriatica* šajā līnijā veikusi vidēji 265 braucienus gadā, pārvadājot vidēji 161 440 pasažierus, 24 376 transportlīdzekļus un 104 437 lineāros metrus kravas. Vēlāk jākonstatē, ka saskaņā ar to, ko Itālijas iestādes norādījušas 2004. gada 17. februāra vēstulē (ieprotokolēta ar Nr. A/13405/04), no 1996. līdz 1999. gadam uzņēmēji, kas konkurēja ar *Adriatica*, nenodrošināja pakalpojumu, kas sniegtu tādas pašas garantijas izmantoto vienību kvalitātes un, cita starpā, pakalpojumu regularitātes un biežuma ziņā. Jāatzīmē arī tas, ka laika posmā no 1990. gada 30. oktobra līdz 1994. gada jūlijam, kas daļēji atbilst šajā lēmumā izskatītajam periodam, *Adriatica* piedalījās kādā norunā, kuras priekšmets bija cenu līmenis, kas jāpiemēro komerciālajiem transportlīdzekļiem līnijās no Patras uz Bari un Brindizi⁽⁴⁴⁾. Par šo periodu izriet, ka konkurence konkrētajā tirgū bijusi pietiekami intensīva un specifiska, lai pamudinātu *Tirrenia* piedalīties nelegālajā norunā, tā ka nevar uzskatīt, ka atbalsts bijis vajadzīgs valsts pasūtījuma nodrošināšanai. Neatkarīgi no precizējumiem, ko šajā sakarībā ar 2004. gada 24. februāra faksu iesniedza Itālijas iestādes (dokuments, protokolēts ar Nr. A/13970/04), nevar atzīt tādas subsīdijas vajadzību, kuras mērķis ir kompensēt vispārējas ekonomiskas intereses pakalpojumu sniegšanas pienākumu, ja saņēmējs uzņēmums ir atbildīgs par pretkonkurences rīcību, kas aizliegta ar EK Līguma 81. pantu. Tik tiešām, kaut gan Komisijas lēmums vēl nav galīgs, to pilnībā apstiprināja pirmās instances tiesa, un tas katrā ziņā bauda derīguma prezumpciju. Ir tiesa, ka abas procedūras, kas

⁽⁴³⁾ Piemēram, 2001. gadā vienu no diviem šā uzņēmēja kuģiem atsaucā no šā tirgus segmenta un pārsūtīja uz ienesīgākiem savienojumiem.

⁽⁴⁴⁾ Komisijas 1998. gada 9. decembra Lēmums 1999/271/EK par procedūru saskaņā ar EK Līguma 85. pantu (IV/34466 – Grieķijas prāmj) (OV L 109, 27.4.1999., 24. lpp.), kas apstiprināta, attiecībā uz faktu pārbaudi un kvalifikāciju, ar pirmās instances tiesas 2003. gada 11. decembra spriedumu, lieta T-61/99, *Adriatica di Navigazione/Komisija*, (vēl nav publicēta).

saistītas attiecīgi ar normatīviem konkurences un valsts atbalstu jomā, ir autonomas, bet tiesvedībā liek Komisijai, novērtējot valsts atbalsta savietojamību, ņemt vērā konkurences normatīvu iespējamu pārkāpumu, jo īpaši, ja saņēmējs ir atbildīgs par minēto normatīvu pārkāpšanu⁽⁴⁵⁾. Saistība starp konkurences normatīvu pārkāpumiem un atbalstiem ir acīm redzama, jo kompensācijas piešķirā tieši par pakalpojumiem, kas veidoja norunas priekšmetu, un tas bija neatkarīgi no jautājuma par to, vai atbalstus izmantoja pretkonkurences darbības veikšanai. Visbeidzot, paziņojums par nesavietojamību un atbalstu atmaksa nekādā ziņā neveidotu jaunu sankciju, bet tikai apliecinātu atbalstu saņēmēja līdzdalību aizliegtā norunā. Ņemot vērā sniegto pakalpojumu specifiku, kas attiecas vienlaikus uz komerciāliem transportlīdzekļiem, pasažieriem un kravu, jāsecina, ka līdzdalība norunā, kuras mērķis ir noteikt komerciālajiem transportlīdzekļiem piemērojamās cenas, ļauj izdarīt secinājumus par savienojumu kopumā. Tas ir vēl jo redzamāks, jo noruna attiecas precīzi uz komerciālo transportlīdzekļu pārvadājumiem, ko Itālijas iestādes prasījis nodrošināt, izmantojot subsīdiju. Noslēgumā jāatzīmē, ka 2000. gadā konkrēto savienojumu atcēla;

- b) jūras savienojumam starp Itāliju un Albāniju "Trieste/Durresi" sākums ir 1983. gada 22. oktobra protokols, ko parakstīja Itālijas un Albānijas iestādes, lai attīstītu tirdzniecības sakarus starp Albāniju un Rietumeiropas valstīm. Protokola 5. pantā *Adriatica di Navigazione* un Albānijas kompānijai *Transship* tiek uzdots organizēt savienojuma pakalpojuma kārtību. Kopš 1991. gada, neņemot vērā politisko apstākļu radītās svārstības, satiksme šajā līnijā ir ievērojami attīstījusies⁽⁴⁶⁾. Turklāt šī līnija nav pakļauta nekādi konkurencei;
 - c) abi citi jūras savienojumi starp Itāliju un Albāniju "Bari/Durresi" un "Ankona/Durresi" nav izveidoti ar starptautisku vienošanos;
 - d) jūras savienojumi starp Itāliju un Dienvidslāviju (Baras osta Melnkalnē) no Itālijas ostām Ankonas un Bari attīstījās no 1997. gada. Tie apmierina Melnkalnes iestāžu izteiktu pieprasījumu, kas vēlējās noorganizēt pastāvīgu jūras savienojumu starp valsts vienīgo tirdzniecības ostu un Itālijas ziemeļu un dienvidu ostām. No 1998. gada divi citi uzņēmēji, viens no Melnkalnes un otrs no Slovēnijas, darbojas līdzās *Adriatica* tikai posmā "Bari/Bara";
 - e) jūras savienojumu starp Itāliju un Horvātiju "Ankona/Spalato" un "Bari/Dubrovnikā" izmantošanu, ko 1960. gadā nodeva privātiem uzņēmējiem, nodeva kompānijai *Adriatica* ar 1978. gada 27. februāra Likumu Nr. 42. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas var secināt, ka pakalpojumi, ko pārtrauca 1991. gadā, tika atsākti 1994. gadā pēc Horvātijas Republikas valdības izteikta pieprasījuma. Neskatoties uz Kosovas krīzes radītajām svārstībām, satiksme ievērojami attīstījās no 1994. gada⁽⁴⁷⁾. Šajā tirgū ar *Adriatica* konkurē divas kuģošanas sabiedrības – viena no Horvātijas, otra no Libērijas.
- (95) No minētajiem konstatējumiem var secināt, ka kompānijai *Adriatica* uzticētā vispārējās intereses misija sniegt pakalpojumus starptautiskas vienošanās vai līguma ietvaros tai radīja izmaksas, kas tai nebūtu radušās, ja tā būtu rīkojusies tikai savās komerciālās interesēs. Tas neattiecas uz savienojumu "Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras" par periodu no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam, kas atbilst *Adriatica* līdzdalībai ar EK Līguma 81. pantu aizliegtā norunā. To nepiemēro pat pakalpojumiem starptautiskos savienojumos, ko uzņēmums attīstīja un kas nav sākti ar minēto vienošanos vai līgumu. Tas pats attiecas jo īpaši uz savienojumiem "Bari/Durresi" un "Ankona/Durresi". Šo abu līniju vadības rezultāti tomēr izrādās pozitīvi, tā ka kompānijai *Adriatica* nav piešķirta neviena kompensācija par sniegtajiem pakalpojumiem. Tā vietā, kā var secināt no Komisijai nodotajiem ekonomiskajiem pārskatiem, gūtās ekonomiskās priekšrocības palīdz samazināt gada līdzsvara subsīdiju, ko piešķir par pakalpojumiem, ko nodrošina zaudējumus nesošajās līnijās.

⁽⁴⁵⁾ 1993. gada 15. jūnija spriedums, lieta C-225/91, *Matra/Komisija*, [1993] (Krāj. I-3203. lpp., 41.-43. punkts).

⁽⁴⁶⁾ 1991. gadā: 20 096 pasažieri un 24 205 lineārie metri pārvadātās kravas; 2000. gadā: 334 639 pasažieri un 235 542 lineārie metri kravas.

⁽⁴⁷⁾ 1994. gadā: 9 866 pasažieri un 7 494 lineārie metri pārvadātās kravas; 2000. gadā: 48 281 pasažieri un 43 563 lineārie metri kravas.

- (96) Lai reģionālajām kompānijām uzliktie pienākumi varētu radīt kompensāciju un lai Komisija spētu pārliecināties, ka kompensācijas summa paliek nepieciešamā minimuma ietvaros, kompetentajām valsts iestādēm tādi pienākumi jāprecizē iepriekš.
- (97) Šajā sakarībā Komisija uzsver, ka katras reģionālās kompānijas sniegtie pakalpojumi ir definēti iepriekš minētajos piegades plānos. Tajos ir tieši noteiktas savienojumu ostas un biežumi, kas jānodrošina karstajā un klusajā sezonā, kā arī to kuģu tipoloģija, kas individuāli paredzēti apkalpojamajām līnijām. Tādi īstenotu pakalpojumu tīklu tomēr var koriģēt atkarībā no pārvadājumu pieprasījumu attīstības konkrētajos maršrutos katra piegades perioda ietvaros. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas var secināt, ka tāda korekcija notiek tikai pēc attiecīgo vietējo kopienu pieprasījuma, kuras vēršas Transporta ministrijā, iestādē, kam uzticēts uzraudzīt reģionālās kompānijas, lai pieprasītu biežumu vai grafiku grozījumu. Tādus pieprasījumus vēlāk novērtē individuāli starpministriju līmenī, cita starpā ņemot vērā to finansiālo ietekmi uz attiecīgā uzņēmuma darbības izmaksām. Tāpēc par jebkuru grozījumu pakalpojumu tīklā jebkura piegadu perioda laikā jāpieņem iepriekšējs administratīvs lēmums, kas adresēts cesionāru uzņēmumam.

Salīdzināmā konkurence

- (98) Pārbaudot sabiedrisko pakalpojumu faktisko prasību⁽⁴⁸⁾ un reģionālajiem cesionāru uzņēmumiem faktiski uzlikto pienākumu apjomu, kā arī vajadzību kompensēt to izmaksas, Komisijai jāpārliecinās, vai ir vai nav tādu konkurējošu uzņēmēju, kuri piedāvā pakalpojumus, kas līdzīgi vai salīdzināmi ar valsts uzņēmēja sniegtajiem pakalpojumiem un kas atbilst Itālijas iestāžu paredzētajām prasībām. Tādu pārbaudi veic atsevišķi par katru līniju, veicot pakalpojumu uzkrātā piedāvājuma un kopējā pieprasījuma salīdzinošo analīzi. Šajā sakarībā ir lietderīgi nošķirt katra reģionālā uzņēmuma situāciju.

Adriatica

- (99) *Adriatica* ir pakļauta citu kuģošanas sabiedrību konkurencei, no vienas puses, abās šajās starptautiskajās līnijās, par kurām tai uzticēta vispārējās intereses misija ("Ankona/Spalato" un "Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras") un, no otras puses, dažās kabotāžas līnijās Tremiti arhipelāgā un divās kravas pārvadājumu līnijās starp pussalu un Sicīliju.

Starptautiskie savienojumi

- (100) Līnijā "Ankona/Spalato" *Adriatica* visu gadu veic divus braucienus nedēļā, izmantojot jauktu vienību un konkurējot ar vienu Horvātijas valsts uzņēmumu un privātiem kuģiem, kuri peld ar Barbadosas un Panamas karogu, kuri ir klāt galvenokārt vasaras sezonā un neapmierina pakalpojumu prasību kopumu, ko Itālijas iestādes paredzējušas līguma ietvaros.
- (101) Līnijā "Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras" *Adriatica* darbojās, konkurējot ar Grieķijas kuģu īpašniekiem, kuru kuģi peld ar Kipras vai Maltas karogu, un vienu Itālijas uzņēmēju, kura kuģis peld ar Itālijas karogu. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas (jo īpaši no 2004. gada 17. februāra vēstules, kas ieprotokolēta ar Nr. A/13405/04) izriet, ka no 1997. gada daži Grieķijas uzņēmēji piedāvā pakalpojumus, kas ir salīdzināmi ar *Adriatica* pakalpojumiem servisa regularitātes, jaudas, biežuma, un kuģu tipa ziņā. Kā norādīts iepriekš (94. punkta a) apakšpunkts), agrāk šim savienojumam bija būtiska nozīme Kopienas iekšējā un starptautiskajā satiksmē, jo tas savieno Kopienas ar vienu no tās perifērijas reģioniem. Komisija uzskata, ka saskaņā ar 1997. gada pamatnostādņiem var pieļaut subsīdijas, kuru mērķis ir nosegt darbības zaudējumus, kas radušies par pakalpojumiem līnijās uz ostām, kas apkalpo Kopienas perifērijas reģionus, vai par maršrutiem, kas būtiski attiecīgo reģionu attīstībai, ja tirgus brīvā darbība nenodrošina pietiekamu pakalpojumu līmeni (9. nodaļa). Tagad, ņemot vērā *Adriatica* piedāvātos pakalpojumus regularitātes, jaudas, biežuma un kuģu tipoloģijas ziņā, Komisija uzskata, ka valsts subsīdiju piešķiršanu var pamatot ar Kopienas tiesību aktiem. Šo secinājumu nevar attiecināt uz

⁽⁴⁸⁾ Spriedums *Analir e.a.*, sk. 23. piezīmi.

laika posmu no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam, kad *Adriatica* šajā līnijā piedalījās ar EK Līguma 81. pantu aizliegtā norunā, kas pierāda, ka atbalsts neatbilda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas faktiskai prasībai. Noslēgumā jāatzīmē, ka 2000. gadā konkrētais savienojums tika atcelts.

Kabotāžas savienojumi

- (102) Dažos savienojumos ar Tremiti arhipelāgu *Adriatica* ir pakļauta privātu Itālijas uzņēmēju konkurencei, kas ir klāt tikai vidējā un karstajā sezonā. Līdz ar to neviens no tiem neapmierina Itālijas iestāžu prasības par pakalpojuma regularitāti un nepārtrauktu sniegšanu gada gaitā.
- (103) Kas attiecas uz kravas pārvadājumiem starp kontinentu un Sicīliju, *Adriatica* ir pakļauta privātu Itālijas uzņēmēju konkurencei maršrutos "Ravenna/Katānija" un "Dženova/Termini Imerēze". Tādu uzņēmēju piedāvājumu tomēr nevar uzskatīt par salīdzināmu ar *Adriatica* piedāvājumu regularitātes, biežuma un kuģu tipa ziņā, kā Itālijas iestādes to noteikušas valsts pasūtījuma līguma ietvaros.

Siremar

- (104) *Siremar* darbojas, konkurējot ar privātiem Itālijas uzņēmējiem Eolu salu, Egadu salu arhipelāgu vietējos tirgos un savienojumā starp Sicīliju un Pantellerijas salu.
- (105) Savienojumu tīklu ar un starp Eolu salām veido piecas līnijas, kurās *Siremar* visu gadu sniedz ikdienas pakalpojumus ar jauktām (pasažieru/kravas) vienībām un ātrajām vienībām, ko rezervē tikai pasažieru pārvadāšanai. Viens privāts Itālijas uzņēmējs darbojas kā jauktā transporta pārvadātājs, izmantojot vecas konstrukcijas un ierobežotas jaudas vienības. Šā konkurenta piedāvājums tomēr neatbilst visām līgumā paredzētajām prasībām, jo īpaši nepārtraukta pakalpojumu snieguma visās līnijās un kuģu tipa ziņā. To pašu konstatējumu var izdarīt par ātro savienojumu tirgu, kurā ar *Siremar* konkurē kāds cits Itālijas uzņēmējs, nesniedzot visā līniju tīklā pakalpojumus, kas atbilstu visām līguma prasībām, jo īpaši nodrošināto līniju un pakalpojumu biežuma ziņā. Tik tiešām, kas attiecas uz ātrā savienojuma tīklu Eolu salas/Milaco, jākonstatē, ka privātais uzņēmējs nesniedz tos pašus pakalpojumus ko *Siremar* braucienu biežuma un apkalpojamo salu skaita ziņā. Jo īpaši ņemot vērā, ka klusajā sezonā minētais uzņēmējs nenodrošina savienojumus Lipāri/Salīna un Milaco/Alikudi.
- (106) Savienojumu tīklu ar un starp Egadu arhipelāga salām veido divas līnijas, ko apkalpo ar jauktām (pasažieru/kravas) vienībām, un četras līnijas, ko apkalpo ar ātrajām vienībām, ko rezervē tikai pasažieru pārvadāšanai. Ir klāt divi privātie Itālijas uzņēmēji, viens kravu pārvadājumu segmentā, otrs – ātro savienojumu (pasažieru) segmentā, un neviens no abiem nesniedz pakalpojumus, kuri atbilstu visām līguma prasībām līniju un kuģu tipa ziņā.
- (107) Līnijā Trapāni (Sicīlija)/Pantellerija, saskaņā ar Komisijai nosūtīto informāciju, *Siremar* visu gadu sniedz ikdienas pakalpojumus, konkurējot ar vienu privātu Itālijas uzņēmēju, kura darbība tomēr ir ierobežota līdz transportlīdzekļu ar riepām pārvadājumiem un kas arī tāpēc neatbilst līgumā paredzēto pakalpojumu prasībām.
- (108) Turklāt, kā apgalvots sūdzībā, kas Komisijai nosūtīta 1999. gada 13. augustā (ieprotokolēta Transporta ģenerāldirektorātā 1999. gada 18. augustā ar Nr. D 02.308 64296), ņemot vērā, ka no 1990. gada līdz 1999. gadam privātie uzņēmēji, kas savieno Sicīlijas rajona mazās salas ar Sicīliju un kontinentu, ir saņēmuši no reģiona subsīdijas šo pakalpojumu sniegšanai. Šo datu tendence ir apstiprināt valsts subsīdiju vajadzību, lai garantētu apmierinošu savienojumu līmeni ar attiecīgajām salām.

- (109) Ir lietderīgi atcerēties, ka Sicīlijas reģions ar 2002. gada 9. augusta reģionālo likumu Nr. 12 (nosūtīts Komisijai ar 2002. gada 12. septembra vēstuli, ieprotokolēts ar Nr. A/68547 2002. gada 22. oktobrī) noteica, ka, lai nostiprinātu jūras savienojumus ar Sicīlijas mazajām salām, un ievērojot iedzīvotāju pārvietošanās vajadzību, jūras savienojuma pakalpojumi ar minētajām salām jāpiešķir konkursa kārtībā uz piecu gadu periodu. Pēc tam Sicīlijas reģiona transporta un komunikāciju reģionālais departaments ar procedūru, ko atvēra 2002. gada 21. oktobrī, izsludināja konkursu par valsts intereses jūras savienojuma pakalpojuma piešķiršanu, izmantojot ātrās vienības pasažieru pārvadāšanai, starp un uz mazajām Sicīlijas rajona salām.
- (110) Komisija tāpēc konstatē, ka pašlaik daži jūras līnijpakalpojumi starp un uz mazajām Sicīlijas rajona salām ir piešķirti saskaņā ar objektīviem un caurspīdīgiem kritērijiem atbilstīgi konkurences normatīviem, kas noteikti Kopienas direktīvās valsts iepirkuma jomā. Tiek uzskatīts arī, ka konkurētspēja jūras kabotāžas tirgū no tā tikai pastiprinās, un tāpēc pakalpojumu brīva sniegšana ir garantēta saskaņā ar regulu (EEK) Nr. 3577/92.

S a r e m a r

- (111) *Saremar* darbojas, konkurējot ar privātiem Itālijas uzņēmējiem, trijās no četrām kompānijas apkalpotajām līnijām.
- (112) Līnijā starp Korsiku un Sardīniju "Santaterēza/Bonifačo" *Saremar* visu gadu nodrošina ikdienas savienojumus, izmantojot vidējas jaudas ātro vienību. Kāds privāts uzņēmējs sniedz salīdzināmus pakalpojumus, kas tomēr ir ierobežoti un tiek sniegti tikai vidējā un "karstajā" sezonā, un tāpēc neatbilst līguma paredzētajām regularitātes un biežuma prasībām.
- (113) Divās no trijām līnijām, kas savieno Sardīniju ar tās mazajām salām, un proti, posmos "Palau/Madalēna" ziemeļos un "Karloforte/Kalaseta" dienvidos, Itālijas privātie uzņēmēji visu gadu piedāvā papildu pakalpojumus tiem, ko piedāvā *Saremar*. Izbraukšanas grafiku papildinājums rāda, ka privāto uzņēmēju pakalpojumi ir saskaņoti ar valsts uzņēmēja pakalpojumiem, lai garantētu mazo salu iedzīvotājiem lielāku mobilitāti. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas (ieprotokolēta ar Nr. A/13350/04, A/13346/04 un A/13356/04) tomēr izriet, ka privāto konkurējošo uzņēmēju kuģi, kas pēc Itālijas iestāžu domām, no otras puses, gūst labumu no vietējo iestāžu finansiāla atbalsta, ir būvēti vairāk nekā pirms divdesmit gadiem un līdz ar to neatbilst pakalpojumu pienākumiem, kas paredzēti līguma ietvaros. Jo īpaši, kas attiecas uz līniju "Karloforte/Kalaseta", šķiet, ka no 1998. gada privātais uzņēmējs ir saņēmis reģionālās subsīdijas, lai apkalpotu minēto līniju nakts un agra rīta stundās. Šo datu tendence ir apstiprināt subsīdiju vajadzību, lai garantētu apmierinošus valsts pakalpojumus.

T o r e m a r

- (114) *Toremар* darbojas, konkurējot ar dažādiem privātiem Itālijas uzņēmējiem divās līnijās, kas savieno Toskānas arhipelāga salas ar krastu, un proti, "Portoferaijo/Pjombīno" Elbas salai un "Džiljo/Porto S. Stefano" Džiljo salai.
- (115) Līnijā "Portoferaijo/Pjombīno" *Toremар* atkarībā no gadalaika ik dienas veic no 8 līdz 15 braucieniem, izmantojot jauktās vienības, kas nodrošina pasažieru un kravas pārvadājumus. Braucienu skaitu un grafiku nosaka, ņemot vērā vajadzīgos savienojumus ar salas autobusu tīklu, no vienas puses, un dzelzceļu un kontinentālo autobusu tīklu, no otras puses. Kāds privāts uzņēmējs visu gadu piedāvā dienas pakalpojumus, kuru biežums ir salīdzināms ar *Toremар* sniegto pakalpojumu biežumu. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas (ieprotokolēta ar Nr. A/12951/04) tomēr izriet, ka privātā uzņēmēja kuģi ir vairāk nekā divdesmit gadu veci, ka valsts uzņēmējs ir vienīgais, kurš garantē pirmo un pēdējo dienas braucienu un ka no 2000. gada šā savienojuma vadība ir ļāvusi iegūt peļņu, ko atskaitīja no gada līdzsvara subsīdijas summas.

- (116) Savienojumā ar Džiljo salu *Toremara* atkarībā no gadalaika veic no 3 līdz 5 braucieniem dienā, izmantojot speciālu vienību, kas papildus pasažieru un transportlīdzekļu pārvadājumiem nodrošina enerģētikas izstrādājumu pārvadājumus. Tā kā nav nevienas vietējas slimnīcu struktūras, *Toremara* kuģis ir spiests visu nakti pavadīt salas pieastānē, lai nodrošinātu steidzamu medicīnas gadījumu apkalpošanu. Līnijā visu gadu ir klāt arī privāts uzņēmējs. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas tomēr izriet, ka minētais uzņēmējs samazina vai aptur savu darbību klusajā sezonā.

Caremar

- (117) *Caremar* jāsaskaras ar Itālijas privāto uzņēmēju konkurenci šādos savienojumos: starp pussalu un Neapoles līča salām (Kapri, Iskiju un Pročidu), jeb posmos "Kapri/Sorrento", "Kapri/Neapole", "Iskija/Neapole", "Pročida/Neapole" un abās līnijās, kas savieno mazās Poncas un Ventotenes salas ar kontinentu – "Ponca/Formija" un "Ventotene/Formija".
- (118) Līnijā "Kapri/Sorrento" *Caremar* visu gadu nodrošina ikdienas savienojumus, izmantojot jauktu vienību, kas paredzēta arī pakalpojumu sniegšanai tuvējā līnijā "Kapri/Neapole". No informācijas, ko Itālijas iestādes sniegušas sanāksmēs 2001. gada 26. oktobrī un 2002. gada 16. aprīlī (dokumenti ieprotokolēti ar Nr. A/13326/04 un A/13330/04), izriet, ka privātie uzņēmēji, kuri ir šajā līnijā, ierobežo savu jaukto pārvadājumu pakalpojumu piedāvājumu un sniedz to tikai "karstajā" sezonā, un tāpēc neapmierina kopumā Itālijas iestāžu prasības par pakalpojumu regularitāti.
- (119) Līnijā "Kapri/Neapole" *Caremar* konkurē ar privātiem Itālijas uzņēmējiem tikai ātro savienojumu segmentā. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas izriet, ka privātie uzņēmēji šajā tirgus segmentā piedāvā pakalpojumus, kas kopumā salīdzināmi ar *Caremar* piedāvātajiem. Komisija tāpat uzsver, ka *Caremar* kuģim obligāti jāpaliek Kapri pa nakti, lai nodrošinātu iespējamu steidzamu medicīnas gadījumu apkalpošanu, un tāpēc veic pirmo dienas savienojumu no salas, kas dod salas iedzīvotājiem iespēju doties uz kontinentu darba vai mācību nolūkos. No minētās informācijas izriet arī tas, ka minēto pakalpojumu vadības rezultāti tika izskatīti, lai aprēķinātu gada līdzsvara subsīdiju, ko piešķirs kompānijai *Caremar*.
- (120) Iskijas un Pročidas salas ir savienotas ar Neapoles un Pocuoli kontinentālajām ostām ar vairākiem līnijas savienojumiem ar jauktu un ātro transportu. Savienojumu "Iskija, Pročida un kontinents (Neapole vai Pocuoli)" nodrošina tikai *Caremar*. Turpretī tiešos savienojumus "Iskija/Neapole" un "Pročida/Neapole" apkalpo ar ātrajām vienībām *Caremar* un vairāki privāti Itālijas uzņēmēji. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas izriet, ka privātie uzņēmēji par šiem abiem tiešajiem savienojumiem – "Iskija/Neapole" un "Pročida/Neapole" – piedāvā pakalpojumus, kas kopumā salīdzināmi ar *Caremar* piedāvātajiem. Komisija tomēr uzsver, ka savienojumā "Pročida/Neapole" *Caremar* visu gadu nodrošina pirmo dienas braucienu no Pročidas salas un pēdējo, klusajā sezonā, no kontinenta, tādējādi pieļaujot salu iedzīvotāju pārvietošanos profesionālos vai mācību nolūkos. Komisija uzsver arī, ka darbības zaudējumus par šiem pakalpojumiem izskatīja, aprēķinot *Caremar* piešķirto gada līdzsvara subsīdiju.
- (121) Turklāt, ja ir tā, kā apgalvots sūdzībā, ko nosūtīja 1999. gada 13. augustā (ieprotokolēta Transporta ģenerāldirekcijā 1999. gada 18. augustā ar Nr. D 02.308 64296), Komisijai ir pamats domāt, ka vismaz par 1990. gadu privātie uzņēmēji, kas sniedza ātrā savienojuma pakalpojumus dažās līnijās Neapoles līcī, starp kurām Neapole-Kapri, Neapole-Iskija, Neapole-Sorrento-Kapri un Neapole-Pročida-Iskija, ir saņēmuši subsīdijas no Kampānijas reģiona. Šo datu tendence ir apstiprināt subsīdiju vajadzību, lai garantētu apmierinošu valsts pasūtījuma līmeni.
- (122) Tiešajās līnijās "Ponca/Formija" un "Ventotene/Formija" *Caremar* konkurē ar vienu privātu uzņēmēju ātro savienojumu segmentā. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas izriet, ka tikai *Caremar* visas nedēļas dienas darbojas posmā "Ventotene/Formija" atbilstīgi pakalpojuma regularitātes prasībai, kas noteikta līguma ietvaros. Turklāt līnijā "Ponca/Formija" ātrā savienojuma pakalpojums, ko piedāvā *Caremar* tikai pirmdienās, papildina pakalpojumu, ko citās nedēļas dienās piedāvā privātais uzņēmējs.

Kompensācijas nepieciešamība

- (123) Kas attiecas uz pakalpojumiem, ko reģionālās kompānijas sniedz līnijās, kurās nav konkurences, Komisija atzīmē, ka tie attiecas gan uz pasažieru pārvadājumiem, gan kravas pārvadājumiem, un uzsver, ka konkurences neesamība attiecas uz vairākiem piegādes periodiem, kas minēti valsts pasūtījuma līgumos. Konkurences neesamība, kas pēdējos desmit gados konstatēta šajās līnijās, pierāda, ka uzņēmumi, kuri darbojas saskaņā ar tirgus likumiem, nespētu garantēt pārvadājumu pakalpojumus, ko reģionālās kompānijas sniedz ar līgumiem izveidotā režīma ietvaros. Tāpēc kompensācija izrādās vajadzīga, lai ļautu tādām kompānijām kompensēt papildizmaksas, ko rada minētie pakalpojumi.
- (124) Attiecībā uz pakalpojumiem, ko reģionālās kompānijas sniedz iepriekš izskatītajās līnijās, kurās pastāv konkurence, Komisija uzsver, ka vairākumā gadījumu brīva tirgus spēku darbība neļautu garantēt pārvadājumu pakalpojumus, ko reģionālās kompānijas sniedz līgumu ietvaros. Arī šajā gadījumā kompensācija izrādās nepieciešama, lai ļautu tādiem uzņēmumiem kompensēt minēto pakalpojumu radītās papildu izmaksas.
- (125) Dažos retos gadījumos salīdzināma konkurence apliecina tirgus spēju apmierināt pakalpojumu prasības, kas noteiktas valsts pasūtījuma līgumu ietvaros. Iespējama privātu uzņēmēju klātbūtne, kas bez finanšu kompensācijām spēj izpildīt pienākumus, kas uzlikti valsts uzņēmējam pakalpojuma regularitātes, biežuma un kuģu tipa ziņā, liktu šaubīties par to kompensāciju vajadzību un proporcionalitāti, kas piešķirtas valsts uzņēmējam par darbību attiecīgajās līnijās. Šī problēma ir jo īpaši būtiska ātrajiem savienojumiem "Neapole/Kapri" un "Neapole/Iskija", ko *Caremar* apkalpo Neapoles līcī.
- (126) Šajā sakarībā no informācijas, ko Komisijai nosūtījuši daži konkurenti, izriet, ka 2002. gada martā pēc Kampānijas reģiona ierosmes privātie uzņēmēji, kas jau sen ir klāt Neapoles līča tirgū, apņēmas visu gadu piedāvāt pakalpojumu, kas analogs *Caremar* piedāvātajam, jo īpaši abās iepriekš minētajās līnijās, jau iepriekš atsakoties no finansiālas kompensācijas pieprasīšanas. Komisija atzīmē arī to, ka tādi pakalpojumi nav līdzvērtīgi valsts uzņēmēja sniegtajiem pakalpojumiem regularitātes, savienojumu biežuma un kuģu tipa ziņā, un ka privātajiem uzņēmējiem ir tiesības atteikties no saviem pienākumiem, paziņojot par to četrdesmit piecas dienas iepriekš. Turklāt ir lietderīgi atzīmēt, ka daži pienākumi ir uzlikti tikai valsts uzņēmējam (piemēram, turēt kuģi salas pietātnē pa nakti vai garantēt pirmo vai pēdējo dienas braucienu), un tie nosaka papildu izmaksas, kas jāiekļauj kompensācijas aprēķinā. Turklāt pastāv papildināmība starp *Caremar* sniegtajiem pakalpojumiem un privāto uzņēmēju nodrošinātajiem pakalpojumiem. Ņemot vērā tādus apsvērumus, kompensāciju vajadzību un proporcionalitāti nevar apšaubīt.
- (127) Lai pārlicinātos, vai reģionālajām kompānijām piešķirtā gada kompensācija ir līdzvērtīga minimumam, kas vajadzīgs tādu pakalpojumu sniegšanai, kuri atbilst Itālijas iestāžu iepriekš noteikto valsts pasūtījuma pakalpojumu prasībām, Komisijai jāņem vērā visi parametri, kas valsts uzņēmējam rada papildizmaksas par sniegtajiem pakalpojumiem. Šajā sakarībā Komisija atzīmē, ka kompensācijas aprēķina mehānismā ir paredzēts, ka "karstajā" sezonā gūtie ieņēmumi palīdz samazināt zaudējumus, kas uzkrāti klusajā sezonā, tā ka no tā izrietošā gada kompensācijas summa kopumā paliek mazāka par to, kas rastos, vienkārši saskaitot katrā līnijā uzkrātos zaudējumus. Komisija konstatē arī to, ka uzņēmuma ieņēmumi ir pakļauti dubultai tarifu saiknei, ko, no vienas puses, raksturo atviegloti tarifi dažām sociālajām kategorijām, un, no otras, pienākums saņemt valsts iestāžu atļauju par jebkuru tarifu grozījumu. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas tik tiešām izriet, ka reģionālās kompānijas nevar brīvi koriģēt savus tarifus, jo īpaši attiecībā uz darbības izmaksu attīstību. Šo dubultsaikni, kas nosaka cesionāru uzņēmumu ieņēmumu ievērojamu samazinājumu un ietekmē gada kompensācijas summu, tādus apstākļos nevar kvalificēt kā agresīvu komercdarbības praksi, ko raksturo nesamērīgi augsti tarifi.

- (128) Otrkārt, Komisija uzsver, ka izmaksu elementus, kas ņemti vērā kompensācijas aprēķina nolūkā, ir noteikušas valsts iestādes, neatstājot uzņēmumiem nekādu savu ieskatu izmantošanas iespēju. Šie elementi atspoguļo visas fiksētās un mainīgās izmaksas, kas tieši saistītas ar to pakalpojumu sniegšanu, ko valsts iestādes kvalificē par vispārējas intereses pakalpojumiem un kuri tādā statusā ir paredzēti līgumos. Turpmāk minētās tabulas – kurās par atsauces gadu izmantots 2000. gads – par katru reģionālo kompāniju atspoguļo to izmaksu sastāvu, ko ņēma vērā gada kompensācijas aprēķinā. Izmaksu elementi, ko noteikušas valsts iestādes un kas minēti valsts pasūtījuma līgumu pielikumā, ir identiski visiem reģionālajiem uzņēmumiem un nav grozīti kopš 1991. gada.

(miljonos ITL)

IZMAKSU ELEMENTI Ekonomiskie pārskati par 2000. gadu	ADRIATICA	SAREMAR	TOREMAR	SIREMAR	CAREMAR
i) aģentūras komisijas maksas/iegādes izmaksas	[...](*)	[...]	[...]	[...]	[...]
ii) ostas nodokļi/ostas tranzīta izdevumi un citi pārvadājumu izdevumi	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iii) darbības izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iv) amortizācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
v) tīrais finanšu slogs	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vi) administrācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vii) citas izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Izmaksas kopā	139 893	36 299,6	-45 675,0	-102 881,1	70 113,8
Darbības ieņēmumi	112 424	12 651,4	34 576,9	43 335,1	32 594,3
Rezultāts (izmaksas –ieņēmumi)	-27 469	-23 648,2	-11 098,1	-59 546,0	-37 519,5
Investētā kapitāla atdeve	3 571	828,2	1 993,0	3 940,4	2 290,5
Kompensācija ex 7. pants	806				
Gada subsīdija	31 846	24 476,4	13 091,1	63 486,4	39 810,0

(*) Komerccnoslēpums.

Darbības izmaksas ietver jūrā nodarbinātā personāla, remonta, apdrošināšanas, degvielas un minerāleļļu izmaksas. Postenis "Administrācija" galvenokārt ietver uz sauszemes nodarbinātā personāla un vietējās administrācijas izmaksas. Komisija atzīmē, ka izmaksu elementi, kas ietilpst gada kompensācijas aprēķinā, visi ir sasaistāmi un vajadzīgi to līniju darbībai, ko reģionālās sabiedrības apkalpo līgumu ietvaros. Lai amortizētu floti, Komisija uzskata, ka tiktāl, cik konkrētie kuģi ir paredzēti tikai līgumā paredzētajiem pakalpojumiem, šo izmaksas elementu var uzskatīt par vajadzīgu pašu pakalpojumu sniegšanai, un tāpēc to likumīgi var iekļaut gada kompensācijas aprēķinā. Kas attiecas uz to pašu kuģu patērētās degvielas un minerāleļļu izmaksām, Komisija nav atklājusi nevienu diskriminējošu elementu, kas reģionālajām kompānijām par labu samazinātu minēto degvielu un ziezeļļu izmaksas salīdzinot ar citiem jūrniecības uzņēmumiem.

- (129) Lai pārliecinātos, vai kompensācija ir proporcionāla, Itālijas iestādes iesniedza Komisijai darbības pārskatu analīzi par katru no līnijām, ko pēdējos desmit gados apkalpo reģionālās kompānijas.

- (130) Šajā sakarībā Komisija pirmkārt atzīmē, ka gada kompensācijas apjoms ir aprēķināts, ņemot vērā darbības ieņēmumus, ko katra no reģionālajām kompānijām reģistrējusi līnijās, kas ir valsts pasūtījuma līgumu priekšmets, un ko atskaita no līnijās kopumā uzkrātajiem zaudējumiem. Tāds aprēķina mehānisms ļauj ierobežot valsts uzņēmumiem piešķirto subsīdiu summu.
- (131) Komisija vispārīgi uzskata, ka gada kompensācijas aprēķinā var ņemt vērā tikai tās izmaksas, kas tieši saistītas ar slogu, kas izriet no Itālijas iestāžu iepriekš identificētajiem valsts pasūtījuma pienākumiem. Šajā sakarībā Komisija atzīmē, ka reģionālās kompānijas sniedz tikai piecgades plānos paredzētos līnijpakalpojumus, gan regularitātes un biežuma, gan jaudas ziņā.
- (132) Attiecībā uz reģionālo kompāniju sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem jau iepriekš apstiprināta salīdzināmas konkurences līmeņa pastāvēšana, ir lietderīgi pārbaudīt, vai tie ir reģistrējuši negatīvu tīro darbības rezultātu, kas ņemts vērā, aprēķinot attiecīgajam uzņēmuma piešķirto gada kompensāciju.
- (133) Kas attiecas uz *Adriatica*, salīdzināmu konkurenci no cita Kopienas uzņēmēja puses var atzīmēt līnijā Bari/Duressi (Albānija). Tomēr pārbaudes gaitā atklājās, ka uzņēmuma darbības rezultāti šajā posmā ir pozitīvi, kā rezultātā *Adriatica* neguva labumu ne no vienas subsīdijas par sniegtajiem pakalpojumiem.
- (134) Līnijā Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras *Adriatica* līdz pat 2000. gadam, kad savienojumu atcēla, bija pakļauta pilnībā salīdzināmai konkurencei no citu Kopienas uzņēmēju puses. Darbības rezultātu pārbaude norāda, ka tajā posmā reģistrētie tīrie zaudējumi ir ņemti vērā gada kompensācijas aprēķinā. Attiecībā uz kompensācijas vajadzību, Komisija atzīmēja (101. punkts), ka šī līnija ir būtisks maršruts Kopienas perifērijas reģionu attīstībai Kopienas 1997. gada pamatnostādņu nozīmē. Tomēr Komisija jau uzsvēra, ka kompensācija izrādījās nevajadzīga par periodu no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam, kad *Adriatica* piedalījās aizliegtā norunā.
- (135) Attiecībā uz *Siremar*, kā Komisija jau atzīmēja (105. punkts), neviens no privātajiem Itālijas uzņēmējiem, kas ir vietējā tirgū, ko apkalpo valsts uzņēmējs, nepiedāvā visu gadu salīdzināmus pakalpojumus, kas spēj pilnībā apmierināt piecgades plānos paredzētās valsts pasūtījuma prasības.
- (136) Attiecībā uz *Saremar* Komisija konstatēja (112. punkts), ka līnijā "Santaterēza/Bonifačo" konkurējošais privātais uzņēmējs neatbilst Itālijas iestāžu prasībām par pakalpojumu regularitāti un nepārtrauktību visu gadu. Cita starpā, abos kabotāžas savienojumos, kuros konkurē Itālijas privātie uzņēmēji, Komisija novēroja (113. punkts), ka ar *Saremar* konkurējošo privāto uzņēmēju kuģi neatbilst Itālijas iestāžu prasībām attiecībā uz kuģu maksimālo vecumu.
- (137) Attiecībā uz *Toremar* Komisija novēroja (114.-116. punkts), ka privātais uzņēmējs, kas konkurē ar sabiedrību līnijā starp Toskānu un Elbas salu, neatbilst Itālijas iestāžu prasībām attiecībā uz kuģu vecumu.
- (138) Attiecībā uz *Caremar* citu Itālijas uzņēmēju salīdzināmā konkurence koncentrējas uz savienojumiem "Kapri/Neapole", "Pročida/Neapole", "Iskija/Neapole", kur tā ir ierobežota līdz pasažieru ātro pārvadājumu pakalpojumu segmentam. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas izriet, ka tādas līnijas, kuru darbības rezultāti pilnībā ir zaudējumi, ir ņemtas vērā gada kompensācijas aprēķinā.

- (139) Komisija uzsvēra arī to, ka reģionālo kompāniju gadījumā valsts pasūtījuma pakalpojumu izmaksas netika noteiktas uz valsts iepirkuma procedūras pamata, kas būtu ļāvusi novērtēt valsts pasūtījumam atbilstošo pārmaksu. Tāpēc Komisijai jānosaka izmaksas, kas jāņem vērā kompensācijas aprēķinam, jeb cesionāruņēmumu izmaksas, kas tieši saistītas ar valsts pasūtījuma pakalpojumu sniegšanu un tai ļoti vajadzīgas. Šajā sakarībā Komisija uzsver, kā jau norādīts augšējās tabulās, ka dažādie izmaksu elementi, ko ņēmušas vērā reģionālās kompānijas, ir tie paši, ko ņēmusi vērā *Tirrenia di Navigazione*⁽⁴⁹⁾. Tādu uzņēmumu izmaksu struktūra, kas noteikta valsts pasūtījuma līgumos, ir gandrīz identiska. Lēmumā par sabiedrību *Tirrenia di Navigazione* Komisija atzina, ka tādi izmaksu elementi bija tieši saistīti ar valsts pasūtījuma pakalpojumu sniegšanu un tai ļoti vajadzīgi.

- (140) Turpmākajās tabulās ir atspoguļota reģionālo kompāniju izmaksu attīstība laikā⁽⁵⁰⁾:

ADRIATICA

Izmaksu elementi	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) aģentūras komi- sijas maksas, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
ii) ostas nodokļi, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iii) darbības izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iv) amortizācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
v) tīrais finanšu slogs	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vi) administrācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vii) citas izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Izmaksas kopā	127 018	124 191	158 533	166 334	170 095	174 331	179 809	151 109	137 255

SAREMAR

Izmaksu elementi	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) aģentūras komi- sijas maksas, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
ii) ostas nodokļi, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iii) darbības izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iv) amortizācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
v) tīrais finanšu slogs	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vi) administrācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vii) citas izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Izmaksas kopā	33 519	35 938	35 295,2	34 605,7	34 972,8	36 653,4	39 602,0	40 218,8	36 300,0

⁽⁴⁹⁾ Lēmums 2001/851/EK, sk. 5. piezīmi.

⁽⁵⁰⁾ Dati no *Price Waterhouse & Coopers* pētījuma, sk. 13. piezīmi.

TOREMAR

Izmaksu elementi	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) aģentūras komisijas maksas, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
ii) ostas nodokļi, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iii) darbības izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iv) amortizācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
v) tīrais finanšu slogs	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vi) administrācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vii) citas izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Izmaksas kopā	43 511	44 907	47 696,6	47 900	50 516,1	48 900	50 801	47 840,1	45 675

SIREMAR

Izmaksu elementi	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) aģentūras komisijas maksas, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
ii) ostas nodokļi, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iii) darbības izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iv) amortizācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
v) tīrais finanšu slogs	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vi) administrācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vii) citas izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Izmaksas kopā	79 543	75 845	78 549,7	80 947,5	85 934,6	97 536,9	106 563,1	110 611,1	102 881

CAREMAR

Izmaksu elementi	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
i) aģentūras komisijas maksas, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
ii) ostas nodokļi, utt.	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iii) darbības izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
iv) amortizācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
v) tīrais finanšu slogs	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vi) administrācija	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
vii) citas izmaksas	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Izmaksas kopā	59 987	63 737	69 365,7	71 389,6	71 404,1	73 752,0	77 143,0	74 172,0	70 114

- (141) No Itālijas iestāžu iesniegtās informācijas izriet, ka reģionālo kompāniju izmaksu atsevišķo elementu attīstība laikā ir atkarīga galvenokārt no uzņēmumam ārējiem faktoriem, un proti, inflācija un procentu likmju attīstība, kā pierāda šajā tabulā norādītie dati:

Gads	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Inflācijas izmaiņas (*)		4,2	3,9	5,4	3,9	1,7	1,8	1,6	
Īstermiņa likmes	14,901	14,240	10,940	11,162	9,301	7,836	6,180	3,398	
Vidēja un ilgtermiņa likmes	11,377	10,926	11,146	11,992	11,324	8,860	6,390	4,259	

(*) ISTAT oficiālais indekss.

Reģionālajām kompānijām piešķirtās kompensācijas attīstība laikā ir tieši saistīta ar katra uzņēmuma izmaksu attīstību, kā norādīts iepriekš, un ar ieņēmumu attīstību (sk. tabulu, kas minēta 43. punktā), kurus savukārt ietekmē ārēji faktori (piemēram, inflācija). Tāpēc, ņemot vērā iepriekšējās tabulas, var konstatēt, ka reģionālo kompāniju izmaksu pieaugums ir palicis kopumā mazāks par inflācijas likmes uzkrāto izmaiņu no 1992. līdz 2000. gadam.

- (142) Par katru kompāniju citi elementi paskaidro izmaksu, un tā rezultātā kompensācijas attīstību.
- (143) Attiecībā uz *Adriatica*, starptautiskie savienojumi ar Dienvidslāviju, Horvātiju un Albāniju gadu gaitā ir pieredzējuši svarīgas transporta izmaiņas, ko izraisīja politiskā situācija reģionā. Turklāt, savienojumu apturējums ar Grieķiju 1999. gada ievērojami samazināja darbības izmaksas⁽⁵¹⁾.
- (144) Attiecībā uz *Saremar*, relatīvā darbības izmaksu stabilitāte, kas reģistrēta no 1992. līdz 2000. gadam, ir atkarīga no kompānijas sniegto pakalpojumu – pārsvarā kabotāžas savienojumu starp Sardīniju un tuvējām salām – raksturu, kas atbilst galvenokārt vietējo iedzīvotāju vajadzībām un tāpēc nav pakļauts spēcīgām pieprasījuma un piedāvājuma izmaiņām.
- (145) To paši var teikt par *Toremar*, kas darbojas vietējos savienojumos ar Toskānas arhipelāga salām, kas ir maz pakļauti pieprasījuma un piedāvājuma izmaiņām.
- (146) Kas attiecas uz *Siremar* un *Caremar*, paralēli darbības izmaksu pieaugumam pieaug ieņēmumi, kas gūti no abu sabiedrību vadīto līniju darbības. Ieņēmumu pieaugums, jūtams *Caremar*, ļāva saglabāt gada subsīdijas summu relatīvi stabilā līmenī (sk. tabulas, kas minētas 43. punktā).
- (147) Kas attiecas uz investētā kapitāla atdevi, Komisija atzīmē, ka Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu jūras pārvadājumiem⁽⁵²⁾ ir paredzēts, ka subsīdijas summā, ko piešķir kā kompensāciju par valsts pasūtījuma pienākumiem, jāņem vērā “saprātīga peļņa par izmantoto kapitālu”, kā notiek konkrētajā gadījumā. Turklāt tiesvedībā ir pieļauts, ka vispārējās ekonomiskās intereses pakalpojums gūst labumu no ekonomiski pieņemamiem nosacījumiem⁽⁵³⁾ un ka kompensācija par valsts pasūtījuma pienākumu izpildi ietver saprātīgas peļņas normu⁽⁵⁴⁾. Konkrētajā gadījumā Komisija atgādina, ka investētā kapitāla atdeve atkarībā no gada svārstās no 12,5 % 1992. gadā līdz 5,1 % 2000. gadā. Dažādie investētā kapitāla elementi ir precīzi noteikti līgumos, un atdeves likmes ir noteiktas, vadoties pēc tirgus likmēm, lai par katru elementu atspoguļotu pienācīgu atdevi. ņemot vērā iepriekš minēto, var secināt, ka atdeve ir noteikta saprātīgā līmenī.

⁽⁵¹⁾ 1998. gadā savienojumos ar Grieķiju reģistrēja tiros uzkrātos zaudējumus 12 216 miljardi liru.

⁽⁵²⁾ OV C 205, 5.7.1997., 5. lpp.

⁽⁵³⁾ Tiesas 1993. gada 19. maija spriedums, lieta C-320/91, *Corbeau*, (Krāj., lpp. I-2533).

⁽⁵⁴⁾ Par valsts atbalsta jēdzienu sk. spriedumu *Altmark Trans*, 22. piezīme.

- (148) Reģionālo kompāniju izmaksu un ieņēmumu attīstība laikā paskaidro kompensāciju, kas piešķirtas ar Itālijas valsti noslēgto līgumu ietvaros, summu paralēlo attīstību. Ņemot vērā to, kā arī iepriekš izteiktos apsvērumus, Komisija uzskata, ka reģionālo kompāniju tīro zaudējumu summa atbilst kompensējamajai summai. No tā izriet, ka tādiem uzņēmumiem piešķirtās kompensācijas, kas atbilst darbības tīrajiem zaudējumiem, kam pieskaitīta saprātīga atdeve no investētā kapitāla, ir stingri proporcionālas papildizmaksām, ko nosaka tiem uzticētais valsts pasūtījuma pakalpojumu uzdevums.

Ietekme uz tirdzniecības attīstību

K a b o t ā ž a s s a v i e n o j u m i

- (149) Lai kādu valsts atbalstu varētu pasludināt par savietojamu ar Līgumu atbilstīgi 86. panta 2. punktam, ir lietderīgi arī pārliecināties, ka tas negatīvi neietekmē tirdzniecību pretēji Kopienas interesēm. Komisija atzīmē, ka regulas (EEK) Nr. 3577/92 (regula "jūras kabotāža") 4. panta 3. punktā ir atļauts uzturēt valsts pasūtījuma līgumus spēkā līdz to termiņa beigu datumam, tas ir, līdz 2008. gada 31. decembrim.
- (150) Komisija atzīmē arī to, ka vairākumā gadījumu kabotāžas līnijas, ko apkalpo reģionālās kompānijas, savieno dažas salas ar tuvāko kontinentālo ostu un ir vienīgais veids, kā garantēt attiecīgo salu reģionu teritoriālo nepārtrauktību. Konkrētie tirgi ir vietējie tirgi, kas ļoti atkarīgi no iekāpšanas un izkāpšanas kontinentālās ostas. No otras puses, braucienu īsais ilgums un braucienu biežums dienas laikā bieži ļauj salīdzināt šo jūras savienojumu satiksmi ar priekšpilsētas sauszemes transporta tīklu.
- (151) Komisija atzīmē arī to, ka neatkarīgi no Itālijas kabotāžas tirgus liberalizācijas 1999. gada 1. janvārī, lielākajā daļā gadījumu reģionālie uzņēmumi ir pakļauti tikai citu valsts uzņēmēju konkurencei, kas turklāt bija tajos tirgos jau pirms minētā datuma.
- (152) Ņemot to vērā, Komisija uzskata, ka kabotāžas tirgū līdzsvara subsīdijas piešķiršana reģionālajām kompānijām līdz šim nav negatīvi ietekmējusi tirdzniecību pretēji Kopienas interesēm. Tomēr nākotnē tāda subsīdija var nostiprināt konkrēto uzņēmumu pozīcijas, ļaujot tiem likvidēt faktiski vai potenciālo konkurenci tirgū, kurā tie darbojas. Tāda ietekme var rasties, ja līgumu piemērošanas rezultātā nākotnē līnijās, kurās koncentrējas privāto uzņēmēju konkurence, palielinātos jauda, ko reģionālās kompānijas piedāvā valsts pasūtījuma līgumu ietvaros.
- (153) Tāpēc, kas attiecas uz kabotāžas savienojumiem, kuros reģionālie uzņēmumi cieš no privāto uzņēmēju konkurences, no Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas izriet, ka liberalizācijas brīdī kabotāžas tirgū:
- *Adriatica* savienojumos ar un starp Tremiti arhipelāga salām aizņēma 44 % tirgus pasažieru pārvadājumu segmentā. Kravas līnijās starp kontinentu un Sicīliju *Adriatica* piedāvājums bija apmēram 33 % kopējā piedāvājuma posmā "Dženova/Termini Imerēze"⁽⁵⁵⁾ un 60 % posmā "Ravenna/Katānija". Komisija atzīmē, ka šajā pēdējā posmā *Adriatica* dominējošā pozīcija netraucēja 2001. gadā ienākt tirgū jaunam privātam uzņēmējam,
 - *Siremar* aizņēma apmēram 58 % pasažieru pārvadājumu tirgus Eolu salu arhipelāgā un 52 % tā paša (ātro savienojumu) tirgus Egadu salu arhipelāgā,
 - *Saremar* piedāvājums aizņēma 59 % kopējā pasažieru pārvadājumu piedāvājuma līnijā "Madalēna/-Palau" un 53 % līnijā "Karloforte/Kalaseta",
 - *Toremar* pasažieru pārvadājumu piedāvājums bija 60 % kopējā piedāvājuma līnijā "Pjombīno/Portoferajio" un 27 % līnijā "Džiljo sala-Porto Santo Stefano",

⁽⁵⁵⁾ Pielīdzināms līnijai Dženova/Palermo, ko apkalpo konkurējošs privāts uzņēmējs.

- ātrā transporta pakalpojumu segmentā *Caremar* pārvadāja 17 % pasažieru Neapoles līcī un 31 % savienojumos ar Pontijas salām.

No tās pašas informācijas var secināt, ka kopumā reģionālo kompāniju tirgus daļas pēdējos desmit gados ir palikušas relatīvi stabilas.

Itālijas iestāžu uzņemtās saistības

- (154) Ar 2003. gada 29. oktobra vēstuli (ieprotokolēta 2003. gada 31. oktobrī ar Nr. A/33506) Itālijas iestādes apņēmas par periodu no 2005. līdz 2008. gadam vairs nepiešķirt *Caremar* nekādu valsts pasūtījuma kompensāciju, lai izlīdzinātu ātrā savienojuma "Neapole-Kapri" darbības tīros zaudējumus. Tāpēc minēto ātro savienojumu atcels no *Caremar* pakalpojumu piedāvājuma.
- (155) Turklāt tajā pašā vēstulē Itālijas iestādes ir arī apņēmušās, joprojām par periodu no 2005. līdz 2008. gadam, samazināt pasažieru pārvadājumu pakalpojumu, ko veic ar ātrajām vienībām (katamarāniem un kuģiem ar zemūdens spārniem), kopējo piedāvājumu līnijā "Neapole-Pročida-Iskija". Saskaņā ar Itālijas iestāžu uzņemtajām saistībām jaudas samazinājums izpaudīsies kā vietu skaita samazināšana, ko piedāvā šīs līnijas pakalpojumiem pielāgotās *Caremar* dažādās vienības, kas samazināsies no 1 142 260 līdz 633 200 vietām ziemas periodā un no 683 200 līdz 520 400 vietām vasaras periodā, vienlaikus saglabājot pašreizējo braucienu daudzumu, lai nodrošinātu salas iedzīvotājiem pārvietošanās iespēju. Pēc Itālijas iestāžu aplēsēm jaudas kopējais samazinājums ir vienāds ar apmēram 45 % ziemas periodā un apmēram 24 % vasaras periodā. Ar 2004. gada 17. februāra vēstuli (ieprotokolēta ar Nr. A/13405/04) valsts iestādes ir turklāt precizējušas, ka samazinājums attiecas uz tūrisma pakalpojumu piedāvājumu, par kuriem privātie uzņēmēji spēj piedāvāt salīdzināmus pakalpojumus. Tajā pašā vēstulē Itālijas iestādes ir arī apņēmušās atsevišķi iegrāmatot savienojumus, kam ir valsts pasūtījuma raksturs.
- (156) Kas attiecas uz saistībām pilnībā atcelt pakalpojumus, ko *Caremar* piedāvā ātrajā savienojumā "Neapole-Kapri", jaudas samazinājumu savienojumos ar Neapoles līča salām lēš 65 % ziemas periodā un 49 % vasaras periodā.
- (157) Kā jau precizēts (117.-122. punkts), šajos abos savienojumos *Caremar* piedāvā pakalpojumus, kas pilnībā salīdzināmi ar pakalpojumiem, ko piedāvā Itālijas privātās kompānijas, kas jau sen darbojas Neapoles līča tirgū, kur darbojas, negūstot labumu no kompensācijām, kas līdzvērtīgas *Caremar* saņemtajām.
- (158) Komisija konstatē, ka uz uzņemto saistību pamata Itālijas iestādes parūpēsies, no vienas puses, par caurspīdīgas grāmatvedības sistēmas ieviešanu un, no otras puses, par *Caremar* tirgus daļas ievērojamu samazināšanu kaboatāžas savienojumos Neapoles līcī. Ņemot vērā šos apsvērumus un to, ka privāto uzņēmēju saistības attiecībā pret Kompānijas reģiona iestādēm nav īsta un patiesa valsts pasūtījuma līguma formā, kas radītu formālas saistības nodrošināt konkrētos savienojumus, Komisija uzskata, ka no Itālijas iestāžu puses nav neproporcionāli uzturēt minimālo pakalpojumu līmeni attiecīgajās līnijās, lai katrā ziņā garantētu attiecīgo salu reģionu teritoriālo nepārtrauktību.

Starptautiskie savienojumi

- (159) Starptautiskie jūras savienojumi ir pilnībā atvērti konkurencei; saskaņā ar Padomes regulu (EK) Nr. 4055/86 tiem piemēro pakalpojumu sniegšanas brīvības principu. Tāpēc kompensācijas, kas piešķirtas *Adriatica* un *Saremar*, lai valsts pakalpojuma līgumu ietvaros nodrošinātu iepriekš aprakstītos starptautiskos savienojumus (sk. 90.-95. punktu), ir tāda rakstura, kas ietekmē pārējo Kopienas uzņēmēju faktisko vai potenciālo konkurenci. Tāpēc Komisijai jāpārbauda, vai tādas kompensācijas ir vai nav ietekmējušas tirdzniecību pretrunā kopējām interesēm.

(160) Šajā sakarībā, ņemot vērā Itālijas iestāžu nosūtīto informāciju, Komisija uzsver sekojošo:

- pasažieru skaits, ko *Saremar* pārvadājusi līnijā starp Korsiku un Sardīniju, ir 4,4 % pasažieru kopskaita, ko sabiedrība pārvadājusi savās apkalpotajās līnijās kopumā, un 43 % pasažieru, kas pārvadāti šajā posmā (pārējos 57 % pārvadāja konkurējošais privātais uzņēmējs). Tāpēc tirgus daļa kopš līguma stāšanās spēkā ir palikusi praktiski nemainīga.

Ņemot vērā konkrētā savienojuma īpašības (sk. 91.-93. punktu), un jo īpaši tīri vietējo interesi un attīstības zemo potenciālu, Komisija uzskata, ka kompensācijas, kas piešķirtas *Saremar* par darbību šajā līnijā, nav ietekmējušas tirdzniecību pretrunā kopējām interesēm,

- posmā Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras *Adriatica* 1999. gadā – savienojuma darbības pēdējā gadā veica 140 gada braucienus, pārvadājot 10 % pasažieru, kuri brauc šajā līnijā. *Adriatica* šajā posmā 1998. gadā aizņēma 12 % jaukto pārvadājumu tirgus.

Ņemot vērā konkrētā savienojuma īpašības (sk. 94. punktu), Komisija uzskata, ka kompensācijas, kas piešķirtas *Adriatica* par darbību šajā līnijā, nav ietekmējušas tirdzniecību pretrunā kopējām interesēm.

To pašu nevar teikt par periodu no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam, kad *Adriatica* ar saviem konkurentiem piedalījās norunā noteikt cenās, kas jāpiemēro komerciālajiem transportlīdzekļiem. Minētajā periodā atbalsta radītais konkurences izkropļojums sasummējās ar norunas radīto izkropļojumu. Ņemot vērā konkrēto savienojumu specifiku, noruna par vienu cenu kategoriju radīja konkurenci traucējošu ietekmi uz piedāvāto pakalpojumu kopumu. Ņemot vērā šos apsvērumus un neatkarīgi no Itālijas iestāžu iesniegtās argumentācijas, kas, cita starpā, jau ir atspēkota iepriekš (sk. 94. punkta a) apakšpunktu), Komisija uzskata, ka atbalsts ir negatīvi ietekmējis tirdzniecību, kas ir pretrunā kopējām interesēm, un ka arī šā iemesla dēļ tas jāpasludina par nesavietojamu ar kopējo tirgu.

Investīcijas, kas paredzētas piecgades plānos, un uzņēmējdarbības plāns

- (161) Kas attiecas uz piecgades plānos paredzētajām investīcijām, savā lēmumā par procedūras sākšanu Komisija bija izteikusi šaubas par to investīciju finansējuma kārtību, kas vajadzīgas 1991. gada līgumu ietvaros subsidēto pakalpojumu sniegšanai. Komisija jo īpaši vēlējās pārbaudīt, ciktāl gada kompensācijas aprēķina nolūkā tiek ņemtas vērā kuģu iegādes un amortizācijas izmaksas. Turklāt, tādas subsīdijas nodrošināšana reģionālajām kompānijām, kas ietver flotes amortizāciju līdz 2008. gadam, pēc Komisijas domām ir apstākļi, ko var pielīdzināt netiešai garantijai no Itālijas valsts puses – garantijai, kas ļauj valsts uzņēmējam neuzņemt ekonomisko risku, kas raksturīgs jebkurai investīcijai.

- (162) Pirmkārt, ir lietderīgi atcerēties, ka līgumi uzliek reģionālajām kompānijām par pienākumu izmantot subsīdētajās līnijās kuģus, kas jaunāki par 20 gadiem un kam tās obligāti ir īpašnieces, ja vien nav valsts iestāžu izteiktas atkāpes. Šis pienākums, kas ir valsts pasūtījuma pienākums, ir līcis reģionālajām kompānijām pēdējos gados atjaunot lielu daļu flotes, ņemot vērā vecumu, ko bija sasnieguši kuģi, ko izmantoja līnijās, kuras minētas pirmajā piecgades plānā par 1990. līdz 1994. gadu. Turklāt to kuģu tips, kas jāizmanto katrā no dažādajām tādu kompāniju apkalpotajām līnijām, ir paredzēta ministrijas dekrētā, ar ko apstiprina vai groza katru piecgades plānu. Katras jaunas vienības iegāde – tāpat kā vecāko vienību nodošana vai izslēgšana – jāatļauj ar ministrijas dekrētu, kurā turklāt precīzē pakalpojumu, kam konkrētā vienība jāpielāgo. Turklāt reģionālo kompāniju veiktajām investīcijām jābūt saskaņā ar to pakalpojumu attīstības stratēģiju, ko minētās kompānijas sniedz atsauces piecgadē – stratēģiju, kas paredzēta valsts iestādes apstiprinātajā piecgades plānā.

- (163) Ņemot vērā šo specifisko disciplīnu, Komisija pārliecinājās, vai abās pavadītājās piecgadēs (1990.-1994. gads un 1995.-1999. gads) to jauno vienību iegādes izmaksas un izmantoto vienību amortizācijas izmaksas, ko reģionālās kompānijas izmanto valsts pasūtījuma līnijās, atbilst, no vienas puses, Itālijas iestāžu paredzētajiem noteikumiem un, no otras puses, vai tās ir proporcionāli ņemtas vērā gada kompensācijas aprēķinā. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas izriet, ka jaunu kuģu laišanu ekspluatācijā vienmēr ir pavadījuši vecāko vienību attiecīga izslēgšana, līdz ar ko kopumā nav apstiprinājies jaudas palielinājums reģionālo kompāniju flotes atjaunošanas rezultātā.
- (164) Kas attiecas uz jauno vienību iegādes izmaksām, no tās pašas informācijas izriet, ka iegādes tika veiktas daļēji no pašu uzņēmumu līdzekļiem un daļēji, izmantojot banku aizdevumus. Turklāt izriet tas, ka procentu likmes, ko piemēroja iesaistītās finanšu institūcijas, atbilst likmei, no kā tajā pašā periodā labumu guva uzņēmumi, kuru izmērs un apgrozījums ir salīdzināmi citos ekonomikas sektoros⁽⁵⁶⁾. Turklāt izriet arī tas, ka reģionālās kompānijas neguva labumu ne no vienas tiešas garantijas no Itālijas iestāžu puses attiecībā uz tādu aizņēmumu atmaksu. Komisija atzīst, ka paša ar valsti noslēgta līguma pastāvēšana deva investētājiem pārliecību, ka viņu saistības ievēros, un reģionālajām kompānijām – iespēju modernizēt savu floti, neuzņemoties ekonomisku risku, kas turpretim būtu bijis jādara uzņēmējam. Šī priekšrocība, ko var pielīdzināt netiešai garantijai⁽⁵⁷⁾ un kas tādējādi var veidot valsts atbalstu Līguma 87. panta 1. punkta nozīmē, tomēr ir raksturīga režīmam, kas noteikts ar līgumiem, ko noslēdza uz divdesmit gadiem pirms regulas (EK) Nr. 3577/92 un 1997. gada pamatnostādņu par valsts atbalstu jūras pārvadājumiem⁽⁵⁸⁾, ko vēlāk aizstāja ar Kopienas 2004. gada pamatnostādņēm⁽⁵⁹⁾, stāšanās spēkā. Turklāt, kā jau teikts, jaunie kuģi, ko reģionālās kompānijas iegādājušās valsts pakalpojuma līgumu ietvaros, ir pielāgoti tikai līnijpakalpojumiem, kas paredzēti piecgades plānos. Tāpēc šī priekšrocība, kas ir valsts pasūtījuma līguma sastāvdaļa, var gūt labumu no Līguma 86. panta 2. punktā minētās atkāpes.
- (165) Kas attiecas uz to kuģu izmaksu amortizāciju, ko reģionālās kompānijas izmanto piecgades plānos minētajās līnijās, Komisija uzsver, ka tās veido vienu no izmaksu elementiem, ko saskaņā ar līguma 5. pantu iekļauj gada subsīdijas aprēķinā. Amortizāciju aprēķina lineārā veidā par 20 gadu periodu, izņemot superātrās vienības, par kurām amortizācijas periods ir ierobežots līdz 15 gadiem. Tiktāl cik kuģu, ko izmanto, lai nodrošinātu savienojumus, ko Itālijas iestādes atzinušas par vispārējās intereses savienojumiem, amortizāciju aprēķina saskaņā ar līgumā paredzētajiem kritērijiem, un tā kā šo līniju analītisko kontu pārbaude nav atklājusi, ka attiecīgajās divās piecgadēs šis postenis būtu pārmērīgi kompensēts, Komisija uzskata, ka ar līgumu izveidoto mehānismu, lai gada kompensācijas aprēķinā ņemtu vērā kuģu amortizāciju, var atļaut saskaņā ar Līguma 86. panta 2. punktu. Tik tiešām, priekšnosacījums pakalpojumu, kas atzīti par vispārējās interesēs esošiem, sniegšanai ir tāda tipa un jaudas kuģu izmantošana, ko iepriekš noteikušas valsts iestādes, un kas līdz ar to var konkurēt gada kompensācijas noteikšanā, ja vien konkrētos kuģus uzņēmums ir iegādājies atbilstīgi normāliem tirgus apstākļiem, lai veiktu tam uzticēto misiju, un ja tos izmanto tikai līnijpārvadājumu pakalpojumu sniegšanai līgumā minētajos maršrutos. Reģionālo kompāniju gadījumā Komisija uzsver, ka visi kuģi, par ko ir runa, ir pielāgoti tikai regulāro līnijpakalpojumu sniegšanai, kas atzīti kā vispārējās interesēs esoši, un ka tāpēc to amortizāciju var pilnībā ņemt vērā gada subsīdijas aprēķinā. Analogi apsvērumi attiecas uz investīcijām, kas vajadzīgas to pakalpojumu sniegšanai, ko Itālijas iestādes paredzējušas piecgadei no 2000. līdz 2004. gadam, kas tipa un jaudas ziņā atbilst saistībām, ko tās pašas iestādes uzņēmušās attiecībā uz tādu pakalpojumu līmeni.
- (166) Kas attiecas uz papildu investīcijām, kas paredzētas uzņēmējdarbības plānā periodam no 1999. līdz 2002. gadam, jāatceras, ka minētā plāna izpildi apturēja pēc procedūras sākšanas.

⁽⁵⁶⁾ Piemēram, neseno divu ātro vienību iegādi 1999. gadā finansēja *Banco di Napoli* ar aizdevumu 160 miljardi ITL ar mainīgu likmi, kas vienāda ar 6 mēnešu *Euribor*, ko palielina par 0,40 %, kas atmaksājams desmit gados. No Itālijas iestāžu nosūtītās informācijas izriet, ka tas pats finanšu orgāns tajā pašā laikā ir ļāvis atvērt kredītus vairākiem citiem lieliem uzņēmumiem uz praktiski identiskiem nosacījumiem.

⁽⁵⁷⁾ Sk. Komisijas paziņojumu par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstiem garantiju formā (OV C 71, 11.3.2000., 14. lpp.).

⁽⁵⁸⁾ Sk. 39. piezīmi.

⁽⁵⁹⁾ Sk. 39. piezīmi.

Savietojamība ar citiem Kopienas tiesību aktu noteikumiem

- (167) Saskaņā ar konstantu tiesvedību, no līguma vispārīgās daļas izriet, ka 88. pantā minētajai procedūrai nevajag radīt rezultātu, kas ir pretrunā Līguma specifiskajiem normatīviem. Tāpēc Komisija nevar pasludināt par savietojamu ar kopējo tirgu tādu valsts atbalstu, kas, ņemot vērā zināmus tā noteikumus, ir pretrunā citiem Līguma noteikumiem⁽⁶⁰⁾. Komisijas pienākums ievērot konsekvenci starp 87. un 88. pantu un citiem Līguma normatīviem ir jo īpaši svarīgs, ja pārējie normatīvi, kā konkrētajā gadījumā, attiecas uz mērķi nodrošināt kopējā tirgū neizkropļotu konkurenci. Tik tiešām, pieņemot lēmumu par atbalsta savietojamību ar kopējo tirgu, Komisija nevar neņemt vērā to, ka atsevišķi uzņēmēji kopējā tirgū var apdraudēt konkurenci⁽⁶¹⁾.
- (168) Kā jau minēts, no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam *Adriatica* piedalījās norunā noteikt cenas, kas jāpiemēro komerciālajiem transportlīdzekļiem līnijā Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras, pretunā 81. pantam⁽⁶²⁾, tieši kamēr tā guva labumu no atbalstiem, kuru mērķis bija nodrošināt minēto savienojumu. Tāda noruna, kā jau teikts, radīja konkurences izkropļojumu attiecībā uz piedāvāto pakalpojumu kopumu. Ņemot vērā attiecību starp konstatēto pārkāpumu un saņemtajiem atbalstiem, kā arī uzkrāto konkurences izkropļojumu, kas radās no šiem diviem elementiem, un neatkarīgi no Itālijas iestāžu iesniegtās argumentācijas, kas, cita starpā, jau ir atspēkota iepriekš (sk. 94. punkta a) apakšpunktu), Komisija uzskata, ka arī šā iemesla dēļ konkrētie atbalsti jāpasludina par nesavietojamiem.

Kompensācijas mehānisma turpmākā piemērošana

- (169) Komisija atzīmē, ka pašlaik spēkā esošā kompensāciju sistēma jāpiemēro līdz 2008. gadam. Pēc minētā datuma kompensāciju piešķiršana par sniegtajiem pakalpojumiem būs atkarīga no saistību ievērošanas, kuras rodas no Regulas (EK) Nr. 3577/92⁽⁶³⁾ un no Kopienas tiesību aktu noteikumiem valsts iepirkuma un pakalpojumu koncesijas jomā.
- (170) Par atlikušo pašreizējā mehānisma piemērošanas periodu Komisija uzskata par vajadzīgu uzlikt divus nosacījumus, kuru mērķis ir nodrošināt atbalstu savietojamību un atvieglot kontroles. No vienas puses, Komisija uzskata, ka par periodu no 2004. līdz 2008. gadam visām reģionālajām kompānijām jāveid atsevišķa grāmatvedība par valsts pasūtījuma darbībām katrā no attiecīgajām līnijām. Attiecībā uz *Caremar* Komisija atzīmē, ka ar 2004. gada 17. februāra vēstuli (ieprotokolēta ar Nr. A/13405/04) Itālijas iestādes ir uzņēmušās tādas saistības. No otras puses, par jebkuriem ilgstošiem, daļējiem vai pilnīgiem, grozījumiem *Adriatica*, *Siremar*, *Saremar*, *Toremar* un *Caremar* piedāvāto pakalpojumu līmenī, kas var izraisīt atbalsta apjoma pieaugumu, laikus jāpaziņo Komisijai.

VI. SLĒDZIENI

- (171) Uz iepriekš minēto apsvērumu pamata Komisija konstatē, ka vairs nav šaubu par to atbalstu savietojamību, kas reģionālajām kompānijām samaksāti no 1992. gada janvāra 1991. gada līgumu ietvaros, izņemot to, kas attiecas uz kompānijai *Adriatica* piešķirtajiem atbalstiem par periodu no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam par savienojumu Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras, kas nav savietojams ar kopējo tirgu trīs iemeslu dēļ, no kuriem katrs pats par sevi ir pietiekams, lai pamatotu tādu slēdzienu: pirmkārt, tie neatbilst faktiskai sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas prasībai; otrkārt, tie negatīvi ietekmē tirdzniecības attīstību, kas nonāk pretrunā kopējām interesēm; treškārt, ir tie cieši saistīti ar norunu, kas aizliegta ar EK Līguma 81. pantu. Saskaņā ar konstantu praksi un ņemot vērā regulas (EK) Nr. 659/99 14. pantu, tādi atbalsti jāatmaksā, ja vien tas nav pretrunā ar kādu vispārīgu

⁽⁶⁰⁾ Sk. Tiesas spriedumus 1980. gada 21. maijā, lieta C-73/79 *Komisija/Itālija*, [1980] (Krāj., I-1533. lpp., 11. punkts); 1993. gada 15. jūnijā, lieta C-225/91, *Matra/Komisija*, [1993] (Krāj., I-3203. lpp., 41. punkts); 2000. gada 19. septembrī, lieta C-156/98, *Vācija/Komisija*, [2000] (Krāj., I-6857. lpp., 78. punkts).

⁽⁶¹⁾ Spriedums *Matra*, sk. 61. piezīmi, 42. un 43. punktu.

⁽⁶²⁾ Komisijas 1999. gada 9. decembra Lēmums 1999/271/EK par procedūru saskaņā ar EK Līguma 85. pantu (IV/34466 – Grieķijas prāmji) (OV L 109, 27.4.1999., 24. lpp.), kas šajā punktā apstiprināts ar pirmās instances tiesas 2003. gada 11. decembra spriedumu *Adriatica di Navigazione/Komisija*, lieta T-61/99 (vēl nav publicēta).

⁽⁶³⁾ Saskaņā ar tās interpretāciju, ko Komisija sniegusi paziņojumā C(2004) 43 def. – Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu jūras transporta jomā, sk. 39. piezīmi.

Kopienas tiesību principu. Konkrētajā gadījumā Komisija uzskata, ka atbalsta atgūšana nav pretrunā nevienam principam, vēl jo vairāk, sabiedrība *Adriatica* nevarēja saprātīgi paredzēt labuma gūšanu no konkrētajiem atbalstiem, kamēr piedalījās norunā ar saviem konkurentiem. Iespējamās grūtības, kas saistītas ar atbalsta atgūšanu, nav nekas ārkārtējs. Tāpēc Itālijai jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai atgūtu atbalstus no saņēmēja.

- (172) Šis lēmums attiecas tikai uz aspektiem, kas saistīti ar valsts atbalstu, un neskar citu līguma noteikumu piemērošanu, jo īpaši valsts iepirkuma tiesību un pakalpojumu koncesiju jomā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Neskarot 2. punkta noteikumus, atbalsts, ko Itālija piešķirusi *Adriatica* no 1992. gada 1. janvāra kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, ir savietojams ar kopējo tirgu, ņemot vērā Līguma 86. panta 2. punktu.
2. Ar kopējo tirgu nav savietojams atbalsts, kas izsniegts sabiedrībai *Adriatica* par laika posmu no 1992. gada janvāra līdz 1994. gada jūlijam saistībā ar savienojumu Brindizi/Korfu/Igumenica/Patras.
3. Itālija veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no sabiedrības *Adriatica* atbalstu, kas minēts 2. punktā un kas tai izsniegts nelikumīgi.

Atgūšanu veic tūlīt, ievērojot valsts tiesību aktos paredzētās procedūras, ar nosacījumu, ka tās pieļauj tūlītēju un efektīvu šā lēmuma izpildi.

Atgūstamais atbalsts rada procentus, ko aprēķina no dienas, kad atbalsts bija pieejami saņēmējam, līdz atgūšanas dienai. Procentus aprēķina pēc standarta likmes, ko izmanto līdzvērtīgas subsīdijas aprēķināšanai reģionālo atbalstu jomā, aprēķinot to pēc salikto procentu principa, kā to paredz Komisijas paziņojums par procentu likmēm, kas jāpiemēro nelikumīgi piešķirtu atbalstu atgūšanas gadījumā.

4. No 2004. gada 1. janvāra visas darbības, ko Itālija sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas sakarā uzdevusi sabiedrībai *Adriatica*, jāiegrāmato par katru attiecīgo līniju atsevišķi.

2. pants

1. Atbalsts, ko Itālija no 1992. gada 1. janvāra piešķirusi *Siremar*, *Saremar* un *Toremar* kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, ir savietojams ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 86. panta 2. punktu.
2. No 2004. gada 1. janvāra visas darbības, ko Itālija sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas sakarā uzdevusi sabiedrībām *Siremar*, *Saremar* un *Toremar*, jāiegrāmato par katru attiecīgo līniju atsevišķi.

3. pants

1. Atbalsts, kas izsniegts *Caremar* no 1992. gada 1. janvāra kā kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu, ir savietojams ar kopējo tirgu saskaņā ar Līguma 86. panta 2. punktu.

2. Līdz 2004. gada 1. septembrim Itālija appēmas:

- a) atcelt atbalstu, kas piešķirts *Caremar* par pasažieru ātrgaitas pārvadājumu regulāro pakalpojumu sniegšanu līnijā "Neapole-Kapri";
- b) likt samazināt, vietu piedāvājuma ziņā, pasažieru ātrgaitas pārvadājumu regulāro pakalpojumu jaudu līnijā "Neapole-Pročida-Iskija" no 1 142 260 līdz 633 200 vietām ziemas periodā un no 683 200 līdz 520 400 vietām vasaras periodā;
- c) ierobežot atbalstu, kas piešķirts *Caremar* par pasažieru ātrgaitas pārvadājumu regulāro pakalpojumu sniegšanu līnijā "Neapole-Pročida-Iskija" līdz pakalpojumu darbības tīro zaudējumu segumam;
- d) likt iegrāmatot par katru no attiecīgajām līnijām atsevišķi visas darbības, ko Itālija kā sabiedrisko pakalpojumu uzdevusi *Caremar*.

4. pants

Saistības par jaudas samazināšanu, kas minētas 3. pantā, ir iekļautas starpministriju dekrētā par reģionālo sabiedrību piecgades plāna korekciju laikposmam no 2005. līdz 2008. gadam.

5. pants

Komisijai laikus paziņo par visiem ilgstošiem, daļējiem vai pilnīgiem, grozījumiem *Adriatica*, *Siremar*, *Saremar*, *Toremara* un *Caremar* piedāvāto pakalpojumu līmenī, kas pēc savas specifikas var izraisīt atbalsta apjoma pieaugumu.

6. pants

Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Itālija ziņo Komisijai par pasākumiem, kas pieņemti, lai panāktu atbilstību šim lēmumam.

7. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē, 2004. gada 16. martā

Komisijas vārdā —
priekšsēdētāja vietniece
Loyola DE PALACIO

KOMISIJAS LĒMUMS

(2004. gada 8. septembris)

par valsts atbalstu, ko Beļģija paredz piešķirt *Stora Enso Langerbrugge*

(izziņots ar dokumenta numuru K(2004) 3351)

(Autentiski ir tikai teksti franču un nīderlandiešu valodā)

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2005/164/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 88. panta 2. punkta 1. apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas zonas līgumu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās puses uzaicinātas izteikt apsvērumus saskaņā ar minētajiem pantiem⁽¹⁾, un ņemot vērā šos apsvērumus,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu un Kopienas nostādnes attiecībā uz valsts atbalstu vides aizsardzībai 76. punktu⁽²⁾ (turpmāk tekstā "nostādnes attiecībā uz vides atbalstu"), Beļģija 2003. gada 4. aprīļa vēstulē paziņojusi par atbalstu N.V. *Stora Enso Langerbrugge* (turpmāk tekstā "SEL"). Lieta reģistrēta ar numuru Nr. 167/03. Komisija Beļģijai pieprasījusi papildu informāciju 2003. gada 20. maijā, 2003. gada 17. jūlijā un 2003. gada 20. oktobra vēstulēs. Beļģija ir sniegusi papildu informāciju 2003. gada 19. jūnijā un 2003. gada 15. septembra vēstulēs. 2003. gada 9. jūlijā un 8. oktobrī notikušas tikšanās starp Komisijas pārstāvjiem, Beļģijas varas iestādēm un SEL.
- (2) 2003. gada 27. novembra vēstulē Komisija informējusi Beļģiju par lēmumu uzsākt iepriekšminētā atbalsta procedūru, kas paredzēta Līguma 88. panta 2. punktā. Komisijas lēmums uzsākt procedūru tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*⁽³⁾. Komisija aicināja ieinteresētās puses izteikt apsvērumus par iepriekšminēto atbalstu.
- (3) Komisija ir saņēmusi apsvērumus no divām pusēm, to starpā no SEL, un ar 2003. gada 1. oktobra vēstuli nodevusi tos Beļģijai. Šajā vēstulē bija minēti arī citi Komisijas jautājumi. 2003. gada 18. decembra vēstulē Beļģija

sniedza apsvērumus par lēmuma saturu un lūdza dažus lēmuma datus uzskatīt par konfidencialiem. 2003. gada 19. decembra vēstulē Beļģija lūdza termiņa pagarināšanu, kas 2004. gada 12. janvāra vēstulē tai arī tika piešķirts, un 2004. gada 29. janvāra vēstulē Beļģija komentēja Komisijas lēmumu. 2004. gada 5. februāra un 5. aprīļa vēstulēs Komisija uzdeva papildjautājumus. Beļģija uz tiem atbildēja un komentēja trešās puses apsvērumus 2004. gada 8. marta, 2. aprīļa, 10. jūnija un 4. augusta vēstulēs. 2004. gada 28. aprīlī un 18. maijā noritēja tikšanās, un 2004. gada 7. jūlijā viens Komisijas pārstāvis apskatīja iekārtas.

2. DETALIZĒTS ATBALSTA APRAKSTS

2.1. Saņēmējs

- (4) Atbalsta saņēmējs ir N.V. *Stora Enso Langerbrugge*, filiāle uzņēmumam *Stora Enso Oyj*, ievērojamam žurnālpapīra un avīžpapīra, plāna papīra, iepakojuma kartona un koka izstrādājumu ražotājam. 2001. gadā tas īstenoja 13,5 miljardu euro lielu apgrozījumu, un tā ražošanas jauda bija aptuveni 15 miljoni tonnu papīra un kartona. Šī sabiedrība nodarbina ap 43 000 personu. Atbalsts ir paredzēts uzņēmumam *Langerbrugge* pie Gandas. 2000. gadā šis uzņēmums Beļģijā īstenojis 55 miljonu euro lielu apgrozījumu⁽⁴⁾.

2.2. Projekts

- (5) Projektam ir piecas daļas:
 - a) jauna papīra ražošanas iekārta ("PM4") un papīra baliņāšanas iekārta ("DIP2") avīžpapīra ražošanai no 100 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru ("avīžpapīrs no 100 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru");
 - b) aprīkojums papīra ražošanas iekārtai ("PM3"), kas iepriekš ražoja avīžpapīru no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru un kam tagad jāražo žurnālpapīrs no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru ("žurnālpapīrs no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru");
 - c) atkritumu sadedzināšanas sistēma siltuma un elektrības kombinētai ražošanai ("atkritumu sadedzināšanas sistēma PCCE");

⁽¹⁾ OV C 15, 21.1.2004., 10. lpp.⁽²⁾ OV C 37, 3.2.2001., 3. lpp.⁽³⁾ Skatīt zemsvītras piezīmi Nr. 1.⁽⁴⁾ <http://www.storaenso.com>

d) ūdens attīrīšanas iekārtas;

e) dzelzceļa infrastruktūra, lai šo vietu pieslēgtu sabiedriskajam dzelzceļa tīklam, un papildu investīcijas papīra atkritumu uzglabāšanai.

- (6) Patlaban liela daļa investīciju jau ir veiktas. Projekts ļāvis palielināt personālu par 40 darbiniekiem un nodrošina 410 darbavietas. Netiešo darbinieku skaits sasniedz 1 350 personas. Lai kopējās jaudas palielināšanās nepārsniegtu tirgus pieaugumu, tika slēgta uzņēmuma *Langerbrugge* vecā papīra ražošanas iekārta ("PM2" ar jaudu 120 000 tonnas gadā), dažās iekārtās Somijā un Zviedrijā ražošana tika reorganizēta.

2.3. Papīra ražošanas iekārta PM4 un papīra balināšanas iekārta DIP2: avižpapīra ražošana no 100 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru

- (7) Iekārtas PM4 jauda ir 400 000 tonnas gadā. Projekta PM4 kopējās investīciju izmaksas sasniedz 259 622 000 euro. Tā kā atkārtoti pārstrādāto šķiedru avižpapīra vidējais līmenis Eiropā atbalsta lūgšanas brīdī bija 49,8 %, Beļģija uzskatīja, ka šā projekta investīciju izmaksas būtu jāuzskata par "papildu izmaksām" līdz 50,2 %. Projekta DIP2 kopējās investīcijas ir 90 111 000 euro, kas ir 100 % attaisnotas. Ņemot vērā pirmajos piecos gados veiktos ietaupījumus, kopējās attaisnotās izmaksas sasniedz 127 388 000 euro.
- (8) Tāpat Beļģija ir paskaidrojusi, ka vairāki investīciju elementi iekārtām PM4 un DIP2 pārsniedz SEL piemērojamos standartus. Tas attiecas uz dzesēšanas ūdens recirkulācijas sistēmu, tīrā ūdens sistēmas maksimālo noslēgtības pakāpi, siltuma atgūšanas sistēmu, īpašām presēm papīra sausināšanai pēc presēšanas, modernu papīra žāvēšanas sistēmu, novatorisku pabeigtā papīra satīšanas un apstrādes sistēmu, kā arī papildu tīrīšanas aprīkojumu. Saskaņā ar Beļģijas aprēķiniem šīs investīcijas sasniedz 19 106 000 euro kā papildu attaisnotas vides izmaksas.
- (9) Iekārtai PM4 ir novatoriska koncepcija, kas samazina enerģijas, piejaukumu, ķīmisko vielu un rūpniecisko ūdeņu patēriņu. Šīs iekārtas galvenā specifika ir ievērojami lielākais platums, salīdzinot ar parastajām papīra ražošanas iekārtām. Tas prasa pielāgojumus ierīcei kopumā, proti, slēgtu, nevis atvērtu pāreju starp presi un žāvētavu, un mazāku ražošanas ātrumu. Pamatojoties uz detalizētu izmaksu izpēti, parasti investīciju izmaksām ierīcēm ar tādu pašu jaudu būtu jābūt mazākām par 14,1 miljoniem euro. Jaunā iekārta sniegs ietaupījumus, bet, ņemot vērā, ka iekārtas iedarbināšanas un uzlabošanas izmaksas būs lielākas, pirmo piecu gadu laikā operatīva neto peļņa nav paredzama.

2.4. Papīra ražošanas iekārta 3: pāreja no avižpapīra ražošanas uz žurnālpapīra ražošanu no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru

- (10) Iekārta PM3 ir konstruēta 1957. gadā avižpapīra ražošanai; 1989. gadā tā tika atjaunota, 2000. un 2001. gadā tās ātrums tika palielināts. Tagad tā ir pārveidota žurnālpapīra ražošanai no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru (kvalitāte SC, [...]) (*) g/m², neglancēts). Tās jauda būs 165 000 tonnas gadā. Investīciju mērķis ir pielāgot izejmateriālu piegādi un to apstrādi (jo īpaši pašreizējai iekārtai DIP1), kā arī pati papīra ražošanas iekārta un tās gāzes pievades, sildīšanas un kvalitātes kontroles iekārtas u.c. Kopējās investīciju izmaksas sasniedz 39 555 000 euro.
- (11) SEL otra iespēja būtu turpināt ražošanu ar žurnālpapīra ražošanas iekārtu PM2, kas konstruēta 1937. gadā un modernizēta 1985. gadā, un kuras ražošanas jauda ir 115 000 tonnas gadā. Salīdzinot ar šo iekārtu, pārveidotajai iekārtai PM3 ir mazākas elektrības izmaksas, bet lielākas tvaika ražošanas, kondensācijas produktu zuduma un pelnu pārstrādes izmaksas. Neto ietaupījumi pirmajos piecos gados būtu 4 342 000 euro, un attaisnotās izmaksas būtu 35 213 000 euro.

2.5. Atkritumu sadedzināšanas sistēma PCCE

- (12) SEL ir konstruējis sistēmu siltuma un elektrības kombinētai ražošanai PCCE, kā kurināmo izmantojot biomasu no divām balināšanas iekārtām un ūdens attīrīšanas iekārtas, papildus apgādājot ar dabas gāzi. Iekārtā tiek izmantota virstošā slāņa sistēma. Maksimālā uzstādītā enerģijas padeves jauda ir šāda: 1) elektrība: $P_e = 10,4 \text{ MW}_e$ bruto un 8 MW_e neto; 2) augsta spiediena pārkaršs tvaiks 480°C , 80 bāri, $P_{th} = 53 \text{ MW}_{th}$; 3) karstais ūdens, ko iegūst no sadegšanas gāzu mazgāšanas ap 60°C , $P_{th} = 5,6 \text{ MW}_{th}$. Pretspiediena apkures katls pārveido augsta spiediena tvaiku par aptuveni 4 bāru zema spiediena tvaiku, ko izmanto papīra ražošanas procesā. Ja apkures katls ir papildīts daļēji, enerģijas konversijas jauda ir ap 87,5 %, ja pilnībā – ap 90 %. Iekārtas paredzētā jauda ir 250 000 tonnu atkritumu gadā, taču praktiski maksimālā jauda ir mazāka. Izmantojot papīra ražošanas iekārtu maksimālo jaudu, atkritumu daudzumam gadā vajadzētu būt 200 000 tonnām.
- (13) Kopējās investīciju izmaksas sasniedz 55 147 000 euro. Tā kā atkritumu sadedzināšanas sistēma PCCE prasa lielākus uzturēšanas darbus, nekā parasta PCCE iekārta, investīcijas ietver divus papildu tvaika ģeneratorus. Projekta tehnoloģiju un iekārtu apsaimniekošanas izmaksas arī ir iekļautas – ierakstītas bilancē un vēlāk tiek atmaksātas.

(*) Konfidenciāla informācija

2.6. Ūdens attīrīšanas iekārtas

- (14) SEL izmantos virszemes ūdeni, kas nāk no "Kale" ūdens-
teces. Pirms izmantošanas ražošanas procesā ūdens ir
jāattīra un jādezinficē. Saskaņā ar Beļģijas varas iestāžu
aprēķiniem, attaisnotās izmaksas sasniegtu 7 429 000
euro.
- (15) SEL paredz ievērojamu notekūdeņu novadīšanu Gandas-
Ternoizenas jūras kanālā. Šī novadīšana notiek pēc biolo-
ģiska procesa divos etapos. Saskaņā ar Beļģijas aprēķi-
niem, attaisnotās izmaksas sasniegtu 4 431 000 euro.
- (16) Pirms vides atļaujas saņemšanas jāveic tehniska un
ekonomiska izpēte, lai novērtētu jūras kanālā novadāmo
notekūdeņu daudzumu un koncentrāciju ķīmiskā
skābekļa patēriņa ziņā (DCO). Analīze varētu novest pie
1 miljona euro papildu investīcijām terciārā ūdens attīrī-
šanas iekārtā. Šīs iespējamās investīcijas ir iekļautas pazi-
ņojumā, taču, lai būtu iespējams saņemt atbalstu, uzņē-
mumam jāiesniedz atsevišķs ekoloģiskā atbalsta pieprasī-
jums. Par šīm investīcijām vēl nav pieņemts lēmums, jo
flāmu iestādes vēl nav komentējušas iesniegto pieprasī-
jumu atbrīvot no DCO standartiem, kas parasti būtu
jāpieņem.

2.7. Papīra atkritumu uzglabāšana un dzelzceļa infrastruktūra

- (17) Investīciju projekts ietver svarīgas papīra atkritumu uzglā-
bāšanas iekārtas un piesaistīšanu esošajam dzelzceļa
tīklam vecā papīra un gatavās produkcijas transportē-
šanai. Kopējā ienākošās un izejošās produkcijas plūsma
varētu tikt nodrošināta ar autotransportu. Beļģija uzskata,
ka attaisnotas ir tikai papildu investīcijas, kas saistītas ar
dzelzceļa transportu, tas ir, dzelzceļa infrastruktūra,
papīra atkritumu uzglabāšanas iekārtu papildu izmaksas
un iekraušanas rampas, un gatavā papīra uzglabāšanas
papildu izmaksas. Atšķirībā no autotransporta, pārvadājot
pa dzelzceļu, vecais papīrs ir iepakots ķīpās. Tātad ir
iekļautas pārvietošanas, izlīdzināšanas un stieplu noņem-
šanas investīciju izmaksas. Investīcijas konteineriem un
īpašiem transportlīdzekļiem kombinētajam transportam,
kas būtu paredzēts vairākkārtējai lietošanai, nav iekļautas.
Biroju, koplietošanas telpu un automātisko ugunsgrēka
dzēšanas iekārtu izmaksas, kā arī netiešās izmaksas, nav
iekļautas. Attaisnotās izmaksas sasniedz 8 864 000 euro.
Ja pēkšņi izrādītos, ka patiesās investīciju izmaksas ir
mazākas, Beļģijas varas iestādes pārrēķinātu atbalstu,
pamatojoties uz investīciju patiesajām izmaksām. Investi-
cijas dzelzceļa infrastruktūrā, salīdzinot ar autotransportu,
nesamazinās ekspluatācijas izmaksas.

2.8. Atbalsts

- (18) Atbalsts ietver:

— 25 892 425 euro subsīdiju;

— atbrīvojumu no nekustamā īpašuma nodokļa uz
pieciem gadiem. Beļģija ir aprēķinājusi maksimālo
teorētisko labumu 2 035 162 euro gadā, kas būtu
aktualizētā neto vērtība 9 miljoni euro 5 gados.
Tomēr flāmu varas iestādes iesaldēja īpašumus, uz
kuru pamata nodokļus aprēķina 1998. gada līmenī;
līdz ar to investīcijas nepalēninātu nekustamā
īpašuma nodokli un atbrīvojums nesniegtu reālu
labumu. Tomēr situācija varētu mainīties, ja tiktu
mainīta aprēķina sistēmas metode.

- (19) Abi pasākumi pamatoti ar 1993. gada 15. decembra
dekrētu par flāmu reģiona ekonomisko attīstību, ko
Komisija aprobējusi 1993. gadā. Izmaiņas vides atbalsta
shēmā, kas pamatotas ar šo dekrētu, Komisija aprobēja
2000. gadā⁽⁵⁾. Šī shēma paredz atbalsta intensitāti no
8 % līdz 12 % dažādiem pasākumu veidiem. Shēmas ir
saderīgas ar nostādņām attiecībā uz vides atbalstu
saskaņā ar šo nostādņu 77. punktu.

2.9. Iemesls procedūras uzsākšanai, ko paredz Līguma 88. panta 2. punkts

- (20) Lēmumā uzsākt procedūru saskaņā ar Līguma 88. panta
2. punktu Komisija ir apšaubījusi iespēju sniegt palīdzību
vides atbalsta ietvaros, lai segtu projekta investīciju
izmaksas. Proti, Komisija uzskata, ka investīcijas iekārtās,
kas ražo avižpapīru no 100 % atkārtoti pārstrādātu
šķiedru, ņemot vērā tehnikas pašreizējo stāvokli, būtu
jāuzskata par parastām investīcijām šajā nozarē. Žurnāl-
papīrs no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru noteikti nav
tik izplatīts, bet nav teikts, ka tādas investīcijas būtu
nepieciešamas visiem lielajiem papīra ražotājiem, kas
vēlas ievērot aizvien stingrākos vides standartus un
saglabāt noturīgu konkurētspēju, pateicoties pastāvīgiem
uzlabojumiem. Attiecībā uz pārējām investīcijām, nav
noteikts, ka attaisnotās izmaksas aprobežotos ar strikti
nepieciešamo, lai atbilstu vides mērķiem.

3. TREŠĀS PUSES APSVĒRUMI

- (21) Kāds SEL konkurents ir iesniedzis apsvērumus. Tas
uzskata, ka atbalsts izkropļo konkurenci avižpapīra,
žurnālpapīra un pārstrādātā papīra tirgū. Šajā tirgū,
reģionā, kur SEL taisās iepirkt šķiedras, pastāv deficīts.
Kamēr citi ražotāji, kas ir SEL konkurenti, pirktu pārstrā-
dātās šķiedras, investīcijas iekārtās PM3 un PM4
nesniegtu nekādas skaidras vides priekšrocības.

⁽⁵⁾ N223/93 un N40/99, OV C 284, 7.10.2000., 4. lpp.

(22) *Langerbrugge* uzņēmuma modernizācija ir ne vairāk, ne mazāk kā tehnikas pašreizējā stāvokļa uzlabošana, kuras mērķi ir saistīti ar tirgu un konkurenci, un investīcijām ar mērķi noturēt un ilgtermiņā palielināt savu konkurētspēju. Investīcijas iekārtās PM4 un PM3 pārstāv tehnikas pašreizējā stāvokļa uzlabošanu papīra ražošanas nozarē, par ko liecina dažādu papīra ražotāju uzņēmumu modernizācija pēdējos gados. Attiecībā uz žurnālpapīru ir jāizšķir īpaši kalandrētais papīrs, žurnālpapīrs un glancētais papīrs. Ja SEL spēja ražot glancētu žurnālpapīru ar tik augstu atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturu, vai tad jāuzskata, ka modernizācija varētu pārsniegt pašreizējos rūpniecības standartus?

(23) Šādas investīcijas vajadzētu veikt visiem izdevniecību papīra ražotājiem. Tās tika izziņotas 2001. gadā, un šķiet, ka atbalsts nav ietekmējis lēmumu par investīcijām. Šis lēmums atbilst SEL mērķim atgūt 13 % ieguldītā kapitāla un uzņemties investīciju izdevumus, kas atbilstu nolietojuma līmenim vai pārsniegtu to. Turklāt projekts kopumā tika finansēts par SEL līdzekļiem. To apliecina vairāki SEL preses paziņojumi. Investīcijas iekārtā PM4, iekārtās PM3 modernizācija un iekārtās PM2 slēgšana izmaksāja mazāk nekā jaunas papīra ražošanas iekārtas būve jaunā vietā gan avižpapīra, gan žurnālpapīra ražošanai, kā arī ļāva uzņēmumam iegūt jaunu jaudu, pakāpeniski samazinot iepriekšējo, kas ir svarīgs posms, lai neciestu no jaunas jaudas ieviešanas, kamēr nav atbilstoša pieprasījuma. Pieprasījums pēc augstas kvalitātes papīra pieaug, gan klienti, gan varas iestādes pieprasa aizvien lielāku atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturu.

(24) Jaunas atkritumu sadedzināšanas jaudas ieviešana, investīcijas ūdens un notekūdeņu attīrīšanas iekārtās *potenciāli* varētu aprobēt saskaņā ar nostādnēm par vides atbalstu. Tomēr, tā kā šīs investīcijas ir tieši saistītas ar ražošanas jaudu un nav noteikti nepieciešamas, lai atbilstu vides mērķiem, tām nebūtu jāpiešķir nekāds atbalsts. Dzelzceļa infrastruktūras būvniecība liekas pārspīlēta, ņemot vērā, ka transportēšana ar kravas furgoniem to acīmredzami var aizvietot, neprasot nekādas papildu investīcijas. Iedarbība uz vidi būtu minimāla.

4. BEĻĢIJAS UN SEL APSVĒRUMI

4.1. Vispārīgi apsvērumi

(25) Beļģija un SEL uzskata, ka atbalsts dalībvalstu tirdzniecību neiespaidos negatīvi un nepiešķirs SEL papildu privilēģijas, kas kropļotu konkurenci. Visām projekta daļām ir pietiekama attaisnoto izmaksu proporcija, kas pamato atbalstu. Ir sniegta informācija un detalizēts attaisnoto izmaksu pamatojums. Ja šī informācija ir sniegta 2. un 5. nodaļā, tad šajā nodaļā tā netiek atkārtota.

4.2. Iekārtas PM4 un DIP2: avižpapīra ražošana no 100 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru

(26) Atkārtoti pārstrādāta materiāla procentiem ir standarti, kas noteikti dalībvalstīm, bet Beļģijas gadījumā ir tiešs sakars starp šiem standartiem un SEL darbību.

(27) Avižpapīrs no 100 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru neatbilst tehnikas pašreizējam stāvoklim. Patlaban Rietumeiropā ir tikai piecas vai sešas šādas kārtas avižpapīra ražošanas iekārtas. Lielākā daļa papīra ražošanas iekārtu ražo papīru no 40–80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru. Šīs iekārtas nav ražotas sērijveidā, tāpēc katra no tām ir novatoriska. Lai sasniegtu optimālo produktivitāti, ir vajadzīgi apmēram divi gadi, tātad daudz vairāk laika, nekā iekārtai, kas atbilstu tehnikas pašreizējam stāvoklim. Iekārtas PM4 un DIP2 šajā brīdī ir vienas no labākajām pasaulē.

4.3. Iekārta PM3: žurnālpapīra ražošana no 80 % pārstrādātu šķiedru

(28) Papildu argumentiem, kas izteikti lēmumā par procedūras uzsākšanu, Beļģija uzsver iekārtas PM3 novatoriskās un savā ziņā unikālās iezīmes, kā arī iedarbināšanas izmaksu un apmācības liknes nozīmīgumu. Tas liecina, ka investīcijas nav uzskatāmas par atbilstošām tehnikas pašreizējam stāvoklim. Var pieņemt, ka žurnālpapīra tirgus attīstīsies, atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturs palielināsies un enerģijas patēriņš samazināsies, taču SEL investīcijas nav uzskatāmas par atbilstošām tehnikas pašreizējam stāvoklim.

(29) Iekārtas PM3 rekonstrukcija tika uzsākta pirms tas tehniski vai ekonomiski bija vajadzīgs. Šī iekārta uzskatāma par koncerna *Stora Enso* modeli. Šīs investīcijas pilnībā atbilst koncerna ilgtermiņa stratēģijai – pastāvīgi uzlabot procesu, izejmateriālu izmantošanu un personāla darbaspējas, lai panāktu noturīgu papīra ražošanu.

(30) Ne Beļģija, ne SEL nav sniegušas komentārus par uzņēmuma LEIPA veiktajām investīcijām, kurā žurnālpapīru arī galvenokārt ražo no atkārtoti pārstrādātām šķiedrām⁽⁶⁾.

4.4. Atkritumu sadedzināšanas sistēma siltuma un elektrības kombinētai ražošanai

(31) Ja ņem vērā kopējās atkritumu sadedzināšanas sistēmas PCCE izmaksas, ieskaitot nolietojumu pirmajos piecos gados pēc uzstādīšanas, tā nenestu nekādu tīro peļņu. Ja SEL nebūtu investējis šajā iekārtā, tas varētu iepirkt vajadzīgo tvaiku un elektrību no kaimiņu ražotāja. Šādā gadījumā SEL būtu jāinvestē papildu tvaika apkures katlā, kas izmaksātu 1 189 000 euro. Tātad atbalsta attaisnotajām izmaksām būtu jāatbilst investīciju izmaksām 1 189 000 euro.

⁽⁶⁾ Lēmuma par procedūras uzsākšanu saskaņā ar 88. panta 2. punktu 10. piezīme; skatīt šā lēmuma zemsvītras piezīmi Nr. 1.

- (32) Jebkurā gadījumā parasta PCCE iekārta būtu piemērotāka aizvietošanai, lai ražotu tādu pašu tvaika un elektrības daudzumu kā iekārtas atsevišķi tvaika un elektrības ražošanai.

4.5. Saldūdens izmantošana

- (33) Ja SEL būtu saņēmis atļauju iegūt neierobežotu pazemes ūdens daudzumu, būtu saprotams, ka šāda iespēja tiktu izmantota. Kopējās izmaksas uz 1 m² abos gadījumos būtu gandrīz vienādas, taču nebūtu vajadzīgas investīcijas. Tomēr praktiskā ziņā nebūtu saprātīgi izmantot tik lielu pazemes ūdens daudzumu.

4.6. Notekūdeņu attīrīšana

- (34) Beļģija ir paskaidrojusi, ka nav vajadzības palielināt pašreizējo ūdens attīrīšanas iekārtu jaudu, ņemot vērā notekūdeņu un attīrīšanas un ražošanas procesa uzlabošanu. Investīcijas galvenokārt attiecas uz bufercisternu attīrīšanu stabilai funkcionēšanai, kā arī uz tehnisko nodrošinājumu savienošanai ar pašreizējām attīrīšanas iekārtām. Notekūdeņu attīrīšanas iekārtai ir novatoriskas iezīmes.

- (35) Attīrīšana pārsniedz VLAREM normas, kā arī atļaujā paredzētās normas (gandrīz visām vielām). Pēdējās normas ir ļoti stingras, un pēc sarunām ar varas iestādēm tās tika piemērotas atbilstoši iespējami labākajiem attīrīšanas iekārtu rezultātiem. Tās pārsniedz līmeni, kas balstīts uz "labākās pieejamās tehnikas" iespējām. Kāda eksperta ziņojumā teikts, ka skābekļa maksimālās pieļaujamās koncentrācijas (DCO) 260 mg/l norma ir uzskatāma par ārkārtīgi pārspīlētu. Vides atļauja papildus prasa samazināšanu līdz 180 mg/l, kas papīra ražošanas nozarē ir bezprecedenta gadījums.

- (36) Izņemot DCO, visu vielu koncentrācija attīrītajos notekūdeņos ir mazāka nekā ūdenī, kas nāk no Kales.

4.7. Ūdens terciārā attīrīšana

- (37) Beļģija uzskata, ka atbalsts, kas paredzēts iespējamai terciārai ūdens attīrīšanai, būtu atbilstošs to pašu iemeslu dēļ, kas attiecas uz notekūdeņu attīrīšanu. Ņemot vērā eksperta ziņojumu, kas ir SEL rīcībā, un, gaidot flāmu varas iestāžu lēmumu par atļauju atkāpties no DCO normas 180 mg/l, SEL vēl nav pieņēmis lēmumu par šīm investīcijām, kā arī nav pieprasījis subsīdijas.

4.8. Papīra atkritumu uzglabāšana un dzelzceļa infrastruktūra

- (38) Beļģija un SEL uzsver, ka pāreja no autotransporta uz dzelzceļa transportu atbilst Komisijas Baltajai grāmatai "Eiropas transporta politika līdz 2010. gadam: laiks izvēlēties" (7). Investīcijas dzelzceļa infrastruktūrā nav nepieciešamas papīra ražošanas rūpnīcas darbībai, kamēr autoceļu infrastruktūra varētu tikt pielāgota jaunajai situācijai ar galvenā autoceļa deviāciju. Šādam risinājumam ir daži trūkumi, tomēr tos var uzskatīt par minimāliem. To apstiprina izpēte, kas veikta ietekmes uz vidi novērtēšanas ietvaros. Transporta izmaksas neceltos, ja investīcijas dzelzceļa infrastruktūrā netiktu īstenotas.

- (39) Palīdzība atbilstu arī valsts atbalsta nosacījumiem transporta nozarē. Investīcijas varētu būt attaisnotas Eiropas Savienības Marco Polo programmas ietvaros, bet atbalsts netika pieprasīts. Atbalsts ir vajadzīgs, lai kompensētu daļu no papildu izdevumiem. Turklāt autotransports tāpat tiek subsidēts, jo izmaksas, kas saistītas ar sastrēgumiem un gaisa piesārņošanu, netiek apliktas ar nodokļiem.

5. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

5.1. Valsts atbalsts, ko paredz Līguma 87. panta 1. punkts

- (40) Līguma 87. panta 1. punktā teikts, ka, izņemot Līgumā paredzētās atrunas, jebkurš atbalsts, kas kaitē vai draud kaitēt konkurencei, radot labvēlīgākus apstākļus kādiem uzņēmumiem vai produkcijai, nav saskaņā ar kopējo tirgu, ciktāl tas skar tirdzniecību dalībvalstu starpā. Šajā gadījumā paredzētā subsīdija un atbrīvošana no nodokļiem, kas samazina maksājamo nodokļu apjomu, saskaņā ar Līguma 87. panta 1. punktu, ir atbalsts, jo ar valsts līdzekļiem atvieglo SEL no daļas investīciju izmaksām, kas citādi būtu jāsedz pašam uzņēmumam. Atbalsts pastiprina SEL pozīcijas attiecībā pret Kopienas konkurējošiem uzņēmumiem un tāpēc uzskatāms par konkurenci iespaidojošu faktoru. Ņemot vērā pastāvošo intensīvo tirdzniecību dalībvalstu starpā avīžpapīra un žurnālpapīra, kā arī papīra atkritumu un papīrmasas sektorā, Komisija uzskata, ka atbalsts uzņēmumam SEL ietekmē tirdzniecību dalībvalstu starpā.

- (41) Beļģija ir izpildījusi saistības paziņot par atbalstu saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu un nostādnēm attiecībā uz vides atbalstu 76. punktu.

(7) KOM(2001) 370 gala lēmums 12.9.2001.

5.2. Vispārīgas piezīmes par atbilstību

- (42) Komisija ir izskatījusi, vai nosacījumi, kas paredzēti Līguma 87. panta 2. un 3. punktā, ir piemērojami. Nosacījumi, kas paredzēti Līguma 87. panta 2. punktā, varētu pamatot palīdzības atbilstību kopējam tirgum. Tomēr atbalsts a) nav sociāla rakstura, un tas nav paredzēts individuāliem patērētājiem, b) nenovērš dabas katastrofu vai citu ārkārtas gadījumu radītos bojājumus, c) nav paredzēts, lai kompensētu Vācijas sadalīšanas izraisītos neizdevīgos ekonomiskos apstākļus.
- (43) Līguma 87. panta 3. punkta a), b) un d) apakšpunktā paredzētās atrunas attiecībā uz atbalstu, kas veicina ekonomisko attīstību reģionos, kuros dzīves līmenis ir ārkārtīgi zems vai kuros īpaši izplatīts bezdarbs, atbalstu, kas paredzēts, lai veicinātu kopējo Eiropas interešu svarīga projekta īstenošanu vai lai novērstu kādas dalībvalsts smagu ekonomisku satricinājumu, kā arī uz atbalstu, kas paredzēts kultūras mantojuma saglabāšanas veicināšanai, šajā gadījumā nav piemērojamas. Beļģija nav izmantojusi savas iespējas pamatot atbalstu.
- (44) Kas attiecas uz Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā paredzētās atrunas pirmo daļu par atbalstu, kas paredzēts, lai atvieglotu dažu ekonomisku aktivitāšu attīstību, Komisija norāda, ka atbalsta mērķis nav pētniecība un attīstība, mazu un vidēju uzņēmumu veiktās investīcijas vai SEL glābšana, vai rekonstrukcija. Atbalstam var būt nozīmīga loma investīciju veicināšanā kādā konkrētā vietā. Taču *Langenbrugge* neatrodas tādā vietā, kur sākotnējās investīcijas varētu saņemt reģionālo atbalstu. Tāpēc šo atbalstu nevar uzskatīt par atbilstošu kopējam tirgum, kā iemeslu minot kāda reģiona attīstības veicināšanu.
- (45) Komisija ir izskatījusi, vai atbalstam var piemērot kādu atrunu saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, minot citus iemeslus, un vai šajā gadījumā būtu piemērojamas nostādnes attiecībā uz vides atbalstu⁽⁸⁾. Atbalsts tika piešķirts, pamatojoties uz shēmu, ko Komisija apstiprināja 2000. gadā, tomēr tas tika izdarīts pirms jauno nostādņu pieņemšanas. Tiklīdz Komisija pieņēma jaunās nostādnes, tā piedāvāja dalībvalstīm pirms 2002. gada 1. janvāra piemērot pastāvošās atbalsta shēmas, lai tās atbilstu jaunajām nostādņām. Beļģija bez iebildumiem piekrita šim piedāvājumam, un tai bija jāpielāgo 2000. gadā apstiprinātā shēma. Tāpēc Komisija sprieda par palīdzības atbilstību, ņemot vērā jaunās nostādnes. Tā projekta daļa, kas attiecas uz dzelzceļa infrastruktūru, tika vērtēta saskaņā ar Līguma 73. pantu par valsts atbalstu transporta koordinēšanas vajadzībām.

5.3. Atbilstība nostādņām attiecībā uz vides atbalstu

- (46) Saskaņā ar nostādņu par vides atbalstu 29. punktu, atbalstu investīcijām, kas ļauj uzņēmumiem pārsniegt Kopienā piemērojamās normas, drīkst piešķirt, lielākais, līdz 30 % bruto no investīciju attaisnotajām izmaksām. Šādi nosacījumi piemērojami arī atbalstam uzņēmumiem, kas veic investīcijas, nepārkāpjot Kopienas normas vai kam jāveic investīcijas, lai ievērotu nacionālās normas, kas ir stingrākas par spēkā esošajām Kopienas normām. Kā teikts nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 6. punktā, par Kopienas normām tiek uzskatītas arī nacionālo iestāžu uzliktās normas, piemērojot Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīvu Nr. 96/61/EEK par piesārņojuma novēršanu un samazināšanu⁽⁹⁾. Saskaņā ar šo Direktīvu dalībvalstīm ir jānosaka normas vides atļauju saņemšanai, kas balstās uz labākās pieejamās tehnikas lietošanas rezultātiem.
- (47) Saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 36. un 37. punktu, par attaisnotajām izmaksām tiek uzskatītas investīcijas zemes platībās, ja tās ir nepieciešamas vides mērķu sasniegšanai, ēkās, iekārtās vai aprīkojumā, kas paredzēts piesārņojuma vai kaitīgo vielu samazināšanai vai novēršanai, vai piemērojot videi draudzīgas ražošanas metodes. Attaisnotajām izmaksām jābūt stingri ierobežotām, nepārsniedzot papildu investīciju izmaksas, kas vajadzīgas, lai sasniegtu vides aizsardzības mērķus.
- 5.3.1. Iekārtas DIP2, PM4 un PM3: atkārtotās pārstrādes procentu paaugstināšana
- (48) Komisija neapšaubā labumu, ko videi sniedz papīra atkritumu atkārtota pārstrāde. Tomēr tā uzskata, ka nav iespējams iekārtām DIP2, PM4 un PM3 piešķirto atbalstu pamatot ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 29. punktu, jo tās palielina atkārtotās pārstrādes procentus.
- (49) Komisija vispirms atgādina, ka, saskaņā ar vispārīgiem tiesību principiem, izņēmumu interpretācijai jābūt ierobežotai. Nostādnes attiecībā uz vides atbalstu izvirza nosacījumus, kādos gadījumos Komisija atbalstu uzskata par atbilstošu kopējam tirgum saskaņā ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, un vispārīgajam aizliegumam ir izņēmums, kas minēts Līguma 87. panta 1. punktā. Vēl jāatgādina, ka nostādnes attiecībā uz vides atbalstu, ir balstītas uz vispārēja principa "maksā piesārņotājs", un šis princips jāievēro jebkādi šo nostādņu interpretācijai.

⁽⁸⁾ Skatīt zemsvītras piezīmi Nr. 5.

⁽⁹⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26.lpp.

- (50) Investīcijas iekārtās PM3, PM4 un DIP2 tiks izmantotas avižpapīra un žurnālpapīra ražošanai, kas savukārt kļūs par papīra atkritumiem. Tātad ražošanas jaudas palielināšana novedīs pie papīra atkritumu daudzuma pieauguma, no kuriem tikai daļu pārstrādās atkārtoti. No šāda viedokļa raugoties, iekārtas PM2 slēgšanu un ražošanas samazināšanu Somijā un Zviedrijā, kas daļēji līdzsvaro iekārtu PM3 un PM4 jaudas palielināšanu, nevar uzskatīt par vērā ņemamu. Slēgtās iekārtas ir senākas par jaunajām, tām ir dažādas tehniskās iespējas un atšķirīgs stāvoklis tirgū. Tātad tiešs salīdzinājums nav iespējams.
- (51) Investīcijas var palielināt papīra atkritumu pieprasījumu, tomēr nav garantiju, ka tās tiešām novedīs pie papīra atkritumu savākšanas palielināšanās – ne vispārīgi, ne attiecībā uz SEL pārdotā papīra atkritumiem. Līdz ar to investīcijas nesamazinās piesārņojumu, ko SEL *pats* izraisa. Vide varētu gūt labumu no papīra atkritumu piedāvājuma un pieprasījuma netiešām sekām, kas skar šo produktu lietotājus, un ne tikai SEL, bet piegādātājus kopumā.
- (52) Turklāt Komisija norāda, ka normas, attiecībā uz atkārtoti pārstrādāto atkritumu proporciju, nav likumā paredzētās normas, kas tieši piemērojamas uzņēmumiem, tomēr Beļģijas gadījumā tām ir nozīmīga ietekme uz SEL darbību. Drīzāk tiek runāts par Eiropas Savienības tiesību aktu dalībvalstīm noteiktajām normām, proti, Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvu Nr. 1999/31/EK par atkritumu izgāšanu⁽¹⁰⁾ un Eiropas Savienības Parlamenta un Padomes 1994. gada 20. decembra Direktīvu Nr. 94/62/EK par iepakojumu un iepakojuma atkritumiem⁽¹¹⁾. Atbalsts netiek piešķirts, lai uzņēmums varētu pārsniegt tam tieši piemērojamās normas. Pirmais gadījums, kas minēts nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 29. punktā, kas ļauj piešķirt atbalstu, lai *uzņēmumi* varētu *pārsniegt* piemērojamās Kopienas normas, šajā gadījumā nav piemērojams.
- (53) Beļģija savukārt uzskata, ka būtu piemērojams otrais gadījums, kas minēts nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 29. punktā par atbalstu uzņēmumiem, uz ko neattiecas Kopienas normas. Tomēr Komisija ir nonākusi pie slēdziena, ka šis nav tas gadījums. Atbalsta investīcijām iekārtās PM3, PM4 un DIP2 mērķis ir veicināt otrreizēju pārstrādi, lai atvieglotu patiesos piesārņotājus no maksājumiem, kas tiem citādkā būtu jāveic. Atbalsta mērķis nav samazināt papīra atkritumu daudzumu, kas rastos no SEL pārdotā papīra. SEL drīzāk būs ieinteresēts izmantot papīra atkritumus, kas nāktu no jebkura papīra ražotāja pārdotās produkcijas. Komisija uzskata, ka nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 29. punkts attiecas tikai uz gadījumiem, kad uzņēmums investē, lai uzlabotu savas darbības ietekmi uz vidi un samazinātu paša izraisīto piesārņojumu. Šādos gadījumos atbalstu var piešķirt, lai rosinātu uzņēmumu uzlabot *savu situāciju* vides jomā. Citādi likumu viegli varētu neievērot, piešķirot atbalstu nevis piesārņotājiem, bet piesārņojuma apsaimniekošanas uzņēmumiem.
- (54) Šo skaidrojumu apstiprina nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 18. b) punkts, kurā teikts, ka "atbalstam var būt arī rosinoša ietekme, proti, lai veicinātu uzņēmumus pozitīvi pārsniegt normas vai papildus investēt iekārtu piesārņojuma samazināšanā".
- (55) Turklāt, pēc Beļģijas skaidrojuma, dalībvalstis drīkstētu subsidēt investīcijas visās nozarēs, kurās iespējama izejmateriālu otrreizēja pārstrāde. Šādas subsīdijas tiktu piešķirtas, neņemot vērā noteikumus, kas attiecas uz valsts atbalstu, proti, reģionālo atbalstu un atbalstu investīcijām mazos un vidējos uzņēmumos. Šādas subsīdijas varētu izraisīt nopietnu nesabalansētību tirgū, kuru tās skartu.
- (56) Tāpēc Komisija uzskata, ka nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 29. punkts investīcijām iekārtās PM3, PM4 un DIP2 nav piemērojams kopumā. Tomēr Komisija ir izvērtējusi, vai nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 29. un 30. punktu varētu piemērot atsevišķām investīciju daļām.
- 5.3.2 *Dažādi vides investīciju elementi iekārtās PM3, PM4 un DIP2, iekārtai enerģijas patēriņa samazināšanai*
- (57) Kā teikts 9. punktā, Beļģija uzskata, ka dažādi investīciju elementi iekārtās PM4 un DIP2, kas sasniedz vismaz 19,1 miljonu euro papildu izmaksas, varētu saņemt atbalstu, pamatojoties uz nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 29. punktu. Tomēr šo elementu aprakstā parādās izmaksu ietaupījumi. Piemēram, papildu investīcijas dzesēšanas tornī ziemas periodā ļautu samazināt enerģijas patēriņu par 10 MW. Tīrā ūdens sistēmas noslēgtības pakāpe paredzēta, lai samazinātu ūdens patēriņu. Skavu prešu izmantošana parasto prešu vietā ļauj iegūt sausāku papīru, uzlabo žāvēšanas procesu un ļauj ietaupīt enerģiju. Neraugoties uz atkārtotu Komisijas pieprasījumu, Beļģija nedz pierādīja, ka šīs izmaksas varētu būt pilnībā pieļaujamās kā papildu izmaksas, nedz uzrādīja, kādu labumu SEL gūtu no šiem īpašajiem investīciju elementiem, kā to prasa nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 36. un 37. punkts. Līdz ar to nav iespējams aprēķināt, cik liels atbalsta apjoms būtu pieļaujams.
- ⁽¹⁰⁾ OV L 182, 16.7.1999., 1. lpp. Direktīvā pēdējie grozījumi veikti ar Eiropas Savienības Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).
- ⁽¹¹⁾ OV L 365, 31.12.1994, 10. lpp. Direktīvā pēdējie grozījumi veikti Direktīvu 2004/12/EK (OV L 47, 18.2.2004, 26. lpp.).

- (58) Kā teikts 10. punktā, Beļģija uzsver, ka iekārta PM4 varētu saņemt atbalstu, pamatojoties uz nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 30. punktu, ciktāl tā ļauj samazināt enerģijas patēriņu. Tā vietā, lai investētu parastā platuma papīra ražošanas iekārtā, SEL izvēlējās novatorisku iekārtu, kas patērē mazāk enerģijas. Investīcijas tātad atbilst prasībai ietaupīt enerģiju.
- (59) Saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 36. un 37. punktu, attaisnojošas ir tikai tās investīcijas, kuras ir pilnīgi nepieciešamas vides mērķu sasniegšanai. Samazināt enerģijas patēriņu palīdz ne tikai viena iekārtas PM4 daļa. Izšķirošais faktors ir visu rotējošo elementu kopuma platums, kas ietekmē iekārtas koncepciju un uzstādīšanu kopumā, jo ir nepieciešams lielāks ātrums, kā arī preses daļas pielāgošana. Neatkarīgs eksperts detalizēti novērtēja parastas avīzpapīra ražošanas iekārtas izmaksas. Pēc tam tika novērtētas veikto investīciju izmaksas. Atšķirības ir ne tikai tehniskā specifikācijā, bet arī specifiskās zināšanās, iespējamā cenu samazināšanas vērtējumā utt. Attaisnotās izmaksas 14,1 miljona euro vērtībā tomēr attiecas tikai uz aprīkojuma investīciju izmaksu atšķirībām⁽¹²⁾. Šis novērtējums tika izdarīts, pamatojoties uz piesardzīgiem pieņēmumiem un izvairoties no pārmērībām.
- (60) Saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 37. punkta 3. apakšpunktu, attaisnotās izmaksas ir jāaprēķina, abstrahējoties no iespējamās jaudas palielināšanās radītā guvuma un izmaksu ietaupījumiem investīciju pirmajos piecos gados. Iekārtu palaišanas izmaksas pirmajos investīciju gados tomēr pārsniedz izdevīgumu, ko rada ietaupījumi enerģijas un izejmateriālu ziņā, kā arī ražīguma palielināšanās.
- (61) Nobeigumā Komisija uzskata, ka par pieļaujamu var uzskatīt atbalstu $40\% \times 14,1$ miljons, t.i. 5,64 miljonu euro apmērā.
- (62) Nepastāv citi līdzīgi gadījumi, uz kuru pamata palīdzību iekārtām PM3 un DIP2 varētu uzskatīt par atbilstošu.
- 5.3.3. *Atkritumu sadedzināšanas iekārta siltuma un enerģijas kombinētai ražošanai PCCE*
- (63) Saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 31. punktu, investīcijas elektrības un siltuma kombinētajā ražošanā var saņemt atbalstu, ja konversijas ražīgums ir ļoti augsts. Šajā sakarā Komisija noteikti ņems vērā ražošanas procesā izmantotās primārās enerģijas veidu. Šīs investīcijas, saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 36. un 37. punktu, var saņemt atbalstu ar bāzes likmi 40 % no attaisnotajām izmaksām.
- (64) Iekārta izmantos biomasu⁽¹³⁾ tieši no rūpnīcas, kā arī dabas gāzi, un tās konversijas ražīgums būs 87,5–90 %. Tāpat arī, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvu Nr. 2004/8/EK par siltuma ražošanas veicināšanu iekšējā enerģijas tirgus vajadzībām pēc pieprasījuma, kas maina Direktīvu Nr. 92/42/EEK⁽¹⁴⁾, Komisija uzskata, ka šīm investīcijām ir piemērojams nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 31. punkts.
- (65) Izmaksas kopumā attiecas uz ēkām, iekārtām un aprīkojumu, kas nepieciešams, lai ražotu un izmantotu elektrību un tvaiku, ko no biomasas ģenerē elektrības un siltuma kombinētās ražošanas iekārta. Šīs izmaksas tātad ir attaisnotas saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 36. punktu.
- (66) Saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 37. punkta pirmo apakšpunktu, vienīgi papildu izmaksas ir attaisnotas. Šajā gadījumā visekonomiskāk būtu investēt parastā siltuma un elektrības kombinētās ražošanas iekārtā. Tas būtu augsta spiediena 55 000 kW tvaika ģenerators un 9 400 kW tvaika turbīna, kas kopā veidotu 5 180 000 euro investīcijas.
- (67) Saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 37. punkta trešo apakšpunktu, attaisnotās izmaksas ir jāaprēķina, abstrahējoties no izmaksu ietaupījumiem investīciju pirmajos piecos gados un no papildu aprīkojuma ražošanas tādā pašā laika periodā. Ietaupījumi būtu šādi:
- ietaupījumi uz apsaimniekošanas izdevumiem parastai siltuma un elektrības kombinētās ražošanas iekārtai – t.i., par degvielas apgādes izmaksām parastai PCCE iekārtai, lai saražotu tādu pašu daudzumu tvaika un siltuma, darbinieku izmaksām, uzturēšanas izmaksām un ūdens atmineralizēšanas izmaksām, kas nepieciešamas parastai iekārtai;

⁽¹²⁾ Neliela daļa attiecas uz rezerves daļām, kas nepieciešamas, lai nodrošinātu nepārtrauktu ražošanas procesu.

⁽¹³⁾ Kā minēts Eiropas Savienības Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. septembra Direktīvas Nr. 2001/77/EK 2. panta b) punktā, kas attiecas uz elektrības, kas ražota no atjaunojamiem enerģijas avotiem, ražošanas veicināšanu elektrības iekšējā tirgū (OV L 283, 27.10.2001., 33. lpp.). Direktīvā izdarīti grozījumi ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽¹⁴⁾ OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

— ietaupījumi uz atkritumu apstrādi. Ja atkritumi netiktu sadedzināti iekārtā PCCE, būtu jāizvēlas viens no šādiem risinājumiem: 1) izpludināšana tikai ūdens attīrīšanas atkritumiem, nevis balināšanas atkritumiem; 2) izmantošana ķieģeļu ražošanas nozarē; 3) izmantošana kā degviela elektrības ražošanā, ciktāl atkritumi tiek uzskatīti par biomasu; 4) izmantošana cementa ražošanas nozarē;

— atbalsts darbības nodrošināšanai: par saražoto elektrību SEL varēs iegūt zaļos sertifikātus. Beļģu varas iestādes garantē minimālo cenu 80 euro par sertifikātu. Patiesā cena 2003. gadā bija mazliet augstāka.

(68) Papildu izmaksas ir iekārtas PCCE atkritumu pārstrādes šādi apsaimniekošanas izdevumi: kopapgādes gāze, pelnu transportēšana un aizvākšana, demineralizētā ūdens patērišana, daudz augstākas personāla izmaksas, dedzināmās gāzes attīrīšanas kontrole un izmaksas. Atkritumu žāvēšanas izmaksas pirms dedzināšanas nav atskaitītas, tā kā žāvēšana jebkurā gadījumā ir nepieciešama.

(69) Piecu gadu laikā no 2003. gada maijam līdz 2008. gada aprīlim kopējie neto ietaupījumi sasniegtu 16 343 000 euro pēc 2003. gada 1. janvāra aktualizētās neto vērtības.

(70) Ņemot vērā iepriekšminēto, attaisnotās izmaksas $40\% \times [55\,147\,000 \text{ euro} - 5\,180\,000 \text{ euro} - 16\,343\,000 \text{ euro}] = 13\,449\,600 \text{ euro}$.

(71) Dažos gadījumos nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 29. punkts var attiekties uz atkritumu sadedzināšanu iekārtā PCCE, piemēram, ja uzņēmums izvēlas videi draudzīgāku atkritumu aizvākšanas tehnoloģiju, nekā tā, kas atļauta saskaņā ar Kopienas likumiem. Tomēr SEL nav tādas iespējas. Jebkurā gadījumā atkritumi tiks sadedzināti – atgūstot siltuma vērtību vai ne. Šis variants ir videi draudzīgāks tādējādi, ka no elektrības un siltuma kombinētās ražošanas tiek atgūta enerģija, un atbalstu galu galā var piešķirt, pamatojoties uz nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 31. punktu.

5.3.4. Saldūdens izmantošana

(72) Investīcijas ir nepieciešamas, lai varētu izmantot virszemes ūdeni no Kales avota. Tomēr Beļģija nav apstiprinājusi, ka SEL varētu izmantot kādu citu lētāku iespēju, kas būtu saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem. Beļģija atzīst, ka "būtībā nav reāli izmantot pazemes ūdeni tik lielos apmēros. Ja SEL būtu atļauja izmantot (ierobežotā daudzumā) pazemes ūdeni, tad šāda darbība būtu uzskata

tāma par reālu". Tomēr SEL pagaidām nav atļaujas izmantot šo pazemes ūdeni, un nekāda detalizēta informācija šajā sakarā nav iesniegta. Ņemot vērā, ka Flandrijā pašlaik pazemes ūdeņu jomā ir aizvien vairāk problēmu, šķiet, ka varas iestādes ir ierobežējušas jaunu atļauju izsniegšanu. Turklāt, kā paskaidro Beļģijas puse, par pazemes ūdeņu neizmantošanu tika izlemts, ņemot vērā perspektīvas ūdeņu apsaimniekošanas nosacījumus Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvā 200/60/EK, kas nosaka Kopienas politiku ūdens nozarē⁽¹⁵⁾ (turpmāk tekstā – "Direktīva par ūdens izmantošanas politiku"). Attiecībā uz pazemes ūdeņiem šīs Direktīvas 4. panta 1. punkta b) ii) apakšpunktā dalībvalstīm noteikts aizsargāt, uzlabot un atjaunot visu pazemes ūdeņu daudzumu un nodrošināt līdzsvaru starp pazemes ūdens kaptāžu un atjaunošanu, lai šī ūdens daudzums nesamazinātos. Vietā, kur *Stora Enso* gatavojas izmantot ūdeni, tā resursi jau ir pārāk noslogoti. Tāpēc noteiktajam 2015. gada termiņam ir politiska ietekme. Tādējādi Komisija nevar ņemt vērā otro iespēju attaisnoto izmaksu aprēķinam un, saskaņā ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 40. punktu, šajā konkrētajā gadījumā nekāda palīdzība nav uzskatāma par atbilstošu.

5.3.5. Notekūdeņu attīrīšana

(73) Beļģija paskaidro, ka notekūdeņu kvalitāte pilnībā atbilst normām, kas minētas atļaujā, un VLAREM II normām, kas balstītas uz iespējami labākās tehnikas rādījumiem, kā to prasa Direktīva Nr. 96/61/EEK. Tomēr ir kritiskais punkts – skābekļa ķīmiskā sastāva (DCO) koncentrācija ūdenī. Īsāk sakot, SEL nespēj samazināt DCO rādītāju zemāk par 260 mg/l.

(74) Kvalitātes kritēriju dokumentā "Labākās pieejamās tehnoloģijas" papīra ražošanas nozarē pieminēts DCO 1 700-2 700 mg/l, bet tas balstīts uz daudz lielāku ūdens patēriņu tonnai papīra, un tobrīd, kad šie kritēriji tika izstrādāti, tā tika uzskatīta par labāko tehnoloģiju. Beļģija min ekspertu pētījumu, kurā teikts, ka norma 260 mg/l uzskatāma par ārkārtīgi pārspīlētu, un papīra ražošanas nozarē nav bijis tādu precedentu. Tomēr notiek ietekmes uz vidi novērtēšana, balstoties uz *Stora Enso de Saxe* uzņēmuma Vācijā rezultātiem, ņemot vērā, ka atkritumi ir 260 mg/l.

⁽¹⁵⁾ OV L 327, 22.12.2000., 1. lpp. Direktīvā izdarīti grozījumi ar Lēmumu Nr. 2455/2001/EK (OV L 331, 15.12.2001., 1. lpp.).

- (75) *Stora Enso* investīcijām izsniegtajā vides atļaujā ir vēl stingrākas prasības, kas pieļauj DCO maksimālo daudzumu 180 mg/l, pamatojoties uz piemērojamajiem flāmu tiesību aktiem. SEL ir pieprasījis atrunu notekūdeņu izmešanai, kuru DCO saturs būtu 260 mg/l. Šāda atļauja tika izsniegta, atsaucoties šai prasībai un ņemot vērā paredzamos uzlabojumus nākotnē, kas paredz sasniegt normu 180 mg/l.

- (76) Saskaņā ar Direktīvas Nr. 96/61/EEK 10. pantu "ja vides kvalitātes normas pieprasa stingrākus noteikumus, nekā iespējams sasniegt, izmantojot labāko pieejamo tehniku, ir jāpieļauj papildu, nekaitējot citiem mērījumiem, kas prasīti vides kvalitātes normu ievērošanai." *Stora Enso* papīra ražošanas iekārta notekūdeņus ievadīs Gandas-Ternhoizenas kanālā, kas jau ir ļoti piesārņots. Novērtējot ietekmi uz vidi ar DCO 260 mg/l, SEL kanālā ievadītie notekūdeņi 10 līdz 15 % no kanālā novadītā DCO daudzuma, tam būs ievērojama ietekme, un kanālam paredzētais kvalitātes līmenis tiks pārsniegts. Direktīva par ūdens izmantošanas politiku liek dalībvalstīm noteikt uzņemošajiem ūdeņiem piemērotus kvalitātes kritērijus. Lai gan no Direktīvas izrietošie pienākumi var nebūt ierobežojoši, šķiet, ka Gandas-Ternhoizenas kanālam izvirzītie kritēriji nav augstāki par Direktīvā noteiktajiem.

- (77) Līdz ar to, ja tiktu atļauta notekūdeņu novadīšana ar DCO 260 mg/l, šī norma būtu jāuzskata par Kopienas normu, kas atbilstu Direktīvas Nr. 96/61/EEK 10. pantam un direktīvas par ūdens izmantošanas politiku vispārīgiem mērķiem. Beļģija nav pierādījusi, ka norma 260 mg/l pārsniegtu Kopienas tiesību aktos noteiktās prasības. Investīcijas ir nepieciešamas, lai izpildītu Kopienas normas atbilstoši nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 6. punktam, un tātad nevar saņemt atbalstu. Kaut gan investīcijas pozitīvi pārsniedz citas piemērojamās vides normas nekā DCO, šķiet, ka nekādas papildu investīciju izmaksas nav attaisnotas, un Komisija nekādu palīdzību neuzskata par šīm investīcijām atbilstošu.

5.3.6. Ūdens terciārā attīrīšana

- (78) Lai atbilstu DCO normām, tiks veiktas papildu investīcijas ūdens terciārās attīrīšanas iekārtās. Beļģija nav paskaidro-

jusi, vai šīs normas pārsniedz Kopienas normas. Jebkurā gadījumā Beļģija nav ziņojusi par atbalstu šīm investīcijām, tā kā situācija vēl nav skaidra un ir atkarīga no izpētes, ko SEL veiks, lai atbilstu vides atļaujas prasībām. Tātad Komisijai šajā sakarā nav jāizsaka vērtējums.

5.4. Dzelzceļa infrastruktūra un papīra atkritumu uzglabāšana

- (79) Daļa no šā projekta attiecas uz transportēšanu, nevis papīra ražošanu kā tādu. Tātad investīcijas vispirms skars konkurenci transporta tirgū. Līguma 73. pantā teikts, ka atbalsts, kas paredzēts transporta koordinēšanas vajadzībām, ir saskaņā ar Līgumu. Padomes 1970. gada 4. jūnija Regula (EEK) Nr. 1107/70 attiecībā uz atbalstu dzelzceļa, autoceļu un ūdensceļu transporta jomā⁽¹⁶⁾ īsteno Līguma 73. pantu. Minētās Regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā precizēts, ka, kamēr nav stājušies spēkā Kopienas likumi par infrastruktūras izmaksu ieskaitīšanu, dalībvalstis var piešķirt atbalstu uzņēmumiem, kuriem ir ar infrastruktūru saistīti izdevumi, un citiem uzņēmumiem šādu izdevumu nav. Komisija uzskata, ka, saskaņā ar iepriekšējo pieredzi⁽¹⁷⁾, šķirošanas ceļu izmaksas iekļaujas minētajā pantā, tā kā uzņēmumiem, kas piedāvā konkurējošus transporta veidus, proti, auto-transportu, nav jāsedz šādas infrastruktūras izmaksas. Viena transporta veida nomaiņai pret citu, kā tas ir šajā gadījumā, uzskatāma par koordinēšanas darbību Līguma 73. panta nozīmē. Tādējādi Komisija palīdzību līdz 50 % uzskata par atbilstošu kopējam tirgum. Turklāt SEL pierādīja, ka darbības sekmīgai turpināšanai dzelzceļa transports nav nepieciešams. Tātad var uzskatīt, ka atbalsts rosinātu uzņēmumu veikt investīcijas. Līdz ar to, šai projekta daļai, pamatojoties uz Līguma 73. pantu, var piešķirt atbalstu 4 432 000 euro apmērā.

5.5. Atbilstība, kas tieši pamatota ar Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu

- (80) Tā kā vides atbalsts nav piemērojams investīcijām iekārtās PM4 un DIP2, un PM3, Komisija ir izpētījusi, vai šīm investīcijām piešķirto atbalstu var uzskatīt par atbilstošu Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktam.

⁽¹⁶⁾ OV L 130, 15.6.1970., 1. lpp.

⁽¹⁷⁾ Skatīt Komisijas 2002. gada 19. jūnija Lēmumu N643/2001, Austrija, atbalsta shēma privātu šķirošanas ceļu paplašināšanai (OV C 178, 26.7.2002., 20. lpp.), 2002. gada 18. septembra Lēmumu N308/2002, Vācija, atbalsta vadošās līnijas investīcijām dzelzceļa infrastruktūrā Saksijā-Anhaltā (OV C 277, 14.11.2002., 2. lpp.) un 2001. gada 9. februāra Lēmumu N597/2000, Nīderlande, atbalsta režīms privāto ūdensceļu savienošanai (OV C 102, 31.3.2001., 8. lpp.).

5.5.1. *Iekārtas PM4 un DIP2: avižpapīra ražošana no 100 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru*

- (81) SEL investīcijas jaudīgā avižpapīra ražotnē no 100 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru uzskatāmas par atbilstošām tehnikas pašreizējam stāvoklim, ko daudzi avižpapīra ražotāji ir uzsākuši vai uzsāks tuvākā vai tālākā nākotnē. Pietiekoša papīra atkritumu pieejamība ir noteicošais faktors, to apliecina arī Beļģijas minētie piemēri par iekārtām, kas ražo avižpapīru no 100 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru, no kurām viena atrodas citā *Stora Enso* rūpnīcā. Nedrīkst jaukt tehniku "kas neatbilst pašreizējam tehnikas stāvoklim" ar plaši izmantotu tehniku. Fakts, ka šāda veida iekārtas (vēl) neražo sērijveidā un ka ir vajadzīgs divu gadu optimizācijas laiks, nekādi nemaina Komisijas vērtējumu. Tādējādi Komisija nevar atbalstu uzskatīt par atbilstošu. Līdzīgi tika vērtēts arī tāda paša veida investīciju atbalsts Lielbritānijas uzņēmumam *Shotton* ⁽¹⁸⁾.

5.5.2. *Iekārta PM3: pāreja uz žurnālpapīra ražošanu no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru*

- (82) Žurnālpapīra SC ražošana no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru, protams, nav izplatīta, un iespējams, ka *SEL Langerbrugge* ir pirmais ražošanas uzņēmums, kurā izmanto 6 metru platu kalandru kvalitatīva SC papīra ražošanai ar atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturu vairāk par 60 %. Bez šaubām, jāatzīst, ka parasti augstas kvalitātes žurnālpapīra atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturs ir mazāks. Tomēr tālāk izklāstīto iemeslu dēļ Komisija ir nonākusi pie secinājuma, ka investīcijas iekārtā PM3 nevar saņemt atbalstu, tieši pamatojoties uz Līguma 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu.

- (83) Pirmkārt, atkārtoti pārstrādāto šķiedru procenta palielināšana pašlaik ir vispārēja tendence ne tikai avižpapīra, bet arī žurnālpapīra tirgū, konkrēti, SC kvalitāte. Iespējams, ka, raugoties no tehniskā viedokļa, investīcijas aizsteidzas priekšā tam, ko var uzskatīt par tehnikas pašreizējo stāvokli, kaut arī nemaz nav noteikts, ka izvirzīto mērķi – ražot papīru no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru – iespējams sasniegt. Lai arī kā, šie mērķi būtiski neatšķiras no tiem, ko citi papīra ražotāji sev izvirza šobrīd vai tuvākā nākotnē. To apliecina trešās ieintere-

sētās puses sniegtā informācija, kā arī Komisijas citas iepriekš izskatītās lietas ⁽¹⁹⁾.

- (84) Otrkārt, šīs investīcijas pilnībā atbilst SEL investīciju programmai, kas virzīta uz aktīvu uzlabošanu, neradot jaunu jaudu, kas varētu kropļot tirgu, un iekārtas PM2 slēgšana, pēc SEL teiktā, "pilnībā iekļaujas *Stora Enso* pastāvīgās uzlabošanas programmā, kas vērsta uz to ražošanas iekārtu slēgšanu, kas vairs nav ilgtermiņā izdevīgas" ("dit past volledig in *Stora Enso's* continue verbeteringsprogramma date er op gericht is productie-eenheden die op lange termijn niet rendabel zijn te laten uitlopen"). Iekārta PM4 ir par veco iekārtu PM3 labāk pilnveidota, jaunā iekārta PM3 ir labāk pilnveidota par veco iekārtu PM2, PM2 slēgšana un dažu aktīvu slēgšana Zviedrijā un Somijā ļauj izvairīties no pārmērīgas jaudas. Šo investīciju sērija sniedz nozīmīgus ieguvumus SEL tādā ziņā, ka uzņēmumam nav jāsedz izmaksas investīcijām pilnīgi jaunā un dārgā žurnālpapīra ražošanas iekārtā, nebūs pārmērīga jaudas pieauguma, un uzņēmums varēs attīstīt savu tehnoloģiju, nepakļaujoties īpašam finansiālam vai ekonomiskam riskam. Lai ar pēc iespējas zemākām izmaksām varētu ražot žurnālpapīru no 80 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru, šīs investīcijas bija vienīgais risinājums. Piemēram, iekārtas PM2 pārveidošana ļautu sasniegt maksimālo atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturu 55 %. Ikvienam papīra ražotājam, kurš vēlas ilgtermiņā palikt konkurētspējīgs gan tehnoloģijas, gan vides ziņā, būtu regulāri jāinvestē novatoriskās iekārtās. Atbalsta rosinošais efekts tomēr ir apšaubāms, pat ņemot vērā, ka investīcijas attiecas uz tehniku, kas pārsniedz pašreizējās iespējas.

- (85) Treškārt, Eiropas līmenī ir izvirzīts mērķis līdz 2005. gadam sasniegt vidēji 56 % atkārtoti pārstrādātu šķiedru. Pašlaik Beļģijā vidējais rādītājs ir 49,8 %. Kaut gan žurnālpapīram parasti ir mazāks atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturs, grūti šķiet sasniegt šo mērķi, palielinot vienīgi cita papīra, izņemot žurnālpapīru, atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturu. Uzņēmums SEL pats uzsver, ka, ņemot vērā tā vietu Beļģijas papīra tirgū, šīm normām ir tieša ietekme uz uzņēmuma darbību. Avižpapīrs sastāda tikai ierobežotu daļu no saražotā papīra kopuma. Turklāt ne visas avižpapīra ražošanas iekārtas atrodas pietiekami tuvu papīra atkārtotās pārstrādes vietām, un var izrādīties ekonomiski neperspektīvi dažus uzņēmumus piemērot lielākai atkārtoti pārstrādāto šķiedru izmantošanai no 2005. gada. Tāpēc nav pārsteidzoši, ka atkārtoti pārstrādātā papīra procentu pieaugums pamanāms arī žurnālpapīra ražošanā.

⁽¹⁸⁾ Komisijas 2003. gada 23. jūlija Lēmums 2003/814/EK par valsts atbalstu C 61/2002, ko Lielbritānija paredz piešķirt avižpapīra atkārtotas pārstrādes iekārtai WRAP programmas ietvaros (OV L 314, 28.11.2003., 26. lpp.).

⁽¹⁹⁾ Proti, lieta N713/02 – Atbalsts par labu LEIPA Georg Leinfelder GmbH, Brandenburga (Vācija) (OV C 110, 8.5.2003., 13. lpp.).

(86) Ceturtkārt, Beļģija un SEL nav paskaidrojuši, kādas būtu līdzīgu investīciju izmaksas žurnālpapīra ražošanas iekārtā ar "parastāku" atkārtoti pārstrādāto šķiedru un kādi būtu īstenoto investīciju ietaupījumi, salīdzinot ar šādu iespēju. Savukārt Beļģija un SEL uzsver to, ka papildu izmaksas vajadzīgas ne vien, lai sasniegtu 80 % atkārtoti pārstrādāto šķiedru saturu, bet arī lai iegūtu augstas kvalitātes žurnālpapīru, ražojot to ar iekārtu, kas sākotnēji bija paredzēta avīžpapīra ražošanai. Tamdēļ investīciju izmaksas ietver arī tādas pozīcijas kā dehidratāciju iekārta (SC papīru ir grūtāk dehidratēt), trešo žāvētavu (SC papīrs ir smagāks), kalandrus līnijā ar 2x4 mīkstām knaiblēm papīra spīduma iegūšanai, SC kvalitātei piemērotus ruļļus un jaunus instrumentus SC kvalitātes papīrā mīkstās masas iegūšanai. Tikai daļu no investīcijām var uzskatīt par paredzētu atkārtoti pārstrādāto šķiedru procenta palielināšanai ⁽²⁰⁾.

(87) Piektkārt, kā teikts 5.3.1. punktā, nav zināms, vai investīcijas palielinās atkārtoti pārstrādāto šķiedru izmantošanu vai SEL pārdotā papīra atkārtotās pārstrādes šķiedru izmantošanu. Piemēram, atbalsts nav saistīts ar municipalitātes savāktu papīra atkritumu otrreizēju pārstrādi, kā tas bija *Shotton* uzņēmumam piešķirtā atbalsta gadījumā. Kamēr nav nekāda tieša labuma videi, šā atbalsta mērķis šķiet inovācija. Tomēr Komisija var pamatoties uz Kopienas nostāju attiecībā uz valsts atbalstu pētniecībai un attīstībai ⁽²¹⁾, kas paredzēts vienīgi rūpnieciskai izpētei un pirmskonkurences attīstībai. Jo tuvāk pētniecība un attīstība ir tirgum, jo tā vairāk draud traucēt konkurenci. Tāpēc minēto komisijas nostādņu 2.3 punkts nepieļauj atbalstu tādai novatoriskai darbībai, kas neieklaujas minētajā pētniecībā un attīstībā. Ieinteresētās trešās puses sniegtie apsvērumi apliecina iespējamās konkurences traucējumus šajā gadījumā.

6. SECINĀJUMI

(88) Beļģija ir respektējusi saistības paziņot par atbalstu saskaņā ar Līguma 88. panta 3. punktu un Kopienas nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 76. punktu.

(89) SEL investīcijas iekārtā PM4, kas ļautu samazināt elektrības, piejaukumu un ūdens patēriņu, salīdzinot ar parastajām avīžpapīra ražošanas iekārtām. Attaisnotās

izmaksas sasniedz 14 100 000 euro, un palīdzību 5 640 000 euro apmērā var uzskatīt par atbilstošu kopējam tirgum. Attiecībā uz investīcijām atkritumu sadedzināšanas iekārtā PCCE, Komisija uzskata, ka atbalsts 13 449 600 euro apmērā ir saskaņā ar kopējo tirgu. Attiecībā uz investīcijām dzelzceļa infrastruktūrā un papīra atkritumu uzglabāšanā, Komisija uzskata, ka atbalsta maksimālais apjoms saskaņā ar kopējo tirgu būtu 4 432 000 euro. Kopējā summa 23 521 600 euro apmērā ir uzskatāma par atbilstošu.

(90) SEL investīcijas iekārtās PM3 un DIP2, kā arī saldūdens un notekūdeņu attīrīšanas iekārtās nav attaisnotas,

IR PIENĒMUSI ŠĀDU LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts, ko Beļģija paredz piešķirt N.V. *Stora Enso Langerbrugge*, kas sastāv no subsīdijas 25 900 000 euro apmērā un atbrīvojuma no nodokļiem ar aptuveno vērtību 9 miljonu euro apmērā, ir saskaņā ar kopējo tirgu līdz 23 521 600 euro.

Līdz ar to ir atļauta šā atbalsta izpilde 23 521 600 euro apmērā.

Atlikusī atbalsta summa nav saskaņā ar kopējo tirgu un tādēļ nevar tikt piešķirta.

2. pants

Divu mēnešu laikā no lēmuma paziņošanas dienas Beļģijai jāinformē Komisija par pieņemtajiem pasākumiem, lai tos saskaņotu.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei.

Briselē, 2004. gada 8. septembrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Mario MONTI

⁽²⁰⁾ Tas parāda, ka, ja investīcijas iekārtā PM3 tiktu uzskatītas par attaisnotām, tad pēc analogijas ar nostādņu attiecībā uz vides atbalstu 36. un 37. punktu, tikai daļu izmaksu varētu uzskatīt par papildu izmaksām.

⁽²¹⁾ OV C 45, 17.2.1996., 5. lpp.

LABOJUMS

Labojums Komisijas Regulai (EK) Nr. 1582/2004 (2004. gada 8. septembra), ar ko uzsāk izmeklēšanu par to antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu, kas ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1470/2001 piemēroti tādu kompakto elektronisko luminiscējošo gāzizlādes spuldžu (CFL-i) importam, kuru izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā, ievedot kompaktās elektroniskās luminiscējošās gāzizlādes spuldzes (CFL-i), kas nosūtītas no Vjetnamas, Pakistānas vai Filipīnām, ja ir vai nav uzrādīta izcelsme Vjetnamā, Pakistānā vai Filipīnās, un pakļaujot šādu importu registrācijai

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 289, 2004. gada 10. septembris)

Publicēšanas brīdī iepriekš minētās regulas rezolutīvās daļas 1. pantā bija kļūda, jo TARIC koda 8539 31 90*92 vietā kļūdaini tika minēts TARIC kods 8539 31 90*91. Minētais labojums ir tikai precizējošs, un tas nekādi neietekmē attiecīgā produkta definīciju un piemērojamo nodokli. Tādēļ

— 56. lappusē 1. panta 1. punktā:

tekstu: "TARIC kods 8539 31 90*91"

lasīt: "TARIC kods 8539 31 90*92".

Labojums Komisijas Regulai (EK) Nr. 305/2005 (2004. gada 19. oktobra), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 312/2003 attiecībā uz tarifu kvotām dažiem Čīles izcelsmes produktiem

(Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis L 52, 2005. gada 25. februāris)

8. lappusē pielikuma tabulas pirmajā ailē:

numuru: "09.1937 (*)"

lasīt kā: "09.1940 (*)"

numuru: "09.1939"

lasīt kā: "09.1941"

numuru: "09.1941 (**)"

lasīt kā: "09.1942 (**)".